

سیاست پولی و نقش بانک مرکزی

بیشتر کشورها با سیستم بالغ اقتصادی دارای نوعی بانک مرکزی به عنوان مرجعی که به مسائل مالی کشور می پردازد هستند. در حالی که وظایف و کارایی های خاص ممکن است متفاوت باشد ، وظایف اصلی اکثر بانک های مرکزی را می توان به شرح زیر خلاصه کرد : [۱]

- اجرای سیاست های پولی که باعث رشد پایدار و اشتغال می شود
- ارتقاء ثبات سیستم مالی کشور
- مدیریت تولید و توزیع ارز کشور

در این مقاله ، اصطلاح "بانک مرکزی" نشان دهنده هر نهادی می باشد که این وظایف را انجام می دهد. برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد مسئولیت های خاص بانک های مرکزی ، لطفا به سری مقالات کشورها / مناطق زیر مراجعه کنید :

- بانک مرکزی اتحادیه اروپا
- انگلستان (بانک مرکزی انگلیس)
- ایالات متحده آمریکا (سیستم فدرال رزرو)
- کانادا (بانک کانادا)
- سوئیس (بانک ملی سوئیس)
- ژاپن (بانک مرکزی ژاپن)
- استرالیا (بانک مرکزی استرالیا)

سیاستگذاریهای مالی و پولی

اصطلاحات سیاست مالی و سیاست پولی اغلب به جای یکدیگر مورد استفاده قرار می گیرند، اما این اصطلاحات پیامدهای متفاوتی دارند و باید وجه تمایز آنها مشخص شود. سیاست مالی جهت اقتصادی می باشد که دولت با توجه به مالیات ، هزینه و وام آن را دنبال می کند. فقط بدنه دولت توانایی بالا بردن درآمد از طریق مالیات را دارد، اما در عوض ، شهروندان از دولت انتظار دارند تا درآمد مالیاتی را صرف ارائه خدمات به شهروندان خود کند. [۲]

سیاست های پولی از سوی دیگر ، مجموعه ای از اقدامات دولتی -- معمولا از طریق نوعی بانک مرکزی -- میباشد که اقتصاد را تحت تاثیر قرار میدهد. دولتی که بخواهد اختیار خود را در دستهبه آخرین نگرانی ها در مورد تورم، بیشترین تمرکز را بر روی ایجاد نرخ بهره کوتاه مدت اعمال می کند. بانک مرکزی با تحت تاثیر قرار دادن تقاضا

برای ارز از طریق نرخ های بهره ، در جهت حفظ محیط مساعد برای رشد اقتصادی و همچنین حفظ ارزش پول تلاش می کند. [۳]

استقلال بانک مرکزی

به طور ساده برای اکثر اقتصادهای جهان، بانک مرکزی یکی دیگر از شعبه های اداری تحت اختیار مستقیم و کنترل دولت است. با این حال ، بسیاری از کارشناسان استدلال می کنند که این سازوکار برای اجرای سیاست های پولی (یعنی نقش یک بانک مرکزی) تحت کنترل مستقیم کسانی که مسئول اختیار سیاست مالی کشور (به عنوان مثال نقش دولت) هستند یک سازوکار ایده آل نمی باشد. البته نگرانی این است که، سیاست مداران -- در پیشنهاد برای تضمین انتخاب مجدد و یا دور کردن پوشش خبری منفی -- ممکن تصمیماتی اتخاذ کنند که در جهت بهترین منافع بلند مدت کشور نباشند.

واقعیت امر این است که گاهی اوقات لازم می باشد که برای رونق اقتصادی تصمیمات غیر معمول گرفته شود. به همین دلیل ، بدنه غیر منتخبی ، که به طور مستقل مسئول اجرا است اما به طور کامل به مجلس منتخب پاسخگو می باشد ، توسط بسیاری از اقتصاددانان به عنوان موثر ترین روش برای مدیریت اهداف سیاست مالی در نظر گرفته می شود.

در یک سخنرانی در انجمن آزاد بانک مرکزی آلبانی ، مالکوم نایت ، مدیر کل **بانک پرداختهای بین المللی** در مورد اهمیت استقلال بانک مرکزی بحث کرد. در این سخنرانی، که در ماه دسامبر سال ۲۰۰۵ انجام شد ، وی اشاره کرد که "... بانک های مرکزی برای دستیابی به اهدافی که برای آنها تعیین می کنند ، نیاز به استقلال کافی دارند. بدون داشتن این استقلال ، این خطر وجود دارد که ملاحظات سیاسی و مالی در کوتاه مدت غالب شود. بنابراین ، تصمیمهای سیاسی بانک مرکزی نیاز به محافظت از فشار مغرط سیاسی یا منافع فرقه ای دارد. "[۴]

در حالی که بیشتر کشورهای غربی دارای بانک های مرکزی نسبتاً مستقل هستند، این فرآیند به طور کامل خالی از سیاست نیست. در اغلب موارد ، دولت افراد را برای خدمت انتصاب می کند و به طور کلی یک سیستم کنترل و توازن، برای اطمینان از سطح پاسخگویی وجود دارد.

برای نمونه در مورد ایالات متحده، فرمانداران بانک مرکزی به طور رسمی **بانک فدرال رزرو** ، و یا به سادگی " 14 – FED" ساله منصوب می شوند. علاوه بر این ، رئیس بانک مرکزی، یک فرماندار را برای یک دوره ۴ سال به عنوان رئیس هیئت مدیره منصوب می کند، اما این انتصاب باید توسط سنا تایید گردد.

انتصاب این مدیران اغلب منجر به اتهامات مختلف نظیر استفاده از روابط و دخالت های سیاسی می شود، با این حال ،

پس از انتصاب و تأیید ، فرمانداران فدرال رزرو نمی توانند به خاطر خط مشی سیاسی که دارند حذف شوند. مدت زمان طول دوره -- و این واقعیت که فرمانداران اگر با سیاست های دولت فعلی موافق نباشند نمی توانند حذف شوند-- به دور نگاه داشتن فرمانداران از فشارهای روز به روز سیاسی کمک می کند. [۵]

چگونه بانک مرکزی سیاست پولی را اجرا می کند

نرخ بهره کوتاه مدت

بانکهای مرکزی به طور معمول سرمایه عملیاتی را به بانک های تجاری کشور در جهت پوشش معاملات مورد انتظار ارائه می دهند. نرخ بهره بانک های تجاری روی نرخ بهره دراز مدت وام های اشخاص حقیقی و حقوقی تاثیر می گذارد.

بانک مرکزی با استفاده از رابطه بین نرخ کوتاه مدت و بلند مدت اقتصاد را مدیریت می کند -- اگر بانک مرکزی احساس کند که یک شوک برای تحریک اقتصاد لازم است ، می تواند نرخ بهره کوتاه مدت خود را کاهش دهد تا سرمایه ارزانتری را فراهم کند. اگر برای کاهش تورم یک سخت گیری اقتصادی لازم باشد آنگاه نرخ بهره را برای کاهش هزینه ها افزایش می دهند.

عرضه و تقاضای ارز

همچنین بانک مرکزی می تواند ذخیره ارزی را از طریق خرید و یا فروش مستقیم در بازار ارز جهانی ، که به عنوان عملیات بازار آزاد شناخته می شود ، تنظیم کند. اگر بانک مرکزی بخواهد ارزش ارز کشور را افزایش دهد ، بانک می تواند ارز خریداری و نگهداری کند و در نتیجه مقدار موجود در بازار فارکس را کاهش می دهد. هنگامی که عرضه از تقاضا کمتر میشود، نرخ ارز به طور کلی در مقابل ارزهای دیگر افزایش می یابد. برعکس ، اگر بانک مرکزی بخواهد نرخ تبادل ارز را کاهش دهد، می تواند ذخایر خود را در بازار به فروش برساند بنابراین عرضه موجود را افزایش می دهد.

راههای متداول برای بانکهای مرکزی برای افزایش عرضه پول خود در بازار ارز عبارتند از:

■ **خرید مستقیم ارز خارجی** - بانک مرکزی ارز خارجی را به منظور فروش آن در زمانی که می خواهد عرضه ارز خود را کاهش دهد، خریداری می کند. ارز خارجی ضامن رایجی برای بانک های مرکزی می باشد چرا که آن را به راحتی می توان به ارز بومی تبدیل کرد.

■ **عملیات معکوس یا "Repos"** - قراردادهایی برای اعطای وام پولی موقت هستند و در بازار ریو معامله می شوند. ریو توافق بین خریدار و فروشنده با یک سررسید ثابت (معمولاً ۱ هفته یا ۱ ماه) می باشد.

■ **سواپ ارز خارجی (سواپ فارکس)** - سواپ فارکس یک قرارداد برای خرید یا فروش مقدار مشخصی از پول، در نرخ و تاریخ توافق شده، و به طور همزمان فروش یا خرید دوباره همان مقدار پول برای تاریخ بعدی، دوباره با توافق بر روی نرخ آن می باشد.

■ **ذخایر نقدی** - برخی از بانک های مرکزی نیاز دارند تا بانک های تجاری ذخایر نقدی آنها را به صورت دستی یا سپرده توسط بانک مرکزی نگه داری کنند. با تنظیم این ذخایر نقدی حداقلی که بانک های تجاری موظف به حفظ آن هستند، بانک مرکزی می تواند عرضه پول مورد نیاز برای عملیات روزانه را تحت تاثیر قرار دهد.

مراجع:

۱- سیستم بانک مرکزی فدرال رزرو؛ اهداف و کارکردها -- منتشر شده توسط هیات مدیران سیستم بانک مرکزی فدرال رزرو

۲- مفاهیم اقتصادی -- وب سایت دولت کانادا

۳- وب سایت بانک انگلستان

۴- مالکوم نایت، مدیر کل بانک پرداختهای بین المللی، انجمن آزاد بانک مرکزی آلبانی، اول دسامبر ۲۰۰۵.

۵- وب سایت بانک فدرال رزرو نیویورک

بانک مرکزی ایالات متحده

فدرال رزرو ایالات متحده - که در محاوره به عنوان "FED" شناخته می شود -- بانک مرکزی سیستم بانکی ایالات متحده است. فدرال رزرو که توسط **مصوب ۱۹۱۳ بانک فدرال ایجاد** شده است مسئول اجرای سیاست های پولی کشور، نظارت بر سیستم بانکی و مدیریت تولید و توزیع پول ایالات متحده است. در حالی که بانک فدرال ایالات متحده درجه بالایی از خودمختاری در مورد سیاست های پولی را دارد، در نهایت مسئول پاسخگویی به دولت و رئیس جمهور می باشد [1].

محتویات [hide](#)

تاریخچه فدرال رزرو

در اواخر دهه ۱۹ و اوایل بخشی از قرن بیستم، اقتصاد ایالات متحده دچار چندین شکست بانکی شد که این امر باعث محدود شدن کسب و کار و اختلالات دیگر در اقتصاد این کشور شد. بانکداری، برای اکثر موارد، در این دوره غیرمنظم بود، و این امر همراه با ناتوانی سیستم در ارائه نقدینگی کافی برای موسسات سپرده گذاری در زمان بحران، باعث شد بسیاری از بانک ها از پس تقاضای بدهی سپرده بر نیا یند. در طول "رکود اقتصادی بزرگ" دهه ۱۹۳۰، بیش از ۱۰,۰۰۰ بانک به دلیل عدم وجود نقدینگی، ورشکست شدند.

در این زمان در بسیاری از شهرهای کوچک سراسر ایالات متحده، بانک های محلی تنها تامین کنندگان ارز بودند و افزایش ناگهانی تقاضا اغلب منجر به فقدان پول نقد برای اقتصاد محلی می شد. به خاطر داشته باشید که این قبل از در دسترس بودن گسترده اعتبارات بود، بنابراین کسب و کار و مصرف کنندگان هر دو در اتکا به پول نقد برای پرداخت صورت حساب و تامین نیاز خانواده های خود بودند. کمبود ارز یکی از مشکلات واقعی بود که گاهی اوقات حتی منجر به پیش پرداخت، ورشکستگی اشخاص و شرکتهای، و سایر مشکلات جدی در اقتصاد می شد.

در پاسخ به این مشکل و سایر مشکلات در سیستم، **کنگره ایالات متحده قانون فدرالی تصویب کرد** که به ایجاد **بانک مرکزی فدرال رزرو** برای ایالات متحده منجر شد. تصویب قانون فدرال رزرو به منظور تأسیس "بانک فدرال رزرو، برای انعطاف پذیر کردن ارز، دستیابی به وسایلی برای دوباره کم کردن قیمت اوراق و اسناد بهادار، ایجاد نظارت موثر تر بر روی سیستم بانکی ایالات متحده، و غیره" بود [2].

این امر در ۲۳ دسامبر ۱۹۱۳ توسط رئیس جمهور وودرو ویلسون به قانون تبدیل شد. در این قانون زمینه ها برای پیدایش سیستم فدرال رزرو ایالات متحده آمده است. اگر چه در درجه اول به عنوان ابزاری برای حصول اطمینان کوتاه مدت از کفایت مالی سیستم بانکی ایالات متحده ایجاد شده بود اما به زودی مشخص شد که این قانون پیامدهای بسیار وسیعتری از طریق عبور از یک سری قوانین دیگر از جمله:

قانون بانکداری (۱۹۳۵)

قانون استخدام (1946)

قانون نظارت بانکی سیستم

قانون بانکداری بین المللی (۱۹۷۸)

قانون کنترل پول (1980)

قانون اصلاح، بهبود و اجرای موسسات مالی (۱۹۸۹)

را دارد.

اختیارات فدرال رزرو

با تغییرات و به روز رسانی **قانون فدرال رزرو مصوب سال ۱۹۱۳**، نقش سیستم فدرال رزرو به طور چشمگیری از طرح اولیه آن توسعه یافته تر شده است. بانک مرکزی هم اکنون اختیارات خود را به قرار زیر تعریف می کند [3]:

- 1- هدایت سیاست های پولی کشور توسط نفوذ در پول و شرایط اعتبارات در اقتصاد برای ایجاد اشتغال کامل و ثبات قیمت ها.
- 2- نظارت و تنظیم موسسات بانکی برای اطمینان از ایمنی و درستی سیستم بانکی و مالی کشور و حمایت از حقوق مصرف کنندگان.
- 3- حفظ ثبات نظام مالی و پیش گیری از خطر سیستماتیک که ممکن است در بازارهای مالی بوجود آید.
- 4- ارائه برخی خدمات مالی به دولت آمریکا، افراد عمومی، موسسات مالی، نهادهای رسمی و خارجی، که نقش مهمی در سیستم عامل پرداخت کشور دارد.

مسئولیت

فدرال رزرو مسئول اجرای سیاست های پولی می باشد که برآورده کننده اهداف سیاست مالی دولت است، اما هنوز هم به عنوان یک سیاستگذاری پولی و نقش بانک مرکزی [بانک مستقل مرکزی] وجود دارد که تضمین می کند که تصمیم گیری های پولی گرفته شده توسط فدرال رزرو همچون تنظیم نرخ بهره کوتاه مدت، تایید رئیس جمهور یا سایر اعضای شاخه اجرایی دولت آمریکا را نیاز ندارند.

با وجود توانایی فدرال رزرو برای اجرای سیاست های پولی بدون نیاز به تایید خاص، هنوز این سیستم در معرض نظارت می باشد. بررسی منظم فدرال رزرو توسط **کنگره** انجام می گیرد که قدرت برای تحمیل تغییر مسئولیت کلی فدرال رزرو از طریق قانون را دارد. همچنین انتظار می رود که بانک فدرال به وضوح دستورالعملهایی برای حمایت اهداف اقتصادی و مالی دولت را اعمال کند.

بودجه فدرال رزرو

هنگامی که **قانون فدرال رزرو** ایجاد شد، یک شرط اصلی برای دور نگاه داشتن فدرال رزرو از فشارهای سیاسی هر روزه لازم بود. علاوه بر اینکه تصمیم گیری های سیاسی بدون نیاز به تایید مستقیم دولت قابل اجرا هستند، این قانون مقرراتی را برای بانک فدرال ایالات متحده فراهم آورد تا خود بودجه باشد و بدین وسیله نیازمند منابع مالی کنگره برای فراهم کردن بودجه کارکردش نباشد. این امر باعث حذف بررسی هزینه های کنگره که سایر دولت ها باید با آن مواجه شوند، می شود، اما به منظور حصول اطمینان از پاسخگویی مالی، بررسی مستقل توسط حسابرسی از خارج این سیستم انجام می گیرد.

فدرال رزرو بسیاری از درآمد خود را از طریق منافع حاصل از سرمایه گذاری در اوراق بهادار ایالات متحده در بازار آزاد دریافت می کند. این بانک همچنین سود سرمایه گذاری خارجی، هزینه های پرداخت شده توسط موسسات سپرده گذاری برای پرداخت خدمات از قبیل پرداخت چک، انتقال بودجه، و بهره وام ها به موسسات سپرده گذاری را نیز دریافت می کند. هر گونه سود باقی مانده از این منابع پس از اینکه بانک فدرال ایالات متحده هزینه های عملیاتی خود را پرداخت کرد، به وزارت خزانه داری آمریکا واریز می شود.

هنگامی که در ابتدا **کنگره** ایجاد سیستم فدرال رزرو را بررسی می کرد، یکی از اولویت های اصلی اطمینان از نمایندگی آن در تمامی مناطق کشور بود. به منظور فراهم آوردن این امر، آژانس مرکزی با نظارت قوی بر مجموعه ای از بانکهای فدرال منطقه ای رویکرد برجسته ای را ارائه می کند. این ساختار بر اساس تاسیس **هیئت فرماندارانی** باشد که این هیات از اعضای بانک های فدرال رزرو منطقه ای تشکیل شده اند.

هیات مدیران فدرال رزرو

هیات مدیران فدرال رزرو متشکل از هفت عضو می باشد، که همه از طریق رئیس جمهوریالات متحده برای مدت زمان ۱۴ سال منصوب می شوند. به منظور عملی شدن این انتصاب، آنها همچنین باید توسط **مجلس سنای ایالات متحده** تایید گردند. تمامی انتصابات اعضای هیات مدیران فدرال رزرو برای یک دوره ۱۴ ساله میباشد، تا مطمئن شوند که این هیات در یک زمان چند فرماندار را از دست نمی دهد [4].

نظارت بانکی سیستم

هیات مدیران در واشنگتن دی سی مستقر می باشد و مسئول تعیین سمت و سوی فعالیت خود از طریق توجه به سیاست های پولی کشور است. هیات مدیران همچنین در نظارت و کنترل صنعت بانکداری شرکت می کند و در سیستم بانک فدرال رزرو حدود ۹۰۰ عضو دارد. علاوه بر این، بیش از ۵۰۰۰ شرکت بانکی ناظر و بانک ملی وجود دارند که به وسیله قانون مستلزم به کار تحت حوزه قضایی فدرال رزرو هستند.

انتصاب رئیس و نایب رئیس

رئیس جمهور یک رئیس و یک نایب رئیس برای فدرال رزرو کاندید می کند و انتصاب این مدیران نیاز به تایید **مجلس سنا** دارد. این دوره ها ۴ ساله می باشند و نامزدها باید از اعضای هیئت مدیره و یا هم زمان منصوب شده در هیئت مدیره باشند تا بتوانند برای ریاست یا نایب ریاست نامزد شوند.

بر خلاف شورای حکام که نمی تواند پس از دوره ۱۴ ساله خود دوباره منصوب شوند، رئیس و نایب رئیس می توانند چندین دوره خدمت کنند. به عنوان مثال، آلن گرینسپن از سال ۱۹۸۷ تا زمانی که در ۱ فوریه ۲۰۰۶ توسط

بن برنانکی جایگزین شد به عنوان رئیس هیئت مدیره خدمت کرد.

مجالس شورای هیات مدیران

سه کمیته وجود دارند که توصیه های لازم در مورد مسائل مربوط به سیاست های پولی را به **شورای حکامی** کنند [5]:

1. مجلس شورای فدرال

مجلس شورای فدرال در تمام اموری که در داخل حیطه مسئولیت هیئت قرار می گیرد به آن مشاوره می رساند. این مجلس شامل نمایندگان صنعت بانکداری می باشد و با توجه به **قانون فدرال رزرو** بطور معمول در هر سال نیازمند ۸ نشست می باشد. جلسات معمولاً در اولین جمعه ماههای فوریه ، مه ، سپتامبر و دسامبر در واشنگتن برگزار می شود. هر بانک مرکزی منطقه ای یک نفر را به نمایندگی از منطقه انتخاب می کند. اعضای مجلس شورای فدرال به طور مرسوم ۳ دوره یکساله خدمت می کنند و مجلس اعضای هیات رئیسه را خودش انتخاب می کند.

2. مجلس شورای مصرف کننده

این شورا در سال ۱۹۷۶ تاسیس شد و **هیات مدیران** را در محدوده مسئولیتش تحت قانون حمایت از اعتبار مصرف کننده ها به طور خاص ، و همچنین مسائل خدمات مالی مصرف کننده مشاوره می دهد. اعضای این شورا هر دو نماینده منافع مصرف کنندگان و صنعت خدمات مالی هستند. شورا ۳ بار در سال در واشنگتن دی سی نشست دارد و اعضای آن توسط هیات مدیران منصوب می شوند و دوره خدمت آن ۳ ساله می باشد.

3. مجلس شورای موسسات صرفه جویی

موسسات صرفه جویی موسسات مالی هستند که در درجه اول به عنوان سپرده گذاری پس انداز مصرف کننده ها از قبیل پس انداز و وام و یا پس انداز بانکی متقابل شکل گرفته است. در اصل ، موسسات صرفه جویی به استفاده از وجوه سپرده خود در بازار مسکن محدود شده اند اما بعد از **مصوبه ۱۹۸۰** ، این نهادها مجاز به ارائه طیف وسیعی از خدمات از جمله وامهای تجاری و مصرف کننده هستند .

به منظور حصول اطمینان از اینکه نیازهای نهادهای صرفه جویی در سیستم فدرال رزرو بر طرف می شود ، مجلس شورای موسسات صرفه جویی شکل گرفت. این شورا ۳ بار در سال در واشنگتن نشست دارد، و متشکل از نماینده موسسات پس انداز و وام ، بانک های پس انداز مشترک ، اتحادیه های اعتباری می باشد. اعضا برای دوره ۲ ساله توسط هیات فرمانداران منصوب می شوند.

کمیته مشورتی برای بانکهای فدرال رزرو منطقه ای

بانکهای فدرال رزرو منطقه ای نیز از سیستم کمیته های مشورتی برای ارائه اظهار نظرهای خاص در مورد مسائل مهم منطقه ای استفاده می کنند ، و هر یک از بانک های منطقه ای کمیته مشورتی خود را تاسیس می کنند. برخی از کمیته های مهم تر در مورد موضوعاتی از جمله کشاورزی ، کسب و کار کوچک ، و نیروی کار اطلاعات به روزی را ارائه می دهند .

بانکهای فدرال رزرو منطقه ای

برای اطمینان از نمایندگی از تمام مناطق ، [قانون فدرال رزرو](#)

شهر	منطقه	شهر	منطقه
شیکاگو	7	بوستون	1
سنت لوئیس	8	نیویورک	2
ایالت مینه سوتا	9	فیلادلفیا	3
کانزاس	10	کلیولند	4
دالاس	11	ریچموند	5
سان فرانسیسکو	12	آتلانتا	6

هیئت مدیره بانک فدرال رزرو منطقه ای

هر یک از بانکهای فدرال رزرو منطقه ای دارای هیئت مدیره ای متشکل از سه کلاس A ، کلاس B ، و کلاس C مدیران می باشد که کلا ۹ عضو دارد. همه مدیران باید از خارج از سیستم بانک فدرال رزرو باشند ، به این معنی که آنها نباید در حال حاضر در استخدام بانک فدرال رزرو باشند.

مدیران کلاس A و B توسط بانک های تجاری منطقه ای که به آن تعلق دارند، انتخاب می شوند و شورای فرمانداران در واشنگتن مدیران کلاس C را منصوب می کنند. مدیران کلاس A نمایندگی بانک های تجاری را می

کنند در حالیکه مدیران کلاس B و C نماینده منافع عمومی هستند. هیئت مدیره هر بانک مرکزی منطقه ای یک رئیس و یک معاون رئیس را کاندید می کنند و این نامزدها باید توسط هیات فرمانداران تایید شوند [6].

وظایف بانک رزرو منطقه ای

مسئولیت اصلی بانکهای رزرو منطقه ای، ارائه اطلاعات منطقه خاص به هیئت فرمانداران می باشد. این اطلاعات توسط کمیته بازار آزاد فدرال و هیات فرمانداران برای برنامه ریزی در مورد **تصمیم گیریهای سیاست پولی** همچنین انتظار می رود که هیئت مدیره هر بانک مرکزی منطقه ای، نرخ بهره برای پنجره تخفیف بانک (Discount Window) را توصیه کند. پنجره تخفیف یک سیاست پولی می باشد که به موجب آن بانکهای فدرال رزرو به موسسات سپرده گذاری برای سیال بودن بازار به منظور تسهیل در کارکرد صنعت مالی، پول قرض می دهند.

کتاب بژ

بانکهای فدرال رزرو منطقه ای خلاصه ای از شرایط اقتصادی منطقه خود را در آنچه که در اصل به عنوان کتاب قرمز شناخته می شد چاپ می کنند. این کتاب برای استفاده توسط هیات فرمانداران فدرال رزرو طراحی می شد و برای عموم در نظر گرفته نشده بود. با این حال، در سال ۱۹۸۳، اطلاعات موجود در کتاب قرمز در دسترس عموم قرار گرفت و این گزارش به عنوان نشانی از تغییر در سیاست به رنگ مختلفی به چاپ رسید و در حال حاضر به عنوان **کتاب بژ** شناخته می شود.

کتاب بژ، دو هفته قبل از هر یک از هشت نشست سالانه کمیته بازار آزاد فدرال منتشر می شود. هر یک از بانکهای فدرال رزرو اطلاعات ورودی شرایط اقتصادی منطقه خود را تهیه می کنند و این اطلاعات در **کتاب بژ** خلاصه و نتیجه گیری می شود.

سیاست پولی فدرال رزرو

حکم فدرال رزرو که توسط مصوب ۱۹۱۳ فدرال رزرو توصیف می شود، شامل بخشنامه ای می باشد که بانک فدرال ایالات متحده باید هدفهایش را به طور موثر در راستای اشتغال زایی حداکثر، پایدار نگه داشتن قیمت [7]، و در تعادل نگه داشتن نرخ بهره دراز مدت ارتقا دهد. در حالی که دید اجمالی این دستورالعمل ها نسبتاً مبهم هستند، با این وجود حقیقت این است که اقتصاد ملی برای تبدیل شدن به سیستم های بسیار پیچیده با مجموعه ای از بین وابستگیها قابل شناسایی تکامل پیدا کرده است. به عنوان یک ابزار مالی این وابستگی بین بانک های مرکزی آنها را قادر می کند تا روی مدیریت یک جنبه از اقتصاد با انتظار به دست آوردن نتایج معینی در زمینه های دیگر

اقتصادی تمرکز کنند.

بانک فدرال ایالات متحده دارای سه ابزار اصلی پولی می باشد که عبارتند از:

عملیات بازار آزاد فدرال رزرو

برنامه پنجره تخفیف

شرایط سپرده گذاری فدرال رزرو

عملیات بازار آزاد فدرال رزرو

موثرترین ابزار فدرال رزرو -- و آن چه که اغلب به آن وابسته است -- خرید و فروش اوراق بهادار دولتی در بازار آزاد می باشد، که به طور ساده به عنوان عملیات بازار آزاد شناخته می شود، با این فرض که بوسیله خرید و فروش اوراق قرضه دولتی از جمله اوراق قرضه خزانه داری، لوایح و یادداشت ها، بانک مرکزی می تواند عرضه پول را کنترل کند.

برای مثال، اگر بانک فدرال می خواهد عرضه پول در یک مزایده را برای تحریک اقتصاد افزایش دهد، بانک فدرال اوراق بهادار را از نهادهای مالی خریداری می کند. بانک مرکزی این تراکنشهای مالی را توسط حساب اعتباری موسسه فدرال رزرو منطقه ای خودش پرداخت می کند. تمام بانک های عضو سیستم فدرال رزرو باید با فدرال رزرو حساب داشته باشند و یک مقدار حداقل اجباری باید در این حساب نگهداری شود. اکنون، با فروش اوراق بهادار به بانک فدرال رزرو، موسسه ای که بودجه را دریافت می کند دارای مازاد بیشتری از پول نقد می باشد. این می تواند برای ارائه وام های تجاری اضافی و یا حتی برای قرض دادن به دیگر سازمان ها بی که با کمبود پول نقد موقت مواجه هستند مورد استفاده قرار گیرد. کمبود پول نقد ممکن است به خاطر فرایند غیر منتظره پایان روز باشد که اتفاق رایجی می باشد. موسساتی که با کمبود پول نقد مواجه هستند می توانند از طریق بازار شبانه (به عنوان مثال انتقال وجوه فدرال) مبلغ لازم را برای داشتن کمینه مقدار ذخیره شان قرض کنند. بهره این وام ها به عنوان وجوه فدرال ارزش گذاری می شود، و این نرخ به طور طبیعی در پاسخ به شرایط بازار نوسان می کند.

برای مثال، زمانی که پول اضافی در بازار شبانه وجود دارد، نرخ وجوه فدرال به خاطر عرضه فراوان پایین تر خواهد بود و موسسات وام دهنده نرخ درخواستی خود را به منظور رقابت کاهش خواهند داد. از آنجا که موسسات هم اکنون می توانند پول را با نرخ بهره پایین تر قرض بگیرند، نرخ وام های دیگر نیز از جمله وام های تجاری برای کسب و کار و مصرف کنندگان، ممکن است سقوط کند که منجر به هزینه بیشتر می شود.

این کار ممکن است مانند یک فرایند بسیار پیچیده به نظر برسد، اما در واقع کاملاً ساده است. با خرید اوراق بهادار از بانک های تجاری، بانک فدرال ایالات متحده این موسسات را با پول بیشتری تامین می کند که آنها می

توانند خودشان از آن استفاده کنند یا به سایر موسسات قرض دهند. قوانین پایه عرضه و تقاضا تعیین می کند که زمانی که عرضه از تقاضا بیشتر می شود ، قیمت سقوط میکند و این دقیقا همان چیزی است که در این سناریو اتفاق می افتد.

البته ، ممکن است بانک مرکزی تصمیم بگیرد که لازم است به علت نگرانی های ناشی از تورم، رشد اقتصادی را کاهش دهد. در این مورد ، **بانک فدرال از عملیات بازار آزاد** برای کاهش عرضه پول استفاده می کند. برای این کار ، بانک مرکزی مبادرت به فروش اوراق بهادار دولتی به موسسات اقتصادی می کند و این مبلغ به حساب فدرال رزرو گذاشته می شود. این مسئله موجب کاهش مقدار پول نقد موجود موسسات برای قرض دادن به نهاد های دیگر یا برای استفاده از وام های تجاری، که منجر به افزایش در نرخ بودجه فدرال است، می شود. چون در حال حاضر موسسات مالی هزینه بیشتری برای به دست آوردن منابع مالی می کنند، این هزینه اضافی در نرخ های وام تجاری بالاتر منعکس می شود که می تواند هزینه های مصرف کننده و کسب و کار را از طریق هدف اصلی نشست بانک فدرال کاهش دهد [8].

اعضا کمیته بازار آزاد فدرال رزرو

عملیات بازار آزاد فدرال رزرو توسط **کمیته بازار آزاد (FOMC)** اداره می شود. این گروه متشکل از ۱۲ عضو رای دهنده می باشد ، که هفت عضو آن اعضای شورای فرمانداران بانک فدرال رزرو هستند و **پنج تن دیگر از روسای فدرال رزرو منطقه ای** هستند.

رئیس بانک فدرال رزرو نیویورک عضو تمام وقت FOMC می باشد، در حالی که روسای بانک های دیگر به صورت چرخشی با دوره های یکساله خدمت می کنند. شما با این حال باید توجه داشته باشید که برای اطمینان از داشتن نماینده از همه مناطق کشور، تمامی روسای بانک فدرال رزرو در جلسات FOMC شرکت می کنند. هنگامی رؤسای بانک های فدرال رزرو که در خدمت FOMC نیستند در جلسات شرکت می کنند ، از آنها رای گیری نمی شود.

برای سالهای ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ ، علاوه بر ۷ عضو هیات فرمانداران فدرال رزرو، رؤسای بانک های فدرال رزرو زیر برای کمیته بازار آزاد فدرال تعیین می شوند [9] :

2009	2008
نیویورک	نیویورک
شیکاگو	کلیولند

ریچموند	فیلادلفیا
آتلانتا	دالاس
سانفرانسیسکو	مینیاپولیس

کمیته بازار آزاد فدرال رزرو 8 نشست برنامه ریزی شده را هر سال برگزار می کند. اعضای FOMC و همچنین اعضای غیر رای دهنده بانک فدرال رزرو از این نشستها برای ارزیابی شرایط اقتصادی فعلی جهان و تعیین پیش بینی رشد واقعی و اسمی تولید ناخالص داخلی (GDP)، نرخ بیکاری، و تورم برای سال آینده استفاده می کنند. یافته های این نشستها هر فوریه و ژوئیه در قالب گزارش سیاستگذاری پولی به کنگره تحویل داده می شود و باید به طور اجباری برای تمامی معامله گران ارز در نظر گرفته شود. **آرشیو گزارش های سیاست های پولینیز** در وب سایت فدرال رزرو قابل دسترسی می باشد.

برنامه پنجره تخفیف

بانک فدرال رزرو همچنین سرمایه عملیاتی برای نهادهای سپرده گذاری را تحت برنامه پنجره تخفیف تامین می کند. اگر چه حجم پنجره تخفیف در مقایسه با مقدار پول مبادله شده از طریق عملیات بازار آزاد کم می باشد، نرخ بهره پنجره تخفیف به طور دقیق توسط تحلیلگران بررسی می شود. این امر به این خاطر است که نرخ تخفیف – یابعبارتی، نرخ بهره بانک های فدرال رزرو که به پولهای غرض داده شده از طریق پنجره تخفیف تعلق می گیرد – تنها نرخ بهره ای می باشد که فدرال رزرو به طور مستقیم تعیین می کند.

در حالی که ممکن است به نتیجه رسیدن اقدامات بازار آزاد در تغییر نرخهای بهره بانک فدرال وقت گیر باشد، تغییر نرخ تخفیف یک نشانه شفاف و روشن از تغییر در سیاست های پولی می باشد. به همین دلیل، تغییرات نرخ تخفیف تقریباً بلافاصله تمایل به تاثیر گذاشتن روی نرخ بهره تجاری دارد. سه نوع پنجره تخفیف وام برای سپرده گذاری موسسات واجد شرایط وجود دارد.

1. **اعتبار تنظیمی** _ برای کمک به موسسات سپرده گذاری برای مطابقت داشتن با نقدینگی کوتاه مدت

2- **اعتبار فصلی** _ برای کمک به موسسات سپرده گذاری برای مطابقت داشتن با نوسانات منظم و یا فصلی در

تقاضا برای وامها و سپرده ها

3. **اعتبار توسعه یافته** _ برای کمک به موسسات سپرده گذاری برای مطابقت داشتن با نقدینگی بلند مدت ناشی

از شرایط غیر منتظره و استثنایی

این وام ها تنها در دسترس مؤسسات واجد شرایط می باشد و باید دلایل موجه برای آن وجود داشته باشد و از وام گیرندگان انتظار می رود که تمامی جایگزین های مناسب را قبل از درخواست برای پنجره تخفیف در نظر بگیرند. از لحاظ تاریخی ، نرخ تخفیف در حدود یک درصد امتیاز بالاتر از نرخ وجوه فدرال می باشد، اما در اوایل ۲۰۰۳ ، بانک فدرال ایالات متحده تغییرات قابل توجهی را در برنامه های پنجره تخفیف اعمال کرد [10] .

با توجه به افزایش هزینه های اداری ، این واقعیت وجود دارد که برخی از انواع وامهای پنجره تخفیف استفاده نمی شوند _ به عنوان مثال وام های اعتبار توسعه یافته از سال 1995 تا به حال استفاده نشده است. [۱۱]

شرایط سپرده گذاری در فدرال رزرو

بانک فدرال همچنین از حداقل مقدار ذخیره برای اعمال نفوذ بر نهادهای سپرده گذاری، به عنوان وسیله ای برای تحت تاثیر قرار دادن نرخ بهره، استفاده می کند. برای آن دسته از نهادهایی که باید بودجه اضافی را از طریق سیستم انتقال وجوه فدرال قرض کنند ، افزایش تقاضا می تواند به یک افزایش در نرخ بودجه فدرال منجر شود. هزینه اضافی متحمل شده توسط بانک ها سپس در قالب نرخهای بالاتر به مشتریان حقوقی و مصرف کنندگان حقیقی منتقل می شود.

در سوی دیگر ، بانک مرکزی می تواند نرخ بهره تجاری را از طریق کاهش نیازها کاهش دهد . کاهش حداقلهای ذخیره منجر به در دسترس بودن پول اضافی در سیستم بانکی می شود و این معمولا به کاهش نرخ وجوه فدرال منجر می شود که سپس باعث کاهش در نرخ های تجاری میشود.

توجه داشته باشید که مبلغی که در حساب های فدرال رزرو نگه داری می شود باعث ایجاد بهره در مؤسسات نمی شود. بنابراین ، به نفع آن موسسه است که مازاد ذخیره ممکن خود را قرض دهد حتی اگر با یک کاهش در نرخ بهره روبرو شود.

تقاضا برای ترازهای بودجه فدرال

سه عامل اصلی که تقاضا برای دسترسی به وجوه فدرال را تحت تاثیر قرار می دهند عبارتند از:

1. ترازهای فدرال رزرو مورد نیاز

همانطور که قبلا مورد بحث قرار گرفت ، تمام بانک های تجاری ، اتحادیه های اعتباری ، و حتی شاخه های بانک های خارجی ایالات متحده باید حداقل تراز رزرو را حفظ کنند . بانک فدرال ایالات متحده یک تناسب حداقلی از

ذخایر و موسساتی که کسری بودجه دارند برقرار می کنند.

2. تراز نقل و انتقالات قراردادی

موسسات سپرده گذاری همچنین حساب ذخیره خود را در نقل و انتقالات معاملات مالی استفاده می کنند. با توجه به غیر قابل پیش بینی بودن مقدار مورد نیاز برای انجام نقل و انتقالات معاملات، موسسات می توانند با وضعیت کسری روبرو شوند، که آنها را مجبور به استفاده از سیستم انتقال وجوه فدرال برای جبران کسری می کند. همانطور که پیشتر گفته شد، موسسات روی وجوه حسابهای بانک فدرال رزرو بهره دریافت نمی کنند. برای کمک به موسسات سپرده گذاری، بانک فدرال ایالات متحده تراز نقل و انتقالات قراردادی را ایجاد می کند. این یک مقداری است که موسسات سپرده گذاری توافق می کنند که علاوه بر ذخیره حداقلی، آنرا داشته باشند. این تراز نقل و انتقالات قراردادی به طور ویژه برای نقل و انتقالات مالی استفاده می شود. در مقابل، موسسه سپرده گذاری اعتباری دریافت می کند که می تواند برای جبران برخی از هزینه های خدمات ارائه شده بانک مرکزی از آن استفاده کند. این خدمات شامل تسویه چک و انتقال الکترونیکی وجوه و اوراق بهادار می باشد. توجه داشته باشید که اگر موسسه سپرده گذاری تراز نقل و انتقالات قراردادی را لحاظ نکند، یک هزینه سرویس اضافی را برای موسسه ایجاد می کند.

3. تراز مازاد فدرال رزرو

طبعاً، موسسات سپرده گذاری به دنبال نگه داشتن کمترین وجوه مازاد ممکن در حساب ذخیره خود با توجه به اینکه این ترازها بهره کسب نمی کنند هستند. با این حال، ممکن است برای موسسه سپرده گذاری لازم باشد تا به عمد وجوه مازاد را به عنوان حفاظت اضافی علیه یک حواله بیش از اعتبار شبانه و یا برای مطمئن شدن از اینکه مشمول الزامات ذخیره یا تراز نقل و انتقالات قراردادی نمی شوند. این بخشی از تقاضای وجه ذخیره تقریباً قابل پیش بینی نمی باشد چراکه نیازها تا حد زیادی می توانند از روزی به روزی دیگر تفاوت کنند.

لینک های مرتبط

[وب سایت بانک فدرال](#)

[تاریخ نشستهای FOMC](#)

[رئیس فدرال رزرو، آقای برنانکی](#)

مراجع

1. وب سایت آموزش بانک فدرال
2. وب سایت بانک مرکزی
3. وب سایت بانک مرکزی
4. " اهداف و کارکردهای سیستم فدرال رزرو " -- منتشر شده توسط هیات فرمانداران فدرال رزرو ، ژوئن ۲۰۰۵
5. " اهداف و کارکردهای سیستم فدرال رزرو " -- منتشر شده توسط هیات فرمانداران فدرال رزرو ، ژوئن ۲۰۰۵
6. بانک فدرال ریچموند
7. قانون فدرال رزرو ۱۹۱۳
8. " اهداف و کارکردهای سیستم فدرال رزرو " -- منتشر شده توسط هیات فرمانداران فدرال ، ژوئن ۲۰۰۵
9. سایت بانک مرکزی
10. " پیشنهاد تجدید نظر در برنامه تخفیف های فدرال " -- مطبوعات بانک فدرال ایالات متحده ، مه ۲۰۰۲
11. " تحولات اخیر در وام های تخفیف " -- جیمز کلوز، بخش امور پول ، بانک فدرال رزرو

بانک انگلستان

بانک مرکزی انگلیس، قلب سیستم مالی این کشور می باشد و در سال ۱۶۹۴ تاسیس شد. عملکرد بانک تا حدودی در واکنش به وقایع تاریخی تغییر کرده است ، اما هدف اصلی آن که توسعه و حفظ ثبات پولی و مالی برای اقتصاد بریتانیا میباشد، ثابت مانده است.

محتویات [hide]

۱ تاریخچه و اختیارات بانک انگلستان

۱.۱ توسعه نظام ارز

۱.۲ تصویب نامه منشور بانکی در سال

۱۸۴۴

۱.۳ بانک انگلیس یک بانک مرکزی واقعی

می باشد

۱.۴ استاندارد طلا حذف شد

۱.۵ تصویب نامه بانک انگلیس در سال

۱۹۹۸

۲ حسابرسی بانک انگلیس

۲.۱ کمیته های اجرایی

۲.۱.۱ دادگاه هیئت مدیره

۲.۲ ساختار اجرایی بانک
۲.۲.۱ شاخص آماری و تحلیلی پولی
۲.۲.۲ بازارها
۲.۲.۳ ثبات مالی
۲.۲.۴ خدمات مرکزی
۲.۳ شعبه های بانکی
۳ اهداف سیاست پولی
۳.۱ وزیر خزانه داری
۳.۲ آگهی های عمومی و اعلامیه های
سیاست پولی
۳.۳ چگونه سیاست پولی اجرا می گردد
۳.۳.۱ نرخ پیشنهادی بین بانکی لندن
(LIBOR)
۳.۳.۲ اهداف سیاستگذاری مالی بانک
انگلیس
۳.۳.۳ نقش مقامات خدمات مالی

تاریخچه و اختیارات بانک انگلستان

در اواخر دهه ۱۶۰۰ ، امور مالی عمومی در انگلستان در بی نظمی عظیم به سر می برد. هیچ قدرتی برای مدیریت توزیع پول در سراسر کشور وجود نداشت و به هیچ وجه تضمینی برای صحت و ارزش پول در گردش وجود نداشت. چندین طرح برای مقابله با این نگرانی ها پیشنهاد شد ، اما پیشنهاد ویلیام پاترسون در مورد ایجاد یک بانک جدید مرکزی بود که موفق به کسب بیشترین حمایت شد. در ابتدا ، طرح بانک مرکزی پترسون توسط دولت آن زمان مورد توجه قرار نگرفت، اما نیاز به منابع مالی جنگ مداوم با فرانسه در نهایت مجلس را مجبور به تصویب برای پیش پرداخت ۱،۰۰۰،۰۰۰ £ به پاترسون موفق به جمع آوری ۱،۲۰۰،۰۰۰ £ از طریق توزیع سهام در بانک جدید انگلستان شد. این پول بلافاصله به دولت قرض داده شد ، و در عوض ، سرمایه گذاران در بانک به عنوان سرپرست و شریک بانک انگلیس قرار گرفتند. بانک مرکزی انگلیس ، از طریق منشور سلطنتی رسماً به وجود آمد و عملیات خود را در ۲۷ ژوئیه سال ۱۶۹۴ آغاز کرد.

توسعه نظام ارز

بیشتر تلاشهای بانکی در سالهای اول فراهم کردن نیازهای دولت در رابطه با سرمایه بود. اما بانک همچنین وظایفی را هم برعهده گرفت که مقدمه ای از سیستم بانکداری نوین در مفهوم امروزی می باشد. بانک پس اندازه ها را قبول کرده و چکهای تضمین شده ای را منتشر کرد که تایید می کرد نگه دارنده آن چک، پولی را به بانک سپرده که مقدار مشخص شده روی چک را پوشش می داد . در روزهای اولیه این چکهای تضمین شده به صورت مبالغ عجیبی معادل با مقدار واقعی سپرده صادر می شد اما به زودی به چک هایی با مبالغ کامل تبدیل گردید. این تغییر

قبول اسکناسهای بانکی به عنوان ارز را تسهیل کرد که قبل از آن سکه طلا به عنوان ارز استفاده می شد. استفاده از سکه طلا سیستم آسانی برای اجرا بود چراکه سکه های طلا ارزش ذاتی مشخصی را به خاطر خود طلا یعنی پول کالا دارا بودند. به هر حال حمل کردن فلزات گرانبها ثابت کرد که نه تنها کار آسانی نمی باشد بلکه یک خطر آشکار بوده زیرا دزدان اشخاصی را که مشکوک به حمل کیسه های بزرگ می بودند را مورد هدف قرار می دادند. بنابراین سفته ها یا همان پول معرف توسط بانک انگلیس پشتیبانی می شد و به اسم حامل بود که با ارائه طلا در مقابل می توانست از این اسکناسها استفاده کند و این شیوه کم کم رشد یافت و با پشتیبانی دولت ، اشخاص و بازرگانان دوباره احساس اطمینان کرده که اسکناسها توسط بانک مورد قبول می باشد.

تصویب نامه منشور بانکی در سال ۱۸۴۴

تا به حال چندین تغییر در منشوری که بانک انگلیس به وجود آورده روی داده است شما می توانید این اطلاعات را با مراجعه به سایت بانک انگلیس مورد بررسی قرار دهید بنابراین ما هم به هر مورد در این مقاله نگاه نمی کنیم . به هر حال تغییرات عمده ای وجود دارد که ما در مورد آنها می که از اهمیت ویژه برخوردار هستند بحث خواهیم کرد، که با تصویب نامه منشور بانکی در سال ۱۸۴۴ آغاز می کنیم. اجرای منشور بانکی در سال ۱۸۴۴ که توسط پارلمان تصویب شد شامل دو عنصر اصلی است که پایه سیستم بانکی مدرن را می ساخت. اولین شرط بانک آن بود که این اجرا بتواند بانک انگلیس را به صورت بانک مرکزی در آورده که این از طریق دادن حق ویژه به بانک برای صدور سفته بود. تمامی بانکها در انگلیس و آنهایی که در ویلز (واقع در غرب انگلیس) تاسیس شده بودند لازم بود تا از این قانون پیروی کنند، اما بانکهای اسکاتلند و ایرلند اجازه داشتند تا صدور اسکناسهایشان را حتی تا به امروز ادامه دهند. دومین تغییر اساسی اجرای بانک ایجاب می کرد تا هر نوع اسکناس منتشر شده توسط بانک انگلیس به وسیله ذخایر طلا که نزد بانک نگهداری می شد به طور کامل پشتیبانی می گردید. از آنکه دوباره کشور با تورم فلج کننده دچار نشود چون در زمان جنگهای ناپلئون که در سال ۱۸۲۱ پایان یافت چنین موردی اتفاق افتاد، بنابراین مجلس بر روی برابر کردن میزان اسکناس با یک استاندارد طلا پافشاری کرد. برای اطمینان از رعایت این قانون بانک ملزم گردید تا یک بخش مجزا جدای از فعالیتهای سرپرستی و همراهی گفته شده برای این مورد در نظر گرفته شود. بانک هنوز هم یک خلاصه هفتگی از میزان دارایی ها و بدهی ها که معروف به گزارش درآمد می باشد منتشر میکند. این گزارش ترازنامه تلفیقی بانک را نشان می دهد اما کل عملکردهای مربوط به انتشار اسکناس را از دیگر عوامل کاری همانطور که در شرط اول مربوط به اجرای منشور بانکی سال ۱۸۴۴ ذکر شد جدا می کرد.

بانک انگلیس یک بانک مرکزی واقعی می باشد

در حالیکه تصویب نامه منشور بانکی در عمل یک بانک مرکزی به وجود آورد و همچنین ارز ایمن و مطمئنی را تضمین کرد ولی جداسازی این فعالیتهای از بانکداری خرد توانایی بانک مرکزی انگلیس برای رقابت با دیگر بانکهای تجاری که به سرعت در حال رشد در داخل کشور و اطراف بودند را محدود ساخت. به جای تلاش در کسب

و کار در بازاری که به سرعت در حال رشد است بانک مرکزی تصمیم گرفت تا نقش خود را به عنوان بانک مرکزی توسعه بخشد، که این قضیه موجب می شد تا به عنوان بانکدار برای بانکهای دیگر عمل کند چرا که باید ذخایر طلای ملی را مدیریت می کرد و در مورد نقدینگی لازم درون سیستم مالی اطمینان حاصل می کرد. بعد از فراهم کردن سرمایه اصلی برای اینکه چندین بانک خصوصی و برجسته قادر به پرداخت دیون خود در دوران بحران نقدینگی در میانه سال ۱۸۰۰ باشند، نقش رسمی قرض دهنده به عنوان آخرین حامی را بر عهده گرفت. بانک همچنین با کنترل بر روی عرضه پول به سیستم بانکی شروع به تاثیر بر روی نرخ های بهره کرد. در حالیکه در آن زمان رابطه بین عرضه پول و نرخ بهره محدود بود، بانک مجبور بود تا نرخ های بهره را به اندازه کافی بالا نگه داشته تا مطمئن گردد که سهام طلایش اوراق پولی معوقه را پوشش می دهد. این اولین نمونه بانک انگلیس برای کنترل بر عرضه پول جهت تاثیر بر روی نرخ های بهره محسوب می شد.

استاندارد طلا حذف شد

اصولا تنها نقره یا پوند به عنوان مبنای پوند انگلیس محسوب می شد اما طلا در ابتدای قرن ۱۸ به عنوان استاندارد به حساب آمد. آلمان همچنین در این زمان طلا را به عنوان مبنای ارزش خود برگزید و استفاده مشترک از استاندارد طلا باعث پرورش و ترقی تجارت بین دو کشور شد. به طرز عجیبی مجلس حکم استاندارد طلا را هم در طی جنگ جهانی اول و هم در جنگ های ناپلئون جهت برآورد کردن هزینه های مربوط به جنگ موقتا تعطیل کرد. برخلاف ترسهایی در مورد بالا رفتن تورم توسط صدور ارز که به صورت مستقیم از سمت خزانه داری طلا حمایت نمی شد باید گفت که این عمل به منظور بالا بردن مقدار ارز در حال گردش لازم بود. در سال ۱۹۲۵، در حالیکه وینستون چرچیل عهده دار خزانه داری بود سعی می کرد تا استاندارد طلا را دوباره معرفی کند. به هر حال تا سال ۱۹۳۱ مصمم شده بود که استاندارد طلا به خاطر اقتصاد نمی باشد و برای آن مطلوب نمی باشد در نتیجه استاندارد طلا رسماً در انگلستان حذف شد. نظام ارزی انگلیس به طور کامل معتبر و قابل اعتماد می باشد بدین معنی که کالای دیگری بطور مستقیم به ارز مربوط نمی گردد. دیگر نیازی نیست که به اندازه پول در گردش، ذخیره طلا داشته وجود داشته باشد. بانک تنها باید یک قطعه نامه تصویب از مجلس برای درخواست انتشار اسکناسهای اضافی دریافت نماید.

تصویب نامه بانک انگلیس در سال ۱۹۹۸

تصویب نامه بانک انگلیس در سال ۱۹۹۸ با توجه به وظیفه ای که بر عهده بانک قرار داده بود که مبنی بر تنظیم نرخ بهره به منظور مقابله با نرخ تورم می بود، استقلال عملیاتی را یکسال قبل از اعمال این وظیفه توسط بانک به بانک اعطا می کرد. تصویب نامه ۱۹۹۸ تغییراتی را در کالبدهای اداره بانکی و ساختاری که قرار بود یک چارچوبی در زمینه نگهداری سوابق پولی و مالی ایجاد کند و همچنین شفافیت بیشتری در عملکردهای بانکی به وجود آورد. مواد این تصویب نامه شامل رسمی کردن اهداف مورد نظر برای بانک انگلیس: تا قیمتها را به صورت پایدار نگه داشته و سیاستهای اقتصادی دولت را ساپورت کند (شامل هدفهایی برای رشد و استخدام) بنا کردن

کمیته سیاستگذاری پولی برای تنظیم سیاست پولی بانک با به عهده گرفتن مسئولیت سیاستگذاری پولی و انتقال مسئولیت نظارت از سیستم بانکی ملی به مراجع خدمات مالی جهت فراهم کردن یک گزارش سالیانه که شامل لیستی از اعمال کمیته سیاستگذاری پولی و انتشار صورتجلسه از تمام جلسات آنها و به مجلس ارائه می شود ، می باشد .

حسابرسی بانک انگلیس

در سال ۱۹۹۷ بانک مسئولیت اجرای سیاستگذاری پولی انگلیس را آغاز کرده و شبیه به دیگر کشورها دارای بانک مرکزی مستقل با دولت جهت بنا نهادن اهداف مالی و اقتصادی همکاری می نماید. بانک بنابراین دارای استقلال وسیعی است تا سیستم مالی ملی را مدیریت کند که این صاحب اختیار بودن بر اساس سیاست مالی توافق شده می باشد. صاحب اختیار بودن به معنی عدم حسابرسی و یا عدم پاسخگویی نمی باشد و حسابرسی دولت از طریق دفتر وزیر خزانه داری صورت می گیرد. بانک باید گزارشهای دوره ای فراهم کرده و آنها را به روز نموده و نهایتاً در مجموع باید پاسخگوی وزیر و مجلس باشد. سیاستگذاری پولی در حال حاضر شامل یک هدف تورمی ۲٪ بوده و بانک بایستی یک اطلاع رسانی در صورتیکه نتایج خارج از اهداف در نظر گرفته شده باشد انجام دهد. در صورتیکه کاملاً مشخص است که نرخ های تورم در طول سال متغیر است، بانک در صورتی که هدف تورمی به اندازه ۱٪ یا بیشتر در یک فصل نوسان داشته باشد ملزم است تا دولت را در جریان قرار دهد. این اخطار به صورت یک نامه سرگشاده برای وزیر می باشد. وزیر هم به نمایندگی از طرف دولت به رئیس مربوطه جهت تایید مجدد چشم اندازهای دولت نامه نمونه ای را ارسال می کند. باید توجه داشت که دولت هم برای نشان دادن حس برتری جویی خود نسبت به بانک در صورتی که ببیند تورم باعث بحران ملی شده است نیز تغییرات نرخ بهره را اعمال می نماید. اما این اتفاق به ندرت روی می دهد .

کمیته های اجرایی

دادگاه هیئت مدیره

دادگاه هیئت مدیره که اغلب به آن دادگاه گفته می شود در سال ۱۹۹۸ توسط منشور بانک انگلستان بوجود آمد. دادگاه بخشی از شاخه اجرایی بانک را برعهده دارد و شامل وظایفی می شود که کار و عملکردهای بانکی را مدیریت می کند ولی به هر حال سیاستگذاری پولی را به طور مستقیم تنظیم نمی کند. دادگاه توسط رئیس دو معاون رئیس که به مدت ۵ سال توسط دولت منصوب می گردند، رهبری می شود . همچنین ۱۶ مدیر غیر اجرایی که باز هم توسط دولت منصوب می گردند به دادگاه به مدت ۳ سال اضافه می شوند. تمامی این انتصابات به صلاحدید دولت تجدید شدنی است. رئیس کنونی بانک انگلیس مروین آلیستر کینگ می باشد. لیست تمام مجریان بانک انگلیس در وب سایت بانک انگلستان قابل دسترسی می باشد. کمیته سیاستگذاری پولی (MPC)، مسئول سیاستگذاری پولی برای بانک انگلیس می باشد. این کمیته شامل رئیس، دو نایب رئیس، دو عضو هیئت مدیره بانکی و چهار عضو دیگر که توسط وزیر خزانه داری منصوب می شوند می گردد. دولت ثبات قیمتی سالیانه، رشد و اهداف

استخدام را تنظیم می کند. مسولیت کمیته سیاستگذاری پولی هم تنظیم سیاست پولی به نام بانک انگلیس می باشد. کمیته سیاستگذاری پولی انگلیس بایستی حداقل یکبار در ماه جلسه تشکیل داده و گزارش این جلسات را به صورت خلاصه داشته باشند همچنین هر عملی که توسط MPC تصمیم گیری می شود دو هفته بعد از هر جلسه ماهیانه منتشر می گردد. علاوه بر آن هر فصل گزارشی در مورد تورم منتشر می نماید که چارچوبی است برای نشان دادن اهداف MPC برای تورم و کارکرد اقتصادی. تشخیص صلاحیت MPC برای سیاستگذاری پولی بر عهده رئیس کمیته دادگاه می باشد. (NEDCO) این کمیته شامل مدیرانی است که به غیر از مدیران اجرایی و یا خدماتی MPC می باشند. عمل این کمیته همراه با مشارکت MPC در واقع عمده ترین مکانیزم مرور مجدد می باشد. سرانجام، رئیس کمیته (NADCO) مسئول مرور و بررسی میزان تاثیر سیاستگذاری پولی بانکی برای دستیابی به هدفهای مورد نظر دولت می باشد. خلاصه ای از وظایف NEDCO شامل موارد زیر می گردد: بررسی عملکرد بانک با در نظر گرفتن اهدافش، معین کردن حدی که تا آن حد اهداف معرفی شده اند، بررسی کنترل مالی داخلی بانک، تعیین حق الزحمه و مستمری برای اعضای اجرایی دادگاه، بررسی شیوه های کاری دنبال شده توسط کمیته سیاستگذاری پولی، مطمئن شدن در مورد اطلاعات کافی ناحیه ای که برای تنظیم سیاست پولی جمع آوری می گردد، ضوابط و شرایط اعضای کمیته سیاستگذاری مالی که توسط وزیر خزانه داری تعیین می گردد NEDCO با کمیته های حق الزحمه، ریسک و حسابرسی به طور جداگانه و از نزدیک کار می کند تا به طور کامل بتواند اعمال و کنترل های داخلی بانک را بررسی نماید. گزارشات این کمیته ها شامل قسمتی از گزارش سالیانه بانک می شود که باید برای بازبینی به دولت ارائه گردد.

ساختار اجرایی بانک

چهار بخش اجرایی اصلی درون بانک انگلستان وجود دارد که اعمال روزانه را انجام می دهند. این بخشها به عنوان قسمتی از تغییرات انجام شده که توسط منشور بانک انگلیس در سال ۱۹۹۸ معرفی گردید به وجود آمد که به شرح زیر می باشد: خدمات مرکزی ثبات مالی بازارهای آماری و تحلیلی پولی.

شاخص آماری و تحلیلی پولی

بخش آماری و تحلیلی پولی اطلاعات آماری مورد نیاز بانک برای تعیین و اجرای سیاست پولی را فراهم می نماید. کارمندان اقتصاددانان پژوهش کرده و آنالیز می کنند شرایط جاری درون اقتصاد انگلیس و دیگر کشورهای جهان را تا بتوانند اطلاعات هر فصل و گزارش تورم را تهیه نمایند. هر دو سند توسط کمیته سیاستگذاری پولی جهت تعیین پیش بینی های رشد و تورم مورد استفاده قرار می گیرد.

بازارها

مهم ترین اهداف بخش بازارها شامل: رهبری عملیات بازار آزاد در بازارهای پولی تا تصمیمات در مورد نرخ

بهره کمیته سیاستگذاری پولی را اجرا نماید، اطمینان از میزان نقدینگی کافی در نظام مالی، مدیریت خزانه های ارز خارجی کشور. بخش بازارها همچنین شامل یک تیم مدیریتی ریسک که ریسک مربوط به عملیات مالی بانکی را شناسایی و مدیریت می کند.

ثبات مالی

بخش ثبات مالی به صورت نزدیکی در راستای خزانه داری ملکه انگلیس و مسولین خدمات مالی تحت تفاهم نامه ای قرار گرفته است. هیئت مدیره ثبات مالی، ریسکهای بالقوه برای اقتصاد انگلیس را مشخص کرده و اولویت بندی می نماید و طرحهای اجرایی را جهت خنثی کردن این ریسکها ایجاد می نماید. بخش ثبات مالی همچنین با فرآیند سیاست پولی از طریق صدور گزارش ثبات مالی همکاری می کند.

خدمات مرکزی

بخش خدمات مرکزی شامل چندین گروه متخصص که وظایف حمایت بانک را برعهده دارند، می شود. هر چیزی از تعمیر و نگهداری کامپیوتر گرفته تا خدمات قانونی مربوط به این وظایف می گردد.

شعبه های بانکی

شبیه به خزانه داری فدرال که از یک سری بانکهای خزانه داری ناحیه ای جهت دریافت پول به میان آمده و رودی از سراسر کشور استفاده می کند، بانک انگلیس شامل ۱۲ شعبه در سراسر کشور انگلستان می باشد هر شعبه دو وظیفه عمده بر عهده دارد جمع آوری بازخورد در مورد وضعیت اقتصاد منطقه ای برای ناحیه ای که نماینده آن می باشند و خدمت رسانی به عنوان نماینده بانک انگلیس. معمولاً شعبه ها تماسهای کاری را سالیانه بررسی نموده و اطلاعات منحصر به فرد و ویژه به صورت محرمانه نگهداری می گردد. ممکن است اطلاعات خلاصه شده و به سوی کمیته سیاستگذاری پولی به صورت یک گزارش معروف به خلاصه شرایط کاری بانک انگلیس ارسال گردد.

اهداف سیاست پولی

دولت یک نرخ تورم سالیانه ۲٪ برای اقتصاد انگلیس در نظر گرفته است. با توجه به این هدف مشخص می شود که تورم خیلی پایین نشان از اقتصاد راکد و بدون رشد می باشد که به اندازه تورم خیلی بالا خطرناک است. علاوه بر این رشد ۲٪ شرایط مطلوب برای رشد اقتصادی را در حالیکه ثبات قیمتی حفظ شده و سطوح استخدامی قوی ساپورت می گردد را فراهم می نماید. با توجه به این اهداف رشد، مسولیت [www.bankofengland.co.uk/Bank Of England](http://www.bankofengland.co.uk/Bank%20Of%20England) یا به طور دقیق تر کمیته سیاستگذاری پولی برای تنظیم و اجرای طرح پولی که تورم را در حد ۲٪ نگه دارد، مورد توجه قرار می گیرد.

وزیر خزانه داری

به عنوان وزیر مالی دولت وزیر خزانه داری یا به عبارت آسانتر صدراعظم، مسئول تولید تمام درآمدهای بودجه ای مورد نیاز دولت می باشد همچنین نظارت بیشتر جهت اینکه چطور این درآمدها هزینه می شوند. هر سال وزیر گزارش بودجه رابه مجلس عوام انگلیس ارائه می دهد که به طور مختصر طرح های مالی دولت را برای آن سال نشان می دهد. بانک انگلیس از طریق کمیته سیاستگذاری پولی انتظار می رود تا یک طرح پولی که اهداف بودجه را حمایت می کند تنظیم نماید. وزیر خزانه داری بعد از نخست وزیر به عنوان دومین شخص از لحاظ قدرت سیاسی در نظر گرفته می شود. در واقع، چندین وزیر از قبیل وینستون چرچیل و نخست وزیر فعلی گردون براون از دفتر خزانه داری به عنوان سکوی پرش برای دفتر نخست وزیر استفاده می کنند.

آگهی های عمومی و اعلامیه های سیاست پولی

کمیته سیاست پولی هر ماه یک نشست سیاسی دو روزه برگزار می نماید. این نشستها معمولاً در روز چهارشنبه و پنجشنبه بعد از روز دوشنبه اولین هفته شروع ماه اتفاق می افتد. نتایج تصمیمات این نشست درمورد نرخ بهره، ساعت ۱۲ ظهر روز دوم نشست اعلام شده و یک صورتجلسه کامل به همراه ثبت رای اعضای MPC به صورت عمومی در روز چهارشنبه هفته دوم بعد از نشست اعلام می گردد. هر فصل، بانک گزارش مربوط به تورم را منتشر می کند. این گزارش ابتدا در سال ۱۹۹۳ فراهم شده و شامل تحلیلهای مفصل و اهداف تورمی برای چند فصل بعدی می گردد. کمیته سیاستگذاری پولی بانک اطلاعات این گزارش را براساس تصمیمات گرفته شده راجع به نرخ بهره مورد استفاده قرار می دهد. گزارش شامل بخشهای زیر می گردد: تحلیل پولی و آنالیز قیمتتهای دارایی مورد تقاضا، تحلیل تولید و عرضه، تحلیل قیمتتهای و هزینه ها، ارزیابی چشم اندازها و ریسکهای تورم میان مدت. گزارش تورم یک محصول فرعی مهم بوده و بینشی را در مورد روندهای کاری ممکن فراهم می نماید. خیلی اوقات اعضای MPC نگرانی ها و مسائل بالقوه که انتظار روی دادن می رود را متوجه می شوند ولی هرگز آنرا بروز نمی دهند چرا که احساس می کنند این کار نوعی مداخله می باشد. این می تواند یک هشدار واضح به تمام سرمایه گذاران باشد که چنانچه روند کاری تا تاریخ نشست کمیته سیاستگذاری پولی عوض نشود بنابراین اتخاذ عمل توسط بانک اجتناب ناپذیر است.

چگونه سیاست پولی اجرا می گردد

بانک با استفاده از عملیات بازار آزاد برروی عرضه پولی و نرخ های بهره درون سیستم مالی تاثیر می گذارد. همانند بانک مرکزی ملی، بانک انگلیس وجوه مورد نیاز بانکهای تجاری برای انجام وظایف معاملات پایان روزی فراهم می نماید. به دلیل اینکه معاملات بایستی در پایان هر روز معین گردد در نتیجه بانکها و موسسات مالی که وجوه مورد نیاز در دسترس ندارند متوسل به بانک برای گرفتن وام می شوند تا بتوانند به تعهدات خود عمل کنند. بانک انگلیس تنها فراهم کننده اینگونه وجوه کوتاه مدت می باشد و می تواند نرخ بهره را برای هر میزان

وجهی که در اختیار قرار می دهد تنظیم کند. مسلماً هزینه های نرخ بهره به مشتریان بانک های تجاری به صورت مطالبات بهره برای رهن ها و وام های دیگر منتقل می گردد. وقتی که نرخ وام بانک مرکزی که به آن نرخ معامله یا خرید و فروش هم گفته می شود تغییر می کند نرخ وام دیگر بانکها هم تغییر می یابد. همین رابطه بین نرخ معامله و نرخ های تجاری است که بانک انگلیس را قادر می سازد تا بتواند روی نرخ های بهره بازار تاثیر بگذارد. برای مثال اگر تورم بالا تر از میزان هدف برود آنگاه بانک تصمیم می گیرد تا نرخ معامله را که از بانکهای تجاری مطالبه می کند افزایش داده تا اینکه بتواند مخارج را کاهش دهد، بنابراین این کار باعث می شود تا نرخ تورم به یک سطح قابل قبولی برگردد، زیرا که بانکها بایستی یک بهره بالاتری را برای دسترسی به پول نقد پرداخت نمایند. این هزینه فوراً به مشتریان به شکل هزینه های وام بالاتر منتقل می شود. علاوه بر نرخهای بهره تجاری، میزان وام بانک انگلیس همچنین روی ابزارهای مالی دیگر از قبیل سهام و اوراق بهادار تاثیر گذار میباشد. در مجموع، افزایش نرخ بهره یک نشان منفی برای بازار اوراق بهادار و سهام می باشد، درحالیکه بازار ارز اغلب افزایش بهره را به عنوان نشانی مثبت قلمداد می کند زیرا ارزش ارز در برابر دیگر ارزها افزایش می یابد. بانک به طور نرمال هر روز دو دعوت در ساعت های ۹:۴۵ صبح و ۲:۳۰ بعد از ظهر تدارک داده تا فرصت را برای شرکت کنندگان بازار آزاد (یعنی بانکها و دیگر موسسه های مالی) فراهم کرده تا وجوه قرض بگیرند. بانک همچنین در صورتی که مشاهده گردد که نرخهای بازار شبانه احتمال دارد تا از حد معین شده توسط بانک تخطی کند، یک دعوت در 3:30 بعد از ظهر تدارک می دهد. وجوه قرض گرفته شده در دو دعوت اولیه نیاز به گذاشتن وثیقه ندارد، اما اگر موسسات مالی در دعوت ۳:۳۰ بخواهند پول قرض بگیرند آنها باید معادل با پولی که قرض می گیرند اوراق بهادار به عنوان وثیقه در اختیار بانک قرار دهند .

نرخ پیشنهادی بین بانکی لندن (LIBOR)

موسسات مالی در سیستم بانکی لندن می توانند همچنین به بازار وام دهنده بین بانکی تبدیل شوند تا جهت برطرف کردن نیازهای نقدینگی بتوانند سرمایه قرض داده و یا قرض بگیرند. نرخ که وامها طبق آن در بازار شبانه ارائه می گردد به نرخ پیشنهادی بین بانکی لندن (LIBOR) معروف می باشد .

اهداف سیاستگذاری مالی بانک انگلیس

در اکتبر سال ۱۹۹۷، یک تفاهم نامه طرح شد که مسوولیتها و روابط بین بانک انگلیس و خزانه داری ملکه و مقامات خدمات مالی (FSA) را به طور اجمالی تعیین می کرد. در این تفاهم نامه توافق بر آن شد تا یک کمیته دائمی برای نظارت بر کار این سه سازمان در مورد مدیریت اقتصادی و سیستم مالی به وجود آید. این تفاهم نامه که در سال ۲۰۰۶ به روز رسانی شد تایید کرد که بانک انگلیس در کل مسئول سیستم مالی می باشد، حال آنکه مقامات خدمات مالی مسئول نظارت بر بانکهای شخصی و دیگر موسسات مالی می باشند.

نقش مقامات خدمات مالی

مقامات خدمات مالی یک بدنه غیر دولتی و مستقل بوده که وظایف آن به شرح زیر می باشد: کنترل خدمات مالی انگلیس، تبادلات بازار و شرکتها می باشد. اصول بیمه تضمین مالی این است تا بازدهی و نظم و بازارهای مالی خوب را ترقی داده همچنین کمک می کند تا مشتریان خرد خدمات مالی بتوانند روش منصفانه ای را دریافت نمایند. در حالیکه FSA یک بدنه غیر دولتی است ولی جوابگوی مجلس و خزانه داری می باشد. خزانه داری هیئت مدیره ای شامل رئیس، نایب رئیس، رئیس اجرایی، سه مدیر عامل و نه مدیر غیر اجرایی می گردد FSA. مستقل از دخالت مستقیم دولت بوده و به طور کامل توسط شرکتهای تجاری تحت کنترل خود وجوه لازم را فراهم می نماید .

بانک مرکزی اروپا

بانک مرکزی اروپا (ECB) در سال ۱۹۹۸ به وجود آمد تا به عنوان یک بانک مرکزی نرخهای بهره کشورهای متعلق به اتحادیه اروپا را اعلام نماید. این بانک در فرانکفورت آلمان مستقر است. شورای عمومی ECB جانشین موسسه پولی اروپا EMI که در سال ۱۹۹۴ تاسیس گشت شده تا همکاری بین ملل اتحادیه اروپا بهبود یابد EMI. زمانیکه ECB تاسیس گشت، منحل شد. برای اینکه بهتر بتوانیم علت تشکیل اتحادیه اروپا را بفهمیم بایستی به شرایطی که در پایان جنگ جهانی اول به وجود آمد و همچنین بعضی از قراردادهای اقتصادی و تجاری قبل از آن در منطقه اروپا نگاهی بیندازیم. اگرچه این خلاصه سابقه تاریخی کامل نیست ولی بیشتر جریانات مهم را که منجر به تشکیل اتحادیه اروپا و بانک مرکزی اروپا شده است را روشن می کند.

[\[hide\]](#) محتویات

- [۱ سابقه اتحادیه اروپا](#)
- [۱.۱ شورای اروپا _ ۱۹۴۹](#)
- [۱.۲ عهدنامه پاریس _ ۱۹۵۱](#)
- [۱.۳ عهدنامه رم _ ۱۹۵۷](#)
- [۱.۳.۱ کمیسیون اروپا](#)
- [۱.۳.۲ شورای اتحادیه اروپا](#)
- [۱.۳.۳ مجلس اروپایی](#)
- [۱.۳.۴ دادگاه اروپا](#)
- [۱.۴ توسعه اتحادیه اروپا](#)
- [۱.۵ پیمان ماستریخ](#)
- [۱.۶ سه رکن](#)
- [۱.۷ اتحادیه پولی و اقتصادی](#)
- [۱.۸ تابعیت معمولی اتحادیه اروپا](#)
- [۱.۹ حکم بانک مرکزی اروپا](#)
- [۲ بانک مرکزی اروپا و نظام بانکهای](#)

مرکزی اروپا

[۲.۱.۲ هیئت اجرایی](#)

[۲.۱.۳ شورای عمومی](#)

[۲.۲ آماده کردن گزارشهای سالیانه ECB](#)

[۲.۲.۱ گزارش مورد نیاز](#)

[۲.۲.۲ کنترل های داخلی](#)

[۲.۲.۳ کنترل های خارجی](#)

[۳ سیاست پولی بانک مرکزی اروپا](#)

[۴ اهداف سیاسی بانک مرکزی اروپا](#)

[۵ چگونه سیاست پولی اجرا می گردد](#)

[۵.۱ عملیات بازار آزاد](#)

[۵.۱.۱ هزینه معاملات معکوس](#)

[۵.۱.۲ شرایط لازم برای شایسته بودن](#)

طرف معامله

[۵.۱.۳ تسهیلات مستمر](#)

[۵.۲ حداقل میزان اندوخته](#)

[۵.۳ استقلال سیاست پولی](#)

[۶ حوزه پرداختها تنها با ارز یورو](#)

سابقه اتحادیه اروپا

قبل از جنگ جهانی اول چندین پیمان بین کشورهای اروپا که بیشتر جهت مسائل سیاسی بود تا اقتصادی وجود داشت. این تنظیمات سیاسیهامل های اصلی بودند که منجر به وقوع هر دو جنگ جهانی شدند. به هر حال بعد از جنگ جهانی دوم و به دنبال آن نابودی اقتصاداروپا، بحث هایی برای توافق بین دول جهت تحکیم مصمم اقتصادی شکل گرفت. تشکیل بازار مشترک برای کاهش محدودیتهای تجاری و به اشتراک گذاشتن منابع و فن آوریها به عنوان موثرترین راه برای بازسازی سیستم مالی منطقه در نظر گرفته شد. همچنین امید می رفت تا با ساختن روابط اجتماعی و اقتصادی قوی بین دشمنان قدیمی بتوان جلوی یک دور دیگر از دشمنی ها را گرفت چرا که این خود قضیه ای بود که بعد از جنگ جهانی اول مستقیما بعد از تنها گذشت ۲۰ سال منجر به وقوع جنگ جهانی دوم شد. تمام ملل اروپا مشتاق بودند که از روی دادن جنگهای مشابه جلوگیری کنند. برای تاکید روی این خواسته، چندین رهبر برجسته و معروف زمانی را برای شرکت ملل جهت تغییر پیمانهای قدیمی و قبل از جنگ تعیین کردند. وینستون چرچیل در سخنرانی سال ۱۹۴۶ خود با جوانان دانشگاهی تقاضای خاتمه دادن به نزاعهای وحشتناک ملی گرایی کرد، که منجر به گرد هم آمدن ایالتها و کشورهای قدیمی واقع در اروپا گردید. راه حل او این بود تا یک نوع ایالات متحده در اروپا تشکیل شده که مقید به یک تعهد و هدف مشترک باشند. در این مقاله، با دیدن چند پیمان و قرارداد خواهیم فهمید که چگونه این اتحادیه ملل اروپا به وجود آمد. در حالیکه این مقاله شامل تمام پیمانها و قراردادهای طی چندین سال نمی شود اما آن مواردی که مهمترین نقش را در تشکیل این اتحادیه و

بانک مرکزی اروپا داشته و تاثیری که روی کشورهای مشمول داشتند را عنوان می کنیم .

شورای اروپا _ ۱۹۴۹

تا سال ۱۹۴۹ اولین سازمان پس از جنگ متشکل از کشورهای آزاد اروپا _ شورای اروپا _ COE شکل گرفت. مسولیت این سازمان آن بود تا اصول دموکراتیک و مشترک اروپا را در این قاره بر اساس کنوانسیون حقوق بشر توسعه دهد. امروزه شورای اروپا متشکل از ۴۷ کشور عضو به همراه ۵ ناظر ملی از قبیله : مقرر پاپ، ایالات متحده، کانادا، ژاپن و مکزیک می باشد. برای اطلاعات بیشتر به وب سایت COUNCIL مراجعه فرمایید .

عهدنامه پاریس _ ۱۹۵۱

در طی سالهای جنگ (۱۹۴۵-۱۹۳۹)، زغال و فولاد دو کالای مهم و حیاتی مورد نیاز برای تولیدات سنگین به طور منحصر به فرد برای اقدامات جنگی مورد استفاده قرار می گرفت. به منظور مشارکت منابع کمیاب و تبدیل تسهیلات ساخت به زمان صلح، یک قرارداد لازم الاجرا طرح شد که تمام تاسیساتی که طی دوره ۶ ساله جنگ دچار نابودی و تخریب شده بودند را بهبود بخشد. در سال ۱۹۵۱ عهدنامه پاریس توسط ۶ کشور امضا شد که این عهدنامه کمیته فولاد و زغال اروپا را شکل می داد (ECSC)، و در هجدهم آوریل ۱۹۵۱ به طور رسمی پذیرفته شد ECSC. یک پیشرفت غیرمنتظره مهم بوده و طرح اولیه برای بهبود تمام منطقه می بود. این اولین سری از پیمانهای جامعه اروپا بوده که بنیاد و اساس اصلی این قرارداد تا قبل از جانشینی ECSC با اتحادیه اروپا در سال ۲۰۰۲ پابرجا بود. اعضای اصلی ECSC شامل:

■ بلژیک

■ فرانسه

■ ایتالیا

■ لوگزامبورگ

■ هلند

■ جمهوری فدرال آلمان

می باشد. در انتهای جنگ، آلمان به دو قسمت شرق و غرب تقسیم شده و توسط هیات حاکمه اتحاد جماهیر شوروی و آمریکا به ترتیب اداره می شدند. این آلمان غربی _ جمهوری فدرال آلمان _ بود که پیمان پاریس را امضا کرد.

عهدنامه رم _ ۱۹۵۷

عهدنامه رم، جامعه اقتصادی اروپا EEC را به وجود آورد که در واقع عهدنامه تجاری گسترش یافته پاریس را

توسعه می داد. در حالیکه طرح اصلی روی زغال سنگ و فولاد متمرکز شده بود ، EEC شامل یک محدوده وسیعی از کالاها می شد و مجاز به انتقال آزاد سرمایه و افراد داخل ایالت های شرکت کننده می شد. عهدنامه همچنین جامعه انرژی اتمی اروپا را تشکیل می داد (EURATOM) که باعث تسهیل اشتراک فن آوری و تنظیم قوانین کاربردی برای پدیدار شدن صنعت انرژی می شد. توافق نامه ۱۹۵۷، همچنین چهار موسسه جدید به وجود آورد تا وظایف اجرایی مورد نیاز برای افزایش سطوح همکاری بین جوامع گوناگون را فراهم کنند که این وظایف شامل موارد زیر می شود:

- کمیسیون اروپا
- شورای اتحادیه اروپا
- مجلس اروپا
- دادگاه اروپا

کمیسیون اروپا

کمیسیون اروپا می تواند قوانین جدید پیشنهاد دهد اما این قوانین بایستی قبل از آنکه برای کشورهای اروپایی ملزم گردد توسط مجلس اروپا تصویب شود. کمیسیون در سطح فراملیتی عمل می کند بدین معنا که تصمیمات توسط موسسات بین المللی گرفته می شود نه کشورهای منحصر به فرد. هر کشور عضو کمیسیون توسط یک واسطه که به مدت ۵ سال این سمت را دارد معرفی می گردد. واسطه علاوه بر ترویج مسائل مربوط به کشور خود عهده دار این است که یک مساله ویژه از قبیل کشاورزی ، مالی و تعلیم و تربیت از نظرها به دور نماند.

شورای اتحادیه اروپا

که بیشتر به شورای وزیران مشهور می باشد، این سازمان تشکیل شده از ماموران دولتی از هر ایالت می شود. در حالیکه آن اجازه ندارد تا قوانین جدید وضع کند، هر قانون مطرح شده توسط کمیسیون باید توسط شورا قبل از آنکه به صورت قانون درآید تصویب گردد.

مجلس اروپایی

اعضای مجلس اروپا تنها موسسه اتحادیه اروپاست که توسط شهروندان اروپایی انتخاب می شوند. به هر حال مجلس همانند مجلس سنتی انگلیس و کانادا قدرت قانونگذاری نداشته و نمی تواند قوانین جدید وضع کرده و یا تدوین نماید. همکاری مجلس اروپا به صورت یک بررسی مجدد از تمام پیشنهادهای جدید می باشد. بررسی مجدد یا موجب پذیرش قوانین جدید گشته و یا اصلاحیه ای را پیشنهاد می دهد و یا حتی قوانین جدید را به طور صریح رد کند و بنابراین از اینکه آنها به شکل قانون درآیند جلوگیری کند. از نقطه نظر حسابرسی، مجلس اروپا یک سازمان مهم به حساب می آید زیرا آن تنهاترین بدنه قانونگذاری است که شهروندان می توانند به طور مستقیم

رای دهند. منتقدان این نظام توجه داشته باشند که به هر حال مجلس اروپا توانایی کمی در تاثیر گذاری روی تغییرات جدید دارد.

دادگاه اروپا

دادگاه اروپا به منظور اعمال قوانین قابل اجرا در منطقه اروپا تاسیس شد. و آن بالاترین دادگاه در اروپا می باشد و حتی برتر از دادگاههای برجسته ملل عضو شده می باشد. دادگاه شامل یک قاضی از هر ایالت عضو و هشت وکیل مدافع ارشد می باشد. اعضای دادگاه توسط کشورهای خودشان منصوب شده و به مدت ۶ سال خدمت می کنند.

توسعه اتحادیه اروپا

با امضای پیمان رم در سال ۱۹۵۷ به نظر می رسد که دیدگاه چرچیل از به وجود آمدن تعهدات اقتصادی و ترویج یک تفاهم بیشتر بین کشورهای اروپایی به شدت مستقر شده بود. ۶ کشور اصلی اکنون سه انجمن داشتند که در آن آنها با یکدیگر برای هدف مشترک کار می کردند. که شامل موارد زیر است: انجمن فولاد و زغال سنگ، انجمن اقتصادی اروپا، انجمن انرژی اتمی اروپا. در سال ۱۹۶۷ پیمانهای اصلی تحت پیمان nice to merge که معنی آن به فارسی به صورت "چه خوبه به هم پیوستن" می باشد، اصلاح شده و سه انجمن به صورت یک سازمان به نام انجمن های اروپایی درآمدند. این انجمن در سال ۱۹۷۳ تاسیس و اولین شکوفایی خود را از زمان پیمان رم در سال ۱۹۵۷ شروع کرد. شکوفایی های بیشتر به دنبال آن پدیدار شد که در جدول زیر خلاصه می شوند.

کشورهای اضافه شده	سالهای تجدید نظر شده
دانمارک، ایرلند، انگلستان	1973
یونان	1981
اسپانیا، پرتغال	1986
ترکیه	1987
آلمان شرقی و قسمتی از آلمان متحده	1989

پیمان ماستریچ ۱۹۹۲

پیمان ماستریچ _همچنین به عنوان پیمان اتحادیه اروپا شناخته می شود_ به طور رسمی جوامع اروپایی را با یک موسسه مستقل جانشین کرد که همان اتحادیه اروپا یا EU بود. EU حد اعلی رویدادهای پشت سر هم که باعث می شود روابط بین جوامع اروپایی به هم نزدیکتر گردد. پیمان ماستریچ بر این قرار بود تا ۵ هدف ویژه را دنبال نماید:

■ تقویت مشروعیت دموکراتیک موسسات

■ بهبود کارآیی موسسات

■ بنیان کردن اتحادیه پولی و اقتصادی

■ توسعه ابعاد اجتماعی جامعه

■ بنیان سیاست خارجی و ایمن مشترک.

سه رکن

به منظور رسیدن به این اهداف ، اعضای EU مفهوم سه رکن را به صورت زیر مطرح می کنند:

رکن اول : جامعه اروپایی

مفهوم جامعه اروپایی که توسط این پیمان بیان می شد ضرورت به اشتراک گذاشتن حق حاکمیت توسط ایالات عضو جامعه اروپا را تصدیق می کرد. از لحظه این قضیه به بعد، قوانین مطرح شده توسط کمیسیون اروپا و پذیرفته شده توسط شورا و مجلس اروپا به وسیله دادگاه اروپا اعمال می شدند و به طور مستقیم برای همه کشورها EU به کار برده می شد.

رکن دوم : سیاست خارجی و امنیتی مشترک

رکن دوم پیمان ماستریچ جانشینی سیاست خارجی و امنیتی مشترک برای پیمان اولیه که به منشور اروپای تنها شناخته می شود، می باشد. این رکن در واقع فرآیند تصمیم گیری اروپا را برای EU به عنوان تصمیم گیرنده به نمایندگی از کل کشورهای اروپا و به شکل یک سازمان واحد، فراهم می سازد. کمیسیون و مجلس در این فرآیند مشمول می شوند.

رکن سوم : همکاری دادگاه قضایی و پلیس

این رکن راهنمایی برای همکاری در مورد عدالت و امور داخلی مملکت (JHA) را بر عهده دارد. این بخش از پیمان یک دیدگاهی برای مطمئن کردن تمام شهروندان اروپا به منظور دریافت حمایت بالا در مورد آزادی، امنیت و عدالت بدون توجه به اینکه در کدام کشور آنها در حال زندگی کردن می باشد را فراهم می کند.

اتحادیه پولی و اقتصادی

اجرای اتحادیه پولی و اقتصاد EMU آنطور که در پیمان ماستریچ شرح داده شد نیازمند اجرای اتحادیه اروپا که قوانین و حق شهروندی یکسانی را و به همان اندازه نظام پولی و ارزی مشترکی را به اشتراک می گذارد، می

باشد EMU. مخصوصاً برای پیاده کردن یک ارز واحد با نظامی از بانکهای مرکزی طراحی شد تا از پایداری ارز در بازارهای جهانی مطمئن شود. به منظور اینکه این عمل صورت بگیرد، پیمان به عنوان یک روش مرحله ای تعریف می شد.

گام اول: آزادی انتقال سرمایه بین کشورهای EU یکم ژانویه سال ۱۹۹۰)

گام دوم: همکاری سیاستهای اقتصادی از همه کشورهای عضو (یکم ژانویه سال ۱۹۹۴)

گام سوم: استقرار یورو به عنوان تنها ارز و ایجاد بانک مرکزی اروپا CEB که به عنوان بانک مرکزی برای اتحادیه اروپا در نظر گرفته می شود (یکم ژانویه سال ۱۹۹۹)

توجه : در حال حاضر تنها ۱۳ کشور منطقه اروپا موافقت خود را تا مهلت نهایی ذکر شده در گام سوم برای انتخاب ارز یورو به عنوان تنها ارز، اعلام نموده اند حال آنکه این کشورها عضو اتحادیه اروپا نیستند. اصطلاح نظام اروپا Eurosystem عموماً بدین منظور مطرح شد تا کشورهایی که در حال حاضر از یورو استفاده می کنند از کشورهایی که از این ارز استفاده نمی کنند ولی هنوز متعلق به EU هستند را از یکدیگر جدا کند.

تابعیت معمولی اتحادیه اروپا

با حرکت به سمت ایجاد یک اتحادیه ملل اروپا، مرحله منطقی بعدی ایجاد تابعیت اتحادیه اروپا بود که بالاتر از تابعیت ملی می باشد. پیمان ماستریچ یک تابعیت جدیدی که به طور خودبه خود شامل هر تابعیت از ایالات عضو EU بود را شامل میشد و این تابعیت به صورت حق حرکت و ساکن شدن به طور آزاد در داخل EU تعریف می شد. حق رای دادن و کاندید شدن برای انتخابات شهری و اروپا در ایالتی که اکنون آنها ساکن می باشند. حق محافظت شدن از طرف مقامات کنسولی یا دیپلمات از سوی هر ایالت عضو بدون در نظر گرفتن تابعیت فرد مورد نظر در ایالت عضو. حق شکایت به مجلس اروپا و متوسل شدن به ماموری که کارش رسیدگی به شکایات مردم علیه دولت و مراجع دولتی است در صورت داشتن شکایت. پیمان ماستریچ مهم است زیرا برای اولین بار مفهوم تابعیت EU به طور واضحی به صورت مکتوب در آمده و به تابعان اجازه داده شده تا آزادانه داخل کشورهای عضو اروپا رفت و آمد داشته باشند. به طور مهمی به هر حال پیمان ماستریچ یک برنامه زمانی برای اتحاد پولی و اقتصادی محکم ترو همچنین راهنمایی هایی برای ورود کشورهای بیشتر به اتحادیه اروپای جدید به وجود آورد. چندین توسعه بیشتر EU بعد از آنکه پیمان ماستریچ امضا شد اتفاق افتاد. و اصلاحیه ها هم برای اجازه ورود کشورهای بعدی به اتحادیه اروپا به تصویب رسید.

کشورهای اضافه شده	سالهای
-------------------	--------

تجدید نظر شده	
1995	استرالیا، سوئد، فنلاند، نروژ
2004	قبرس ، جمهوری چک ، استونی، مجارستان، لتونی، لیتوانی، مالتا، لهستان، اسلوواکی، اسلوونی
2007	بلغارستان، رومانی

امروز EU به بزرگترین بازار جهانی تبدیل شده است همانطور که توسط صندوق پولی بین المللی (IMF) هم گزارش شد. در سال ۲۰۰۶ IMF تولید ناخالص داخلی را در بیش از ۱۴.۵ تریلیون دلار ثابت نگه داشت. این عامل باعث بالا رفتن اقتصاد آمریکا تا بیشتر از یک تریلیون دلار می شود. کشورهای دیگری که در تلاش هستند تا به اتحادیه اروپا ملحق گردند از قبیل ترکیه و کرواسی اکنون در حال فعالیت برای فراهم کردن شرایط مورد نیاز جهت پیوستن به اتحادیه اروپا می باشند.

حکم بانک مرکزی اروپا

حکمی که به موجب آن بانک مرکزی اروپا به صورت رسمی به وجود آمد اولین بار در پیمان رم در سال ۱۹۵۷ مشخص شد. این پیمان انجمن اقتصادی اروپا ECC را تشکیل داده و نگهداری و حفاظت از پایداری و ثبات قیمت را به عنوان مهم ترین هدف بانکهای مرکزی برای هر یک از کشورهای عضو تعیین نمود. همین ماموریت را زمانی که بانک مرکزی جدید اروپا مسئولیت منطقه اروپا را در یکم ژانویه سال ۱۹۹۹ به عهده گرفت به عنوان هدف خود انتخاب کرد. علاوه بر اجرای تصمیمات سیاست پولی که ثبات قیمت را حفظ می کند ECB. همچنین مسئولیت موارد زیر را بر عهده دارد :

اسکناس ها) ECB: بانک مرکزی اروپا حق انحصاری داشته تا صدور اسکناسها در داخل منطقه اروپا را تصویب کند.

آمار: با همکاری بانک های مرکزی ملی (NCBS) ، بانک مرکزی اروپا جزئیات اقتصادی مورد استفاده برای طراحی سیاست پولی را جمع آوری می کند.

نظارت و پایداری مالی: نظام اروپا با هدایت سیاستهای دنبال شده توسط مقامات مسئول مربوط به نظارت احتیاطی موسسه های اعتباری و ثبات نظام مالی، همکاری می کند.

همکاری اروپایی و بین المللی ECB : روابط کاری را با موسسه های مربوطه، انجمن ها و گردهمایی ها هم در درون اروپا و هم به صورت بین المللی با توجه به وظایف محول شده به نظام اروپا، حفظ می نماید.

بانک مرکزی اروپا و نظام بانکهای مرکزی اروپا

هیئت اجرایی

هیئت اجرایی، سازمان نشست سیاستهای کلان بوده و شامل رئیس ECB، نائب رئیس و چهار عضو دیگر از شورای اصلی می باشد. تمام اعضای هیئت اجرایی توسط توافق مشترک بین روسای ملل کشورهای منطقه اروپا تعیین می گردند. دوره ها ۸ ساله بوده و قابل تجدید نمی باشد..

شورای عمومی

این شورا به منظور خدمت به عنوان یک هیئت موقت بر طبق بخشی از توافق اتحادیه اروپا که جانشین موسسه پولی اروپا EMI تشکیل شده در سال ۱۹۹۴ گردید، تشکیل شد. به هر حال، به خاطر اینکه همه ملل عضو EU به اتحادیه پولی و اقتصاداروپا EMU پیوسته اند_ که این خود گام سوم از پیمان ماستریخ می باشد_ تشکیل یک همایش هنوز مورد نیاز بود تا منافع کشورهای EU را در مورد مسائل مالی بیان کند. این نقش توسط شورای عمومی به انجام می رسد. شورای عمومی تشکیل شده از رئیس و نائب رئیس ECB، همچنین روسای بانکهای مرکزی هر کدام از کشورهای عضو. در حالیکه تنها ۱۳ کشور EU رسماً در این زمان به EMU پیوسته اند. تمام ۲۷ عضو اتحادیه اروپا دارای یک جایگاه در شورای عمومی هستند. شورای عمومی وظایف زیر را دنبال می کند:

- آماده کردن گزارشهای سالیانه ECB،
- جمع آوری اطلاعات آماری کلان اقتصادی
- دادن مشاوره حرفه ای به کمیته های فرعی گوناگون در ECB
- روشهای استاندارد کردن حسابها را تعیین کرده و تهیه گزارش از اعمال ECB
- تعیین نرخ برابری ارز قطعی کشورهای عضو EU در مقابل یورو.

توجه : شورای عمومی زمانی که تمام کشورهای EU اصول EMU در مورد یورو و نظام بانکداری مرکزی اروپا را بپذیرند، منحل خواهد شد.

مسئولیت : ECB لازم است تا ECB حداقل هر دو سال یک گزارش که پیشرفت به دست آمده توسط کشورهای عضو را ارزیابی می کند فراهم نماید که این با توجه به نشست و رعایت کردن اهداف EMU می باشد.

گزارش مورد نیاز

ECB لازم است تا اسناد زیر را منتشر نماید : خبرنامه ماهانه : خبرنامه ماهانه تمام تصمیمات اتخاذ شده در مورد سیاست پولی تا زمان گزارش بعدی را شرح می دهد. خبرنامه ماهانه همچنین شامل یک تحلیل مبسوط و مفصل از وضعیت اقتصادی در حال حاضر بوده و یک طرح کلی در مورد خطرات در آینده و نگرانی های که ECB ممکن است با اقتصاد داشته باشد بیان کرده و ممکن است که در پیش بینی حرکات سیاسی ECB در آینده، مفید واقع شود.

■ گزارش سه ماهه

به شکل خبرنامه ماهانه تولید شده اما اطلاعات آن راجع به سه ماهه اخیر می باشد.

■ گزارش سالیانه

گزارش سالیانه کل نظام بانکهای اروپا را تحت پوشش قرار داده و اطلاعاتی راجع به سیاست پولی برای سال گذشته را فراهم می نماید. بعضی از بخشها در این گزارش شامل: رویدادهای اقتصادی و سیاست پولی، فعالیتها و عملیاتیهای بانک مرکزی، ثبات مالی و تلفیق مسئولیت مسائل بین المللی و اروپایی.

■ بیانیه مالی مشترک هفتگی

ECB همچنین یک سری از گزارشها و اسناد برای زمینه های مورد علاقه خاص فراهم می نماید. این موارد شامل:

■ کتاب جیبی آمار که کوچک

قابل حمل بوده و هر ماه به همراه خبرنامه ماهانه منتشر می گردد. این کتاب یک راهنمای سریع از نسخه گزارش ماهانه بوده و شامل اطلاعاتی در مورد اقتصاد کلان برای هر کشور عضو اتحادیه اروپا می باشد.

■ گزارش های همگرا

لازم است تا ECB یک گزارش لااقل هر دو سال که پیشرفت حاصل شده از کشورهای عضو می باشد با توجه به تعهداتشان نسبت به دستیابی به یک اتحادیه پولی و اقتصادی کامل، فراهم نماید.

■ اوراق پژوهش اقتصادی

ECB اوراق پژوهش اقتصادی و پولی در گزارشهای کاری اش منتشر می نماید. این مطالب برای سیاستگذاران، دانشگاہیان، رسانه ها و عموم مردم در نظر گرفته می شود. همچنین قصد دارد تا ECB را هر چه شفاف تر جلوه دهد. علاوه بر این، گزارشهای غیر اقتصادی اما با موضوعاتی که هنوز مربوط به شهروندان EU می شود تحت گزارشهای گاه و بیگاه منتشر می شود.

کنترل های داخلی

حسابرسی داخلی بانک مرکزی اروپا توسط هیئت مدیره حسابرسی داخلی که به طور مستقیم به هیئت اجرایی گزارش می دهد اجرا می گردد. ساختار کنترل داخلی هم تراز با عملکرد هر واحد سازمانی که مسئول سیاست پولی هستند به بخشهایی که مسئول اداره خزانه های خارجی ECB بوده و همچنین بخشی که مسئول موجودی سرمایه های خود ECB می باشد. اجازه دادن به بخش مدیریت سرمایه ها از اینکه پیشاپیش از اقدامات ECB مطلع گردند باعث می گردد تا یک برتری غیر منصفانه ای نسبت به همتهای بازاری خود پیدا کنند. این در بازار آزاد سالم به طور قطع غیر قابل قبول بوده و به منظور جلوگیری از روی دادن این قضیه، ECB یک سری قوانین

و اقدامات شناخته شده و تعبیر شده به دیوار چین را به کار می برد.

کنترل‌های خارجی

شرکت های حسابرس مستقل یک بررسی خارجی از حسابهای سالیانه ECB همچنین کارایی اجرایی مدیریت ECB را فراهم می نمایند. این گزارشهای حسابرسی علنی شده و به عنوان بخشی از گزارش سالیانه ECB منتشر می گردد.

سیاست پولی بانک مرکزی اروپا

شبیه به اکثر بانکهای مرکزی، بانک مرکزی اروپا ECB به عملیات بازار آزاد که روی نرخ های بهره کوتاه مدت تاثیر می گذارد تا عرضه پولی نظام اروپا را مدیریت نماید. متکی باشد ECB. همچنین از پیا مه های عمومی و انتشارات روزنامه ها که موقعیت آنرا در مورد سیاست پولی نشان می دهد، استفاده می کند.

اهداف سیاسی بانک مرکزی اروپا

سیاست پولی ECB روی نگهداری و حفظ ثبات قیمت به عنوان روشی که منجر به تورم پایین و استخدام بالا می گردد، متمرکز شده است. برای آنکه بتوانیم نتایج را اندازه گیری کنیم، ECB مبنای زیر را در پیش گرفته است :

■ شورای اصلی ECB ثبات قیمت را به عنوان یک افزایش سال به سال در شاخص بهای مصرف کننده به طور هماهنگ و یکدست (HICP) برای منطقه اروپا از زیر ۲٪ تعریف می کند.

■ علاوه بر این ، ECB اندازه گیری تورم، به عنوان یک مرجع با بیان کردن این مطلب که به دنبال ثبات قیمت ، نرخ تورم زیر ۲٪ اما نزدیک به آن طی یک دوره میان مدت نگه داشته می شود را انتخاب نموده است .

در حالیکه ECB هدفهای تورم را به عنوان هدف اصلی پولی شبیه کانادا یا انگلیس مورد استفاده قرار نمی دهد ولی در جستجوی آن است که نرخ تورم را در محدوده ذکر شده در بالا نگه دارد. تورم یک معیار مهم از قدرت خرید یورو بوده که به طور مستقیم تعبیر به قیمتها و ثبات قیمت می شود.

چگونه سیاست پولی اجرا می گردد

بانک مرکزی اروپا متکی به سیاست عملیات بازار آزاد جهت اجرای سیاست پولی برای کشورهای شرکت کننده در نظام اروپا می باشد. با تاثیر بر روی نرخ های بهره مطالبه شده توسط موسسات مالی نظام و کنترل بر روی عرضه وجوه قابل دسترس برای وام، ECB تلاش می کند تا شرایطی که قیمت و همچنین تورم را در محدوده دامنه مورد نظر قرار می دهد، به وجود آورد.

عملیات بازار آزاد: سه طبقه اصلی از عملیات بازار آزاد وجود دارد که می توانند بسته به نتیجه مورد دلخواه به کار گرفته شوند:

1- عملیات اصلی تامین مالی مجدد: این متداولترین روش استفاده شده جهت فراهم کردن نقدینگی برای نظام مالی منطقه اروپا می باشد. عملیات اصلی تامین مالی مجدد در واقع خرید مجدد معاملات مکرر با دوره یک هفته بوده که طبق برنامه از قبل تعیین شده ارائه می گردد. با تنظیم کردن نرخ بهره و یا با اجازه دادن به موسسات مالی (همچنین همتهای آنها) که به طور مستقیم با یکدیگر به صورت پیشنهاد نرخ های متفاوت رقابت کنند، ECBS می تواند روی نرخ بهره ای که موسسات مالی از مشتریانشان مطالبه می کنند تاثیر بگذارد. وابسته به جیتی که ECBS می خواهد نرخ های بهره را هدایت کند ECBS می تواند عرضه پول قابل دسترس را افزایش دهد. معمولا این کار باعث کاهش در نرخ های بهره به خاطر سبقت گرفتن عرضه بر تقاضا می گردد. اگر ECBS بخواهد که نرخ های بهره را افزایش دهد با کاهش مقدارهای ارائه شده باعث تشدید رقابت برای تامین بودجه ها می گردد که این عامل موسسات را مجبور می کند تا پیشنهادهای خرید به منظور ایمن کردن پول نقد کافی جهت برآورد کردن نیازهای نقدینگی شان صادر نمایند. طبیعتا، هزینه های افزایش یافته که توسط همتایان (رقبا) متحمل می گردد به مشتریانشان به صورت نرخ های بهره بالاتر انتقال می یابد.

2- عملیات تامین مالی مجدد بلند مدت تر: علاوه بر عملیات اصلی تامین مالی مجدد، ECBS همچنین عملیات تامین مالی بلند مدت ترینیز به کار می برد. این عملیات از نظر کثرت وقوع از عملیات اصلی تامین مالی مجدد کمتر می باشند اما با این وجود هدف مشابهی را دنبال می کنند و اقدام اساسی مشابهی به جز آنکه عملیات تامین مالی مجدد درازمدت تر ماهیانه ارائه می گردد و معمولا تاریخ سر رسید سه ماهه دارند. عملیات تامین مالی مجدد بلند مدت تر تقریبا به طور منحصر به فردی در یک نرخ متغیر ارائه شده تا باعث رقابت برای خواندن پیشنهاد گردد اما تحت شرایط استثنایی، عملیات تامین مالی بلند مدت تر ممکن است در یک نرخ ثابت ارائه گردد. متفاوت با عملیات تامین مالی اصلی، آن عموما اینطور مرد قبول واقع شده است که ecb از عملیات تامین سرمایه مجدد درازمدت تر به عنوان یک روش برای نشان دادن جهت نرخ بهره به بازار استفاده نمی کند. این نوع اقدام بازار آزاد به سادگی نقدینگی ثابت برای موسسات مالی برای دوره های بیش از یک هفته را فراهم می کند.

3- عملیات هماهنگ کننده ECBS: ممکن است آنچه که مشهور به عملیات هماهنگ کننده است را هم هدایت کند تا زمانی که به طور غیرمنتظره با شوک های بازار و نوسانات نقدینگی که گریبانگیر یک صنعت یا موسسه ویژه گردیده، روبرو می شود بتواند فوراً وارد عمل گردد. به خاطر همین دلیل، عملیات هماهنگ کننده از انعطاف بالایی برخوردار بوده و ممکن است به شکلهای معاملات فوری، تبادلات ارز خارجی، انواع سپرده ها با مدت زمان مشخص، نمایان شود. عملیات هماهنگ کننده مثل عملیات اصلی تامین سرمایه بر اساس یک برنامه منظم ارائه نگشته و دوره سررسید استاندارد ندارند. عملیات هماهنگ کننده معمولا توسط بانکهای مرکزی ملی به طور جداگانه به روش مناقصه های سریع برای اتمام فوری، اجرا شده اند. پیشنهاد شود.

هزینه معاملات معکوس

اختلاف در بهای خرید و بهای توافق شده بازخرید برابر است با هزینه مربوط به عمل تامین سرمایه وام دهندگان تجاری که به صورت شرکت هستند تعیین می گردد.

شرایط لازم برای شایسته بودن طرف معامله

شرکت کنندگانی که مایلند در عملیات بازار آزاد پولی نظام اروپا شرکت نمایند بایستی موارد مشخص برای شایستگی را دارا باشند: این معیارها مقرر شده اند تا اطمینان کافی از توانایی این شرکت کنندگان برای کسب شرایط مورد نیاز اصلی جهت اجرا و توانایی پرداخت دیون، حاصل یابد. تنها موسساتی که قادرند حداقل شرایط اختصاصی نظام اروپا را دارا باشند شایسته اند که در زمره این شرکت کنندگان قرار گیرند. شرکت کنندگان بایستی از لحاظ مالی سالم و درست بوده و حداقل به شکل یک حسابرس هماهنگ توسط اتحادیه اروپا یا مقامات حوزه اقتصادی اروپا تصویب شده باشند. این گروهها بایستی معیارهای اجرایی مشخص شده در توافق نامه های منظم و قراردادی که توسط بانک مرکزی ملی مربوطه یا خود ECB درخواست شده است را دارا باشند. توجه کنید که این شرایط مورد نیاز در سرتاسر منطقه اروپا وجود داشته و موسسه هایی که دارای این شرایط هستند ممکن است بنابراین: در عملیات بازار آزاد نظام اروپا شرکت کنند و به تسهیلات مستمر نظام اروپا دسترسی یابند.

تسهیلات مستمر

از آنجا که تسهیلات عملیات بازار آزاد جهت فراهم کردن نقدینگی هفتگی یا بلند مدت تر مورد استفاده قرار می گیرد، تسهیلات مستمر برای اداره نقدینگی شبانه استفاده می شود. شرکت کنندگان واجد شرایط می توانند از تسهیلات مستمر برای افزایش میزان نقدینگی که آنها برای واریزهای شبانه نیاز دارند به صورت تسهیلات وام نهایی استفاده نمایند بر عکس در صورت وجود سرمایه اضافی این سرمایه می تواند در ECBS واریز گشته و با توجه به تسهیلات واریز، سود حاصل شود. شرکت کنندگان بایستی جهت دریافت سرمایه از تسهیلات وام نهایی وثیقه داشته باشند. با توجه به میزان نرخ شبانه که توسط ECBS تعیین می گردد از آنها مطالبه می شود. سرمایه اضافی می تواند با توجه به تسهیلات سپرده واریز شده و بهره آن طبق نرخ پیشنهاد شده توسط ECBS دریافت شود. نرخ های این دو تسهیلات چشم انداز نظام بانک مرکزی برای نرخ های بهره تجاری را نشان داده و حد پایین و بالایی برای نرخ های بهره در بازار شبانه قرار می دهد.

حداقل میزان اندوخته

حداقل میزان اندوخته بر اساس دیون و بدهی های گزارش شده را به صورت ذخیره داشته باشند با اطمینان از وجود حداقل اندوخته پولی برای هر موسسه مالی، نوسانات شدید در مورد نیازهای نقدینگی روزانه کاهش پیدا کرده بنابراین ثبات و پایداری بیشتری را درون کل نظام مالی به وجود می آورد. اندوخته ها در بانک مرکزی ملی

برای موسسات نگه داشته می شود و این اندوخته ها می توانند به عنوان وثیقه برای تسهیلات مستمر مورد استفاده قرار گیرند.

استقلال سیاست پولی

ECB بدین منظور بنا شد تا از دخالت مستقیم سیاسی از جانب دولت EU در عملیات روزانه بانک مرکزی جلوگیری به عمل آورد. در حالیکه اهداف سیاستهای پولی توسط شورای اصلی تنظیم و تصویب شده است، هیئت اجرایی ECB این اختیار را دارد تا اهداف نرخ بهره را تنظیم نموده و همچنین دسترسی به عرضه پول مورد نیاز برای رسیدن به اهداف سیاسی را تحت کنترل قرار دهد. به طرز جالبی، با توجه به اینکه کشورهایایی از قبیل کانادا و آمریکا و اخیرا کشور انگلیس به جدایی دولت از اجرای سیاست پولی به عنوان یک امر مسلم معتقدند اما همه اعضای نظام اروپا هنوز به این دیدگاه عادت نکرده اند. برای مثال، فرانسه به عنوان بخشی از تلاشهای بازسازی بعد از جنگ جهانی اول، یک برنامه ای که توسط آن دولت کنترل کامل مسائل اجتماعی و اقتصادی را در اختیار داشت دایر نمود و این امور عمدتا توسط دولتهای سوشالیستس که یکی پس از دیگری می آمد اجرا می شد و بدینوسیله دخالت دولت در زمینه های صنعت و انرژی و نظام مالی افزایش پیدا کرد.

حوزه پرداختها تنها با ارز یورو

در ژانویه سال ۲۰۰۸، پروژه حوزه پرداخت ها تنها با ارز یورو (SEPA) به مرحله اجرا در آمد. هدف از SEPA این بود تا انتقال وجوه بین موسسات مالی عضو اروپا را آسانتر کند.

بانک مرکزی ژاپن

بانک ژاپن ("بانک") بانک مرکزی ژاپن است و ابزاری برای تنظیم سیاست های پولی در ژاپن می باشد.

محتویات [hide]

[۱ تاریخچه](#)

[۲ قیومیت](#)

[۳ فعالیتها](#)

[۳.۱ صدور اسکناس و سکه](#)

[۳.۲ خرید و فروش ابزار سیاست پولی برای انجام](#)

[سیاست های پولی](#)

[۳.۳ ارائه خدمات تسویه حساب و اطمینان از ثبات](#)

[سیستم مالی](#)

[۳.۴ عملیات خزانه داری و اوراق بهاداردولتی](#)

[۳.۵ گردآوری داده ها ، تجزیه و تحلیل اقتصادی و](#)

[تحقیقات](#)

[۴ پاسخگویی و اداره امور](#)

[۴.۱ هیات سیاست گذاری](#)

[۴.۲ مدیران اجرایی](#)

[۴.۳ استقلال بانک](#)

[۴.۴ موقعیت ها](#)

[۴.۵ سرمایه گذاری](#)

[۵ سیاست های پولی اخیر](#)

[۵.۱ اهمیت فزاینده عملیات بازار پول ، ۱۹۴۵-۱۹۹۶](#)

[۵.۲ چالش های تقلیل قیمت ، ۱۹۹۷-۲۰۰۶](#)

[۵.۲.۱ \(سیاست نرخ بهره صفر\) ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۰](#)

[۵.۲.۲ کاهش کمی ۲۰۰۰-۲۰۰۶](#)

[۵.۳ ادامه چالش ها ، ۲۰۰۶ -](#)

[۶ سیستم مالی ژاپن](#)

[۶.۱ سیستم پارلمانی](#)

[۶.۲ اقتصاد](#)

[۶.۳ روند اقتصادی اخیر](#)

تاریخچه [۱]

بانک مرکزی ژاپن در سال ۱۸۸۲ به عنوان بانک مرکزی این کشور تحت قانون بانک مرکزی ژاپن تاسیس شد . این بانک در طول زمان جنگ ("مصوب ۱۹۴۲") دوباره سازمان دهی شد به طوری که "فعالیت های اقتصادی کلی کشور به اندازه کافی افزایش یافت ." قانون سال ۱۹۴۲ چندین بار پس از جنگ جهانی دوم اصلاح شد ، که از جمله

آن تغییر سال ۱۹۴۹ برای ایجاد هیات مدیره سیاسی به عنوان بالاترین بدنه تصمیم گیری در بانک بود.

قانون ۱۹۴۲ به طور کامل در ژوئن ۱۹۹۷ تحت دو اصل استقلال و شفافیت تجدید نظر شد. قانون اصلاح شده در اول آوریل ۱۹۹۸ به اجرا درآمد.

قیومیت [۲]

قانون بانک مرکزی ژاپن (۱۹۹۷) مجموعه اهداف بانک را به منظور " صدور اسکناس و اجرای کنترل ارزی و پولی " و " برای اطمینان از حل و فصل وجوه بین بانک ها و دیگر مؤسسات مالی ، و به منظور کمک به نگهداری ثبات نظام مالی " پایه ریزی کرد.

این قانون همچنین تصریح میکند که " هدف کنترل ارزی و پولی توسط بانک مرکزی ژاپن باید در دستیابی به ثبات قیمت باشد ، در نتیجه در ایجاد اقتصاد ملی با ثبات سهیم می باشد. " ثبات قیمت (محیط اقتصادی که در آن تورم و تقلیل قیمتها وجود ندارد) ضرورت اول در نظر گرفته می شود، و توجه این بانک را از سال ۱۹۹۷ در سازمان دهی مجدد خود جلب کرده است. هیچ اشاره ای در قانون به سایر اهداف اقتصادی از جمله تقاضای کل و یا اشتغال کامل وجود ندارد. [۳]

فعالیت ها [۳]

بنا به گزارش وب سایت بانک مرکزی ژاپن ، این بانک درگیر در فعالیت های زیر برای حفظ مأموریت خود در حفظ ثبات قیمت و ثبات نظام مالی است.

صدور اسکناس و سکه به عنوان تنها "بانک صادر کننده " در کشور، بانک مرکزی ژاپن از تعدادی اقدامات برای تضعیف جعل و تقلب استفاده می کند ، و تضمین می کند که اسکناس فرسوده و کثیف نابود شود.

خرید و فروش ابزار سیاست پولی برای انجام سیاست های پولی

هدف این بانک ثبات قیمتها می باشد، و برای این منظور از عملیات بازار پول روز به روز برای کنترل حجم کلی پول در اقتصاد استفاده می کند. این عملیات عبارتند از فروش و یا خرید ابزار بازار پول مانند اوراق قرضه دولتی ژاپن (JGSs) به و از مؤسسات مالی خصوصی.

برای حفظ ثبات قیمت در زمان فعالیت ضعیف اقتصادی و تقلیل قیمتها ، بانک ابزار پولی را از بازار می خرد و یا پول به مؤسسات مالی به منظور افزایش حجم پول در اقتصاد و حفظ نرخ بهره پایین قرض می دهد. در دوره های

زمانی که فعالیت های اقتصادی خیلی قوی می باشد ، این ابزارهای مالی را به آنها می فروشد و یا از نهادهای مالی به منظور کاهش عرضه پول سپرده می پذیرد. در طول عملیات بازار پول ، این بانک تراکنشهای ریو با سر رسیده های مختلف (از یک روز تا یک سال) را می پذیرد. در یک معامله ریو، موسسات مالی از بانک پول قرض کرده و به عنوان وثیقه اوراق بهادار دولت ژاپن را عرضه می کنند. در روز سر رسید بانک مرکزی ژاپن این اوراق بهادار را ارائه می کند و اصل پول به علاوه بهره (نرخ JPS) را دریافت می کند .

برای اطلاعات بیشتر در مورد تصمیم گیری های اخیر سیاست های پولی ، به بخش زیر نگاه کنید.

ارائه خدمات تسویه حساب و اطمینان از ثبات سیستم مالی

بانک ژاپن به عنوان "بانک بانک " عمل می کند تا از ثبات سیستم مالی اطمینان حاصل کند:

■ این بانک معاملات مالی را بوسیله انتقال وجوه بین موسسات مالی انجام می دهد. این بانک بیش از ۳۰۰ تریلیون ین ژاپن را هر روز از طریق سیستم نقل و انتقالات الکترونیکی خود انتقال می دهد، که به این سیستم شبکه سیستم های مالی بانک مرکزی ژاپن (BOJ-NET) می گویند.

■ این سیستم شرایط مالی و مدیریتی موسسات مالی را ارزیابی می کند.

■ این بانک به عنوان قرض دهنده موسسات مالی غیر قابل تبدیل به پول نقد که ممکن است تهدیدی برای سیستم مالی مطرح باشند عمل می کند.

عملیات خزانه داری و اوراق بهادار دولتی

بانک ژاپن به عنوان بانک دولت عمل می کند، رسید انتقالات و هزینه های وجوه خزانه داری ، از جمله پذیرش پول مالیات و پرداخت هزینه های کارهای عمومی و حقوق بازنشستگی عمومی ، را سروسامان می دهد. همچنین عملیات حسابداری و دفتر داری برای سازمان های دولتی انجام می دهد. علاوه بر این ، این بانک کار صدور قبوض ، ثبت نام ، پرداخت سود ، و آزادسازی اوراق بهادر دولت ژاپن را انجام می دهد. تراکنش های بین المللی و همکاری بانک مرکزی ژاپن جامعه بین المللی مالی را از طریق راههای زیر کمک می کند:

■ معاملات و عملیات ها : بانک حسابهای ین را برای سایر بانکهای مرکزی و دیگر نهاد های دولتی در خارج از کشور فراهم می کند و اشتراک سرمایه و الحاقات وام برای سازمان های بین المللی مانند بانک بین المللی حل اختلاف (BIS) و صندوق بین المللی پول (IMF) را نیز فراهم می کند.

■ مداخله در تبادلات ارزهای خارجی: این بانک در صورت لزوم در بازار ارز خارجی به عنوان مامور وزیر مالی مداخله می کند.

■ همکاری بین المللی : این بانک در انجمن های بین المللی مانند BIS ، گروه ۷ ، صندوق بین المللی پول به منظور تقویت همکاری با دیگر بانک های مرکزی حضور پیدا می کند.

گردآوری داده ها ، تجزیه و تحلیل اقتصادی و تحقیقات

این بانک شرایط مالی و اقتصادی ژاپن را بوسیله جمع آوری و تجزیه و تحلیل های آمارهای مختلف اقتصادی و مالی (از شعب بانک ، سازمان های دولتی ، شرکت ها ، نظرسنجی ها ، و منابع دیگر) دنبال می کند. این بانک آماری نظیر شاخص قیمت شرکت کالا و شاخص قیمت خدمات شرکت ها را نیز منتشر می کند. این بانک همچنین تحقیقات نظری با دیدگاه بلند مدت در مورد مسائلی مانند سیاست های پولی و سیستم مالی انجام می دهد.

این بانک یک بررسی سه ماهه اقتصادی که به Tankan معروف است را منتشر می کند. گزارش Tankan خلاصه ای از پاسخ بانک به سوالات ارسال شده از طرف حدود ده هزار شرکت خصوصی می باشد، و یکی پر مخاطب ترین بررسی های اقتصادی در ژاپن است. همچنین این بانک یک نظرسنجی ماهانه به نام گزارش تحولات مالی و اقتصادی اخیر (Teiki) را نیز منتشر می کند.

- برنامه آینده برای انتشار نظرسنجی ها
- آمار منتشر شده و انتشارات برنامه ریزی شده برای شش ماه آینده

پاسخگویی و اداره امور [۴]

هیات سیاست گذاری

هیات سیاست گذاری بالاترین بدنه تصمیم گیری در بانک می باشد. این هیات دستورالعمل برای کنترل ارز و پول را تعیین می کند ، و مجموعه اصول برای انجام عملیات بانکی ، نظارت و اجرای وظایف مدیران بانک را انجام می دهد.

دستورالعمل های سیاست پولی عبارتند از : دستورالعمل های عملیات بازار پول ، نرخ تخفیف رسمی ؛ نسبت الزامات ذخیره ؛ دیدگاه تحولات اقتصادی و مالی بانک ، و انواع ، اصطلاحات ، و شرایط اسکناس و اوراق بهادار مورد استفاده در عملیات بازار پول [5] .

هیات سیاست گذاری شامل فرماندار و معاون های فرماندار ، و شش عضو دیگر هیئت مدیره می باشد. این هیات، نشستهای منظمی را که در آن تمام جزئیات چاپ می شود برگزار می کند، که در آن در مورد مسائل مربوط به سیاست های پولی تصمیم گیری می شود.

- جزئیات نشستهای سیاستگذاری پولی
- تصمیم گیری ها در نشستهای سیاستگذاری پولی

مدیران اجرایی

این بانک پستهای اجرایی زیر را دارد: فرماندار (۱)، معاونهای فرماندار (۲) دیگر اعضای هیئت سیاسی (۶)، حسابرسان (۳ و یا کمتر)، مدیران اجرایی (۶ و یا کمتر) و مشاور (تعدادی).

مدیران اجرایی به فرماندار و معاونهای فرماندار در مورد نحوه هدایت کسب و کار بانک کمک می کنند و توسط وزیر مالیه به مدت چهار سال با توجه به پیشنهاد هیات سیاسی منصوب می شوند. مشاوران به هیئت سیاسی در موضوعات مختلف کمک می کنند، و توسط وزیر مالیه به پیشنهاد هیئت سیاسی به مدت دو سال منصوب می شوند. فرماندار فعلی بانک (سی امین فرماندار) آقای Masaaki Shirakawa می باشد. او در ۹ آوریل ۲۰۰۸ فرماندار شد و دوره ۵ ساله او در سال ۲۰۱۳ به پایان می رسد.

استقلال بانک

قانون بانک مرکزی ژاپن (۱۹۹۷) اصل استقلال را توصیف می کند، اگر چه ماده ۴ از قانون بیان می کند که انتظار همکاری با دولت می رود:

با به رسمیت شناختن این واقعیت است که کنترل ارزی و پولی بخشی از سیاست کلی اقتصادی می باشد، بانک مرکزی ژاپن همواره باید در تماس نزدیک با دولت باشد و تبادل نظرات خود را با آن حفظ کند به طوری که واحد پول و کنترل پولی و موضع اولیه سیاست اقتصادی دولت باید متقابلاً هماهنگ شود [6].

برای اطمینان از استقلال بانک، فرماندار بانک مرکزی ژاپن نمی تواند توسط دولت در مدت ۵ سال خود حذف شود، مگر اینکه توسط مجلس نمایندگان از لحاظ فیزیکی و یا ذهنی ناتوان شناخته شود. مقامات دولتی در جلسات هیئت مدیره تنها به عنوان عضوهای فاقد قدرت رای دهی شرکت می کنند [7].

قوانین بانکی از سال ۱۹۹۷ نشان می دهد که این بانک یک بانک بالغ و مستقل مرکزی شده است. به عنوان مثال، این بانک، تصمیم مقامات دولتی که در ماه اوت سال ۲۰۰۰ تصمیم گرفتند که نرخ بهره تماس را از ۰٪ تا ۰.۲۵٪ افزایش دهند را رد کرد [8].

موقعیت ها

این بانک دارای ۳۲ شعبه و ۱۴ دفتر محلی در ژاپن، ۷ دفتر نمایندگی خارج از کشور می باشد. در دفتر مرکزی بانک ژاپن ۱۵ دپارتمان وجود دارد. برای کسب اطلاعات بیشتر، به وب سایت بانک مرکزی ژاپن رجوع کنید.

سرمایه گذاری

بر طبق قانون بانک مرکزی ژاپن، این بانک دارای سرمایه ۱۰۰ میلیون ینی می باشد که مشارکت دولت در آن کمتر از ۵۵ میلیون ین نمی باشد.

سیاست های پولی اخیر

اهمیت فزاینده عملیات بازار پول، ۱۹۴۵-۱۹۹۶ [9]

در دوران پس از جنگ، بانک منابع پایدار پول و نرخ بهره را با بالا بردن یا پایین آوردن نرخ وام برای وجوهی که به موسسات مالی قرض می دهد حفظ کرد. این بانک سقف بالاتری را برای این وام ها در سال ۱۹۶۲ (برای کاهش وابستگی فزاینده به این وامها) (در نظر گرفت و در همان سال سیاستی را وضع کرد که در آن بودجه اضافی لازم برای توسعه سریع اقتصادی در زمان مورد نیاز باید از طریق عملیات مربوط به اوراق قرضه دولتی و نه از طریق وامها تامین شود.

همانطور که رشد اقتصادی ژاپن تثبیت شد و بازارهای مالی آن بالغ شدند، این بانک انواع مختلفی از عملیات بازار پول را به منظور کنترل عرضه پول توسط تزریق پول به اقتصاد در زمان تقلیل قیمتها و از حذف پول در زمان تورم، ارائه کرد. با کنترل عرضه پول از این طریق، این بانک می توانست روی نرخ بهره و ایجاد ثبات قیمت ها تاثیر گذار باشد.

نمونه هایی از فعالیت های این پول در عملیات بازار پولی عبارتند از:

- معرفی عملیات خرید و فروش صورت حسابها (اوایل دهه ۱۹۷۰)
- خرید و فروش تحت بازخرید موافقتنامه صورت حسابهای مالی (FBS) در سال ۱۹۸۶، و صورت حسابهای خزانه داری (TBS) در سال ۱۹۹۰
- معرفی شروع عملیات در همان روز (عملیاتی که در همان روزی که ارائه می شوند، حل و فصل می شوند) با عملکرد مزایده های رقابتی برای خرید آشکار و فروش صورتحسابها و برای خرید TBs/FBS تحت موافقتنامه (۱۹۹۵).

گسترش تدریجی عملیات بازار پول به سیستم بازار کمک بیشتری می کند، و اجازه می دهد که بانک از نقش سنتی خود یعنی یک وام دهنده دور شود بانک به طور آهسته روی نرخ بهره دولتی نظارت می کند، و آنها در یک سطح مورد نظر از طریق هدایت نرخ تماس شبانه نگه می دارد. در سال ۱۹۹۱، محدودیت بالا و پایین وام دهی برای

مؤسسات مالی نگه دارنده حساب های بانکی ("هدایت پنجره") منسوخ شد. در سال ۱۹۹۶، اصل ارائه وام به منظور کنترل پولی غیر کاربردی شد [10].

چالش های تقلیل قیمت، ۱۹۹۷-۲۰۰۶

در دهه های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰، مازاد تجاری عظیم و صرفه جویی بالای ژاپن منجر به افزایش ارزش ین در برابر ارزهای دیگر شد. این روند به شرکت های ژاپنی سرمایه لازم برای سرمایه گذاری و منابع برای افزایش بهره وری و کاهش بیشتر قیمت محصولات ژاپنی را اعطا کرد. مازاد تجاری گسترده تر شد، ارزش ین را افزون تر کرد و دارایی های مالی را بسیار پر منفعت کرد. گمانه زنی ها اجتناب ناپذیر بود، و اواخر دهه ۱۹۸۰ افزایش بی سابقه در قیمت مسکن، املاک و مستغلات، سهام و دارایی های دیگر (مانند "حبابی از دارایی") وجود داشت [11].

این حباب ترکید، و در سال ۱۹۹۱، بهای مسکن ژاپن با انفجار روبرو شد و منجر به کاهش شدید سرمایه گذاری در دارایی بانکیها شد. سپرده های بانکی مشتریان که توسط دولت تضمین شد، و مردم برای سپرده گذاری در بانکها از هم پیشی می گرفتند، اما بانکها به علت کمبود سرمایه در بحران طولانی مدت باقی ماندند. دولت با توجه به نظر بد عموم مردم، تمایلی به ارائه وجوه مالیات دهندگان برای کمک به بانک ها نداشت، بنابراین بانک ها در طول دهه ۱۹۹۰ به مبارزه با این معضل ادامه دادند [12].

سه رویداد دیگر در تضعیف بیشتر اقتصاد ژاپن در ۱۹۹۷-۱۹۹۸ دخیل بودند: افزایش نرخ مالیات بر مصرف (مالیات بر ارزش افزوده) در ماه آوریل ۱۹۹۷؛ بحران ارزی آسیا از ژوئیه سال ۱۹۹۷ تا بهار سال ۱۹۹۸ و پس از آن بیشتر شدن بحران بانکی ژاپن با شکست بانک Hokkaido Takusyoku، به عنوان یک موسسه مالی بزرگ، در نوامبر ۱۹۹۷. این وقایع باعث تقلیل قیمت شدید شدند که در آن، شاخص بهای مصرف کننده برای مدت پنج سال متوالی از ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۳ سقوط کرد [13].

در تاریخ ۱ آوریل ۱۹۹۸، بانک مرکزی ژاپن، تحت حکومت جدید خود که این وضعیت چالش برانگیز را به ارث برده بود دوباره سازماندهی شد، و شروع به اجرای سیاست های مختلف برای تحقق اهداف خود در ثبات قیمت کرد.

در سال ۱۹۹۹، بانک به سرعت لیست عملیات بازار پول مجاز خود را گسترش داد [14][15]:

■ خرید و فروش FBs و TBs در عملیات بازار پول، سپس خرید و فروش بی درنگ

■ خرید کاغذهای تجاری (CP) تحت موافقتنامه بازخرید

■ قرض گرفتن اوراق بهادار دولت ژاپن (JGBs) در برابر وثیقه نقدی

■ مزایده بازده رقابتی برای تمام عملیات بازار پول

■ تنوع زمان سر رسید برای انجام معاملات برای افزایش انعطاف پذیری آنها.

(ZIRP سیاست نرخ بهره صفر) ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۰ [16]

در دوره تقلیل قیمت‌ها از اواخر دهه ۱۹۹۰، حتی نرخ بهره کم سنتی ژاپن، بیش از حد بالا بود. در حال و هوای سقوط قیمت‌ها، نرخ بهره صفر درصد در اثر، یک نرخ بهره واقعی مثبت می‌باشد (نرخ بهره اسمی منهای نرخ تورم). از آنجا که در صورتی که نرخ بهره اسمی منفی باشد منجر به بیرون کشیدن سپرده‌ها توسط سرمایه‌گذاران می‌شود، سیاست نرخ بهره صفر درصد اسمی (ZIRP) توسط بسیاری از اقتصاددانان به عنوان بهترین گزینه در نظر گرفته شد.

نرخ بهره صفر درصد توسط بانک از مارچ ۱۹۹۹ اجرایی شد، و مقداری رشد متوسط اقتصادی را بوجود آورد. با مخالفت‌های دولتی، بانک این سیاست را در آگوست سال ۲۰۰۰ به پایان رساند و نرخ بهره را به ۰.۲۵٪ افزایش داد. درنگ‌های گذشته، تصمیم زود بهنگام در فسخ ZIRP به نظر غیر منطقی می‌رسید: پس از رکود در اقتصاد آمریکا، اقتصاد ژاپن برای مدت ۲ ماه به رکود رفت، کاهش قیمت‌ها بدتر شد.

کاهش کمی ۲۰۰۰-۲۰۰۶ [17]

بانک "سیاست کاهش کمی" را در مارس ۲۰۰۱ به اجرا گذاشت، که در آن افزایش مانده حساب جاری (از جمله ذخایر مازاد) را به جای تنظیم نرخ شبانه (O/N) در بازار تماس به عنوان هدف اصلی عملیات بانکی به تصویب رساند. بانک تأکید کرد که این سیاست موقتی خواهد بود، که تحت شرایط فوق العاده معرفی شده است.

هدف از کاهش کمی، تزریق مقدار زیادی از ذخایر مازاد به اقتصاد، و در نتیجه تسهیل شرایط پولی بود تا شاخص اصلی قیمت مصرف‌کننده (CPI) به سمت مقادیر مثبت متمایل شود. با افزایش مانده حساب جاری آن، بانک می‌تواند نقدینگی بیشتری را به بازارها با خرید اوراق قرضه بلند مدت دولت ژاپن (JGBs) و سایر بازار پول بانکهای تجاری معرفی کند. بانک‌های تجاری با جمع کردن ذخایر اضافی خود در بانک، نرخ بهره موثر برای بازار بین بانکی را می‌توانند در یا نزدیک به صفر باقی نگه دارند، و در نتیجه وام‌دهی را موجب شوند.

بر اساس کاهش کمی، ذخایر در سیستم بانکی برای حمایت از افزایش وام‌دهی بانک‌ها، از ۵ تریلیون ین مورد نیاز به حدود ۳۵ تریلیون ین رسید، و نرخ بهره موثر در یا نزدیک صفر باقی ماند. با پایان سال ۲۰۰۵، نرخ تورم شاخص تورم مصرف‌کننده شروع به نشان دادن مقادیر مثبت کرد. فشار تقلیل قیمت به نظر میرسد که برطرف شده است، بنابراین بانک سیاست تسهیلی خود را در مارس ۲۰۰۶ خاتمه داد.

ادامه چالش، ۲۰۰۶-

پس از آن بانک سیاست کاهش کمی خود را در مارس ۲۰۰۶ خاتمه داد، نرخ تورم شاخص تورم مصرف‌کننده با وجود تقاضا و خروجی در حال افزایش همچنان سرسختانه پایین بود.

در زمان به پایان رساندن کاهش کمی ، بانک سیاست دستیابی به رشد خروجی پایدار در محدوده نرخ تورم غیر رسمی بین ۰ و ۲٪ اعلام کرد. با این حال ، به دلیل مشکل بودن ذاتی دستیابی به رسیدن به تورم نزدیک به صفر و نرخ بهره اسمی صفر، گزینه های آن همچنان محدود باقی ماند . شاخص تورم مصرف کننده در ۰.۷٪ در ماه اوت ۲۰۰۶ به اوج خود رسید ، و پس از آن شروع به کاهش دوباره کرد. با وجود خطر تورم منفی ، بانک تصمیم گرفت نرخ خود را به ۰.۵٪ در ماه ژانویه، ۲۰۰۷ افزایش دهد [18] .

بحران پولی اکتبر ۲۰۰۸ با افزایش فشار برای افزایش ارزش ین، موسسات مالی در معرض خطر ، و توهم بازگشت دوباره به دوران تقلیل قیمتها به چالش های این بانک اضافه کرد [19] .

سیستم مالی ژاپن

سیستم پارلمانی

در سیستم پارلمانی ژاپن ، قوه مقننه و اجرایی به پارلمان واگذار شده اند که دو مجلس دارد: مجلس مشاوران (مجلس سنا) و مجلس قوی تری از نمایندگان (ولسی جرگه).

برای بیشتر دوران تاریخ پس از جنگ، ژاپن توسط حزب لیبرال دموکرات (LDP) اداره شده است ، که دارای یک تنوع جناحی می باشد که به طور سنتی دولت را تضعیف کرده است و مانع اصلاحات شده است.

اقتصاد

ژاپن از منابع ملی کمی برخوردار می باشد و به شدت به واردات مواد اولیه و سوخت وابسته است، با این حال یکی از قدرتمندترین اقتصادها در جهان می باشد. اخلاق کار قوی ، ارتباط و همکاری میان دولت و صنایع مختلف ، و نوآوری مداوم در فن آوری در موفقیت ژاپن بسیار دخیل بوده است . چالش های کنونی شامل پیری جمعیت است که فشار افزایش های را بر صندوق های بازنشستگی قرار داده است.

تولید ناخالص داخلی ۲۰۰۸ ژاپن ۵۰۰ تریلیون بوده است. کشاورزی تنها ۱.۷٪ از تولید ناخالص داخلی ژاپن را شامل می شود ، و خدمات بزرگترین بخش یعنی ۶۸.۳٪ از تولید ناخالص داخلی را شامل می شود. محصولات صنعتی مانند اتومبیل ، وسایل الکترونیکی و کامپیوترها از بزرگترین اقلام صادرات می باشند. در سال های اخیر ، بیشتر صادرات ژاپن به اقتصاد آسیا (و نسبت به گذشته آن را کمتر به بازارهای غربی وابسته کرده است) فرستاده شده است [20] .

روندهای اخیر اقتصادی

از آنجا که حباب قیمت دارایی ها در اوایل دهه ۱۹۹۰ ترکید ، ژاپن در یک دوره از رشد اقتصادی آهسته با

فشارهای گاهگاه تقلیل قیمت قرار گرفت. این دوره از رشد کم اقتصادی ژاپن این کشور را از سایر کشورهای گروه G7 جدا قرار داد، بنابراین ژاپن همان اعتبار فراوان و بازار مسکن که بسیاری از کشورهای غربی در آن پیشی گرفتند را تجربه نکرد

پس از بیش از یک دهه از رشد کند، اقتصاد ژاپن نشانه هایی از نوپایی در قدرت سال های اخیر را نشان می داد. قیمت مسکن پس از هنگامی که حباب مسکن ژاپن در دهه ۱۹۹۰ ترکید پایدار شد. امور مالی تعاونی و مصرف کننده به طور کلی در شکل بهتری نسبت به سایر اقتصادهای دیگر قرار دارند به عنوان مثال، خانوار ژاپنی در سال ۲۰۰۸ بدهی خود را به ۶۳٪ از تولید ناخالص داخلی (از ۷۱٪ در سال ۲۰۰۰) کاهش داد، که این میزان نسبت به بدهی در حدود ۱۰۰٪ در هر دو کشور آمریکا و انگلیس، که در آنها وامگیری در طول دهه گذشته به حد انفجار رسیده است، بسیار کمتر می باشد [21].

دولت همچنان بر روی ترازنامه خود کار می کند. در سال ۲۰۰۶، نخست وزیر کویزومی Junichiro مجموعه ای از اهداف را برای ایجاد توازن در بودجه سال ۲۰۱۱. وضع کرد. با این حال، تا ماه سپتامبر ۲۰۰۸، احتمال تحقق این هدف کم بود. دولت فعلی به دنبال تغییر در سیاست اقتصادی از طریق افزایش هزینه های دولتی و کاهش مالیات برای "شروع جهش" اقتصادی می باشد [22]. گزارش اقتصادی دولت ژاپن در اکتبر ۲۰۰۸ کاهش جدی را در هزینه های مصرف کننده و در صادرات کالا به بازارهای جهانی نشان داد، تضعیف بیشتر اقتصاد ژاپن را پیش بینی کرد [23]. بن نیز در برابر تمامی ارزهای دیگر در حال افزایش می باشد، که ممکن است تاثیر بیشتری بر اقتصاد صادرات ژاپن داشته باشد.

مراجع

1. [وب سایت بانک ژاپن](#)
2. [Ibid](#)
3. [سیاست پولی ژاپن: ۱۹۹۸-۲۰۰۵ و فراتر از آن، Takatoshi Ito، ص ۱۰۶](#)
4. [وب سایت بانک ژاپن مگر اینکه خلاف آن ذکر شده](#)
5. [رویکرد به سیاستگذاری پولی ژاپن، Giovanni P. Olivei، صفحه ۱](#)
6. [نقل از ویکیپدیا](#)
7. [Takatoshi Ito، ص ۱۰۶](#)
8. [Takatoshi Ito، ص ۱۱۲](#)
9. [وب سایت بانک ژاپن، کارکردها و عملیات بانک مرکزی ژاپن، فصل ششم: بانک مرکزی ژاپن در عملیات بازار پول و وام](#)
10. [سایت بانک مرکزی ژاپن، مقدمه ای بر اقدامات جدید عملیات بازار پول در پاسخ به موقعیت های اخیر در](#)

فعالیت های شرکت ها تامین مالی

11. [ویکیپدیا](#)
12. [مفروضات اشتباه در تحقیق بر روی کاهش قیمت ، Keiichiro Kobayashi](#)
13. [Takatoshi Ito ، صفحه 107](#)
14. [بانک مرکزی ژاپن ، کارکردها و عملیات بانک مرکزی ژاپن ، فصل ششم : بانک مرکزی ژاپن در عملیات بازار پول و وام ، ص ۱۲۴-۵](#)
15. [بانک ژاپن ، مقدمه ای بر اقدامات جدید برای انجام عملیات بازار پول در پاسخ به موقعیت های اخیر در فعالیت های تأمین مالی شرکت ها](#)
16. [Takatoshi Ito](#)
17. [منابع را مشاهده کنید \(کاهش کمی \)](#)
18. [تلاش برای معقول کردن سیاستگذاری های پولی بانک مرکزی ژاپن ، Kazuo Ueda. دانشگاه توکیو ، دسامبر ۲۰۰۷](#)
19. [اقتصاددانان می گویند ژاپن به دوران تقلیل قیمت بر خواهد گشت ، \(۲۰۰۸ اکتبر ۲۷\)](#)
20. [جهان اکونومیست در ارقام ، ۲۰۰۸ نسخه](#)
21. [پایین اما نه بیرون، اکونومیست ، ۲۰۰۸ سپتامبر ۴](#)
22. [رئیس امور مالی ژاپن Nakagawa ممکن است از سیاست جابجایی پشتیبانی کند ، bloomberg.com. 2008](#)
23. [گزارش اقتصادی تاثیر بحران مالی ایالات متحده را به رسمیت می شناسد ، روزنامه Yomiuri ، 2008 اکتبر](#)

۲۲

بانک کانادا

کانادا تا پنجاه سال پس از اعلام موجودیت خود در قالب یک کشور مستقل فاقد یک بانک مرکزی حقیقی بود. علی رغم فراخوان های پراکنده برای تأسیس چنین نهادی، بیشتر بر این باور بودند که سیستم بانکداری خصوصی پاسخگوی نیازهای این کشور جوان است. رکود بزرگ (Great Depression) لطمه بزرگی به اقتصاد این کشور زد و طرح هایی برای تأسیس بانک کانادا تصویب شد.

محتویات [hide]

۱. تاریخچه بانک کانادا

[۱.۱. تاسیس بانک مرکزی کانادا](#)

[۱.۲. اساسنامه بانک مرکزی](#)

کانادا

[۲. مسئولیتها و نظارت‌های بانک](#)

مرکزی کانادا

[۲.۱. عملیات و نظارتها](#)

[۲.۲. سرپرست بانک کانادا](#)

[۲.۳. شورای نظارت](#)

[۲.۴. کمیته اجرایی مدیریت](#)

[۳. سیاستهای پولی بانک کانادا](#)

[۳.۱. نرخ ارز شناور کانادا](#)

[۳.۲. اهداف کنترل تورم کانادا](#)

[۳.۲.۱. نرخ وامهای کوتاه مدت](#)

[۳.۲.۲. نرخ دامنه عملیاتی بانک](#)

کانادا

[۳.۳. شورای سیاستهای بلند مدت](#)

پولی

[۳.۳.۱. ستاد طرح اقتصادی](#)

[۳.۳.۲. توسعه بین المللی](#)

[۳.۳.۳. جنبه های کوتاه مدت](#)

اقتصاد کانادا

[۳.۴. الگوی اقتصادی](#)

[۳.۴.۱. رئیس گزارش طرح](#)

اقتصادی

[۳.۴.۲. رئیس نهایی و توصیه ها](#)

[۳.۵. شورای مشورتی حاکم](#)

[۳.۵.۱. ارتباطات پیگیری کننده](#)

[۳.۶. خط مشی های شرایط](#)

سکوت

[۴. سیستم پولی کانادا](#)

[۴.۱. وام دهنده در مقام راه حل](#)

نهایی

[۴.۲. مدیریت واحد پول و منابع](#)

پولی

[۴.۳. مدیریت بانکی و خزانه](#)

دولتی

[۴.۴. ذخایر ارزهای بین المللی](#)

[۴.۵. مدیریت بدهی ها](#)

[۴.۶. بدهی چرخه بازار](#)

تاریخچه بانک کانادا

کانادا در سال ۱۸۶۷ م. با امضای [عهدنامه آمریکای شمالی بریتانیاییه](#) عنوان کشوری مستقل شناخته شد. در شرایطی که هنوز بخشی از مستعمرات انگلستان قلمداد میشد، اما استقلال خود را کسب کرد و به کشور خودمختاری تبدیل شد که دیگر بخشی از انگلستان نبود.

بانکهای بزرگ متعددی پیش از اتحاد کانادا تأسیس شده بودند و هر بانک مجاز بود که واحد پولی خود را معرفی کند، درست همانطور که پیش از اتحاد رواج داشت. این بانکها که عمدتاً در مناطق مهم اقتصادی مانند هالیفاکس، تورنتو و مونترال واقع شده بودند، مجموعه‌ای از شعبات برای ارائه خدمات بانکی به نقاط دور از مراکز شهری تأسیس کرده بودند. این سیستم، شعبات نیازهای اولیه بیشتر مردم را پاسخ میداد. سفرهای بین شهری محدود بود و سفرهای خارج از کشور نیز به قصد انجام امور بازرگانی، به گوش کمتر کسی آشنا بود. برای اغلب شهروندان صرف این که هر واحد پولی برای انجام فعالیتهای روزمره قابل پرداخت باشد چندان مهم نبود که کدام بانک، چه واحد پولی را تعیین میکند؛ اما در اوایل قرن بیستم و با گسترش سفر و حمل و نقل و همچنین اهمیت یافتن تجارت بینالمللی، نیاز به یک بانک واحد که از حمایت دولتی برخوردار باشد هر چه بیشتر احساس میشد.

تاسیس بانک مرکزی کانادا

رکود بزرگ دهه ۱۹۳۰ میلادی این ضرورت را ایجاد کرد که موضوع تأسیس بانک مرکزی مجدداً ارزیابی شود. شرایط سخت اقتصادی با شعار «دهه بیست پویا» (Roaring Twenties) = که مطابق آن اعتبار براحتی و برای بیشتر مردم با نرخ بهره سنگین در دسترس خواهد بود در تضاد بود. هنگامیکه سقوط ارزش سهام ۱۹۲۹ اتفاق افتاد اغلب سهامداران یک شبه تمام دارایی خود را از دست دادند و بانک ها برای حفظ سرمایه، اعطای وام را تا حداقل کاهش دادند

با به تعویق افتادن وامها و با سقوط شدید ارزش پول، بسیاری از شرکتها تعطیل شدند و خانوادهها فقط قادر بودند نیازهای اولیه خود را که گاه این نیازها نیز قابل تهیه نبودند تأمین کنند. نرخ بیکاری تا حد ۳۰٪ افزایش یافت و این در حالی است که بخشهای کشاورزی و صنعت که بزرگترین کارفرماهای کشور بودند بیشترین زیان را از این رکود به خود دیدند. با توجه به این شرایط چندان طولی نکشید که بانکهای خصوصی متهم به ایجاد و تحبیب درازا کشیدن شرایط رکود شناخته شدند و نیاز به تأسیس بانک مرکزی برای نظارت بر سیاستهای پولی بیش از پیش ضرورت یافت.

با در نظر داشتن این مسأله که بانک های خصوصی چه ارتباطی با رکود اقتصادی و گسترش آن داشتند، کابینه نخست وزیر وقت R. B. Bennet کمیسیون سلطنتی با هدف امکان سنجی، تأسیس بانک مرکزی کانادا را ایجاد کرد. این کمیسیون به این نتیجه رسید که تأسیس یک بانک مرکزی بهترین راهکار ممکن برای حفاظت از اقتصاد کانادا است و کابینه Bennet بسرعت پیش نویس حقوقی ای را که قرار بود اساسنامه بانک مرکزی کانادا باشد تهیه کرد ..

قانون جدید در مارس سال ۱۹۳۵ م. به تصویب رسید و بانک کانادا در قالب شرکت خصوصی سهامی عام رسماً کار خود را آغاز کرد. در سال ۱۹۳۸ م. دولت کانادا اساسنامه بانک مرکزی را تغییر داد تا این بانک را خصوصی سازی کرده، به شرکتی وابسته به دربار تبدیل کند..

حکم بانک مرکزی کانادا

حکم بانک مرکزی کانادا در مقدمه اعلامیه بانک کانادا که بیانگر نیاز به تأسیس بانک مرکزی "به منظور تنظیم اعتبارات و واحد پولی برای بهترین شرایط حیات اقتصادی کشور، کنترل و حفاظت از ارزش پول ملی و کاهش نوسانات بین المللی، کنترل نوسانات در سطح کلی در زمینه های تولید، تجارت، تعیین نرخها و اشتغال تا حد ممکن و با هدف عملیات مالی و در کل با هدف اعتلای رفاه اقتصادی و پولی کانادا" قید شده است. این متن را می توان به عناصر اصلی زیر در حکمبانک مرکزی کانادا خلاصه کرد:

سازماندهی به اعتبارات و واحد پول

کنترل و حفاظت ارزش خارجی پول ملی
کاهش دادن نوسانات در سطوح تولید، تجارت، نظارت بر قیمتها و اشتغال

مسئولیت ها و نظارت های بانک مرکزی کانادا

سرپرست بانک کانادا لازم است که به طور منظم با وزیر اقتصاد ملاقات کند. این ملاقاتها برای در جریان قراردادن دولت از شرایط اقتصادی موجود و بازبینی کارایی صورت می پذیرد که مطابق با آن بانک مرکزی موظف است اقدامات تعیین شده را برای مبارزه با تورم انجام دهد. این شیوه حسابرسی در بانک کانادا حائز ارزش و جایگاه خاصی است .

در صورتی که اختلاف نظر بزرگی بین شورای مدیریت بانک و وزیر اقتصاد در مورد سیاستهای پولی رخ دهد، تصمیم نهایی به عهده وزیر خواهد بود. رسم بر این است که وزیر، بخشنامه های کتبی برای سرپرست بانک کانادا ارسال و تغییرات لازم در نظام پولی را مشخص میکند و شورای مدیریت بانک، راهی جز پذیرش تغییرات خواسته شده ندارد. چنانچه سرپرست بانک کانادا بخشنامه کتبی به این شکل دریافت کند، روند معمول به این شکل است که سرپرست بانک کانادا بلافاصله راهکار مورد نظر را به مناقصه میگذارد. البته این امر صرفاً یک راهکار است و عملاً در تاریخ کانادا هرگز اتفاق نیفتاده است که سرپرست بانک کانادا چنین بخشنامه های از وزیر اقتصاد دریافت کند

عملیات ها و نظارت ها

سرپرست بانک کانادامدیر اجرایی سرپرست بانک کانادا به عنوان عضو ارشد بانک کانادا اختیار تام بر تمامی عملیات بانکی دارد .سرپرست بانک کانادا، توسط وزیر اقتصاد و برای یک دوره ۷ ساله منصوب میشود و دولت نمیتواند او را از خدمت منفصل (؟) کند .این راهکار در اعلامیه اصلی بانک کانادا درج شد تا اطمینان حاصل شود که دستورالعمل های کوتاه مدت نمیتواند سیاستهای پولی کلان و ثبات اقتصادی کانادا را تحت تأثیر قرار دهد

شورای نظارت

شورای نظارت مسوول اتخاذ تمامی تصمیم های نهایی در مورد سیاستهای پولی و تنظیم نرخهای کوتاه مدت (نرخ های شبانه) و همچنین ناظر بر فعالیتهای پرومزره بانک است . .
سرپرست بانک و معاون ارشد شورای نظارت اعضای ناظرین جانشین را تشکیل می دهند .

کمیته اجرایی مدیریت

کمیته اجرایی مدیریت در وهله اول مسوول تعیین سیاستهای بلند مدت بانک کانادا است. سرپرست بانک، معاون

ارشد سرپرست و سه معاون سرپرست اعضای این کمیته را تشکیل می‌دهند. سایر اعضای این تیم عبارتند از واحدهای حقوقی و فنی از جمله:

برنامه ریزی راهبردی

مدیریت ریسک

خدمات فناوری اطلاعات

خدمات سازمانی

خدمات مالی

سیاستهای مالی بانک کانادا

بانک کانادا بر سیاستهای اهداف کنترل تورم متکی است تا میزان اثربخشی سیاستهای پولی خود را کنترل کند. بانک کانادا با تأثیر کوتاهمدت بر نرخ بهره این هدف را دنبال میکند که شرایط اقتصادی فراهم کند تا رشدی پایدار برای اقتصاد کشور به همراه داشته باشد..

نرخ ارز شناور کانادا

سیاستهای پولی کانادا بر دو عنصر بنیادی استوار است: "نرخ متغیر ارز" که مطابق آن ارزش دلار در بازار فارکس تعیین می شود و دیگری "هدف کنترل تورم". به این معنی که دولت کانادا دخالت مستقیمی بر ارزش دلار کانادا ندارد و نیز قادر نیست نرخ ثابت برابر یا نسبت ثابت تعیین کند. علاوه بر اثر گذاری بر ارزش برابری، بر نرخ بهره کوتاه مدت دخالت کند یا - در موارد بسیار نادر در پیشگرفتن سیاست خرید و فروش ارز در بازار فارکس - بانک کانادا به دلار، بسته به شرایط بازار اجازه نوسان می دهد.

کانادا برای اولین بار در سال ۱۹۵۰ میلادی نرخ ارز شناور را به کار گرفت و اولین کشور عمده ای بود که از این روش استفاده می کرد. در سال ۱۹۶۲ نرخ ارزش ثابت را استفاده کرد ولی در سال ۱۹۷۰ به دلار مجدداً اجازه نوسان داده شد. روی هم رفته بجز ۸ سال، از سال ۱۹۵۰ همواره به دلار اجازه نوسان داده شده و از این بابت با تجربه ترین کشور عمده در این زمینه است . .

گوردون تیسن، سرپرست وقت بانک کانادا در سال ۲۰۰۰ طی سخنانی در اتاق بازرگانی متروپولیتن مونترال منافع متعددی ناشی از استفاده از نرخ ارز شناور را خاطر نشان کرد. آن عده که دلار کانادا را مد نظر داشته اند بدون شک به خاطر دارند که در ابتدای هزاره جدید نرخ برابری دلار کانادا در برابر دلار آمریکا معادل ۰/۶۰ بود. علیرغم اینکه فشار داخلی زیادی وجود داشت ولی بانک کانادا از سیاست ارز شناور خود عقب نشینی نکرد. بنا به گفته تیسن، سقوط ارزش برابری دلار کانادا به دلیل واکنش به شوک اقتصادی ناشی از بحران اقتصادی آسیا بین سالهای ۱۹۹۷ و ۱۹۹۸ بود. این واقعه موجب می شد که صادرات کانادا به کشورهایی که تحت تأثیر این بحران

بودند تا ۳۰٪ کاهش یابد که خود این امر منجر به کاهش سریع ارزش دلار کانادا در بازارهای جهانی منجر شد. در همین راستا، اقتصاد آمریکا نیز که در آن زمان به شیوه (Over Drive عملکرد دو سطح کلان و کوچک) اداره می شد به همین شکل تحت تأثیر قرار گرفت که منجر به اختلاف ارزش برابری بیشتر دلار آمریکا و دلار کانادا شد. هرچه این شکاف بیشتر می شد، کالاهای کانادایی برای خریداران آمریکایی جذاب تر می شد. در کوتاه مدت، بیش از زیان وارد شده در بازارهای آسیا در بازار آمریکا جبران شد و به این ترتیب بخشی از شوک ناشی از رکود بازارهای آسیا جبران گشت..

اگر مطالب ذکر شده را جمع بندی کنیم، هنگام بروز رکود اقتصادی در آسیا اقتصاد کانادا به طور قابل ملاحظه ای تحت تأثیر قرار گرفت و صادرات کانادا به این حوزه کاهش پیدا کرد. عوارض کوتاه مدت غیر قابل اجتنابی مانند کم شدن مشاغل مرتبط با کشورهای آسیایی و تنزل ارزش برابری بویژه در برابر دلار آمریکا در بازار فارکس از این پدیده حاصل شد. اما دلار کانادایی ضعیف تر، موجب شد که کالاهای کانادایی ارزانتر از کالاهای مشابهی که در کشورهای با ارزهای قویتر ساخته می شدند داشته باشند)؟ (بزودی در آمد های جدیدی روانه کانادا شد و مشاغلی که پیش تر از بین رفته بودند به یمن تجارت با آمریکا احیا شدند. این مورد مثال ساده ای است که چگونه ارز شناور می تواند شوک ناشی از نوسانات وقایع عمده اقتصادی را تحمل و خنثی کند. این مطلب به این مفهوم نیست که هیچکس از رکود اقتصادی آسیا لطمه ندید، بلکه این مثال برای خاطر نشان کردن نتایج حالتی است که دولت اجازه نوسان نرخ ارز را نمی داد.

بانکها در ابتدا مجبور بودند برای کاهش فشار ناشی از سقوط ارزش برابری ارز، نرخ بهره را افزایش دهند. حاصل افزایش نرخ بهره، کاهش ذخایر پولی و افزایش هزینه اعتبارات بود که بعضی از مردم و شرکتها را وادار میکرد تا برخی از هزینههای خود را به تعویق بیندازند. از آنجاکه کارفرمایان قصد کاهش هزینههای خود را داشتند، کاهش اشتغال غیر قابل اجتناب بود. به این ترتیب با حفظ ارزش برابری دلار کانادا در برابر دلار آمریکا، غیر محتمل بود که فرصت تجاری جدیدی برای کانادا در بازار آمریکا ایجاد شود و کالاهای کانادایی قدرت رقابتی در مقابل کالاهای ساخت سایر کشورها را نداشتند

حال نگاهی به موقعیت فعلی در اواخر سال ۲۰۰۷ که دلار کانادا روند افزایش ارزش خود را تا حد ۳۰٪ در برابر دلار آمریکا حفظ کرد، بیندازیم. در حالیکه این خبر برای خریداران کالاهای آمریکایی خبر خوشایندی است، برای صادر کنندگان کانادایی شرایط سختی فراهم کرده است. خریداران آمریکایی که حدود ۸۵٪ مشتریان صادرات کانادا را شامل می شوند اکنون باید حدود یک سوم بهای بیشتری را نسبت به یک ماه قبل به سبب تقویت دلار کانادا بپردازند.

امریکا درگیر آن است و از نرخ بهره بیش از نرخ بهره وامهای درجه ۲ ناشی می شود، بخوبی عمل نمی کند. باردیگر فشارهای اقتصادی داخلیدولت کانادا را وادار میکند که از بانک کانادا بخواهد تا در این زمینه دخالت کند، اما این بار با هدف کاهش نرخ بهره، تا از این طریق ارزش برابری پول خود را کاهش دهد ..

اهداف کنترل تورم کانادا

سیاست مالی کانادا در سال ۱۹۹۲ با این هدف تغییر کرد که سطح معیار تورم را به عنوان ابزاری برای ارزیابی کارایی سیاست های پولی بانک تعیین کند. این تصمیم، مشابه نحوه عملکرد سایر بانک های مرکزی از جمله [بانک مرکزی انگلستان](#) و خزانه داری ایالات متحده آمریکا است.

تورم شاخص، کلیدی است که اقتصاد کشورهای مختلف همواره به آن توجه میکنند. تورم نشان دهنده سلامت کلی اقتصاد یک کشور است. کشورهای با نرخ تورم زیر یک درصد، در خطر رکود هستند و نرخ تورم بیشتر از ۳٪ نمایانگر این حقیقت است که تقاضا برای کالا و خدمات می تواند بیشتر از توان خروجی کشور برای برآورد نرخ فزاینده تقاضا باشد. این امر منجر به افزایش کالاهای و خدمات با تقاضای بیشتر خواهد شد.

نرخ تورم مورد نظر کانادا در حال حاضر بین ۱٪ تا ۳٪ است که ۲٪ نرخ مطلوب آن خواهد بود. بسته به نرخ تورم، بانک مرکزی کانادا، تغییرات لازم را در ساختار پولی خود از طریق اعمال نفوذ کوتاه مدت در میزان نرخ بهره و نرخ وامهای کوتاه مدت اعمال می کند.

نرخ وامهای کوتاه مدت

بیشتر نهادهای مالی مطرح کانادا اعضای سیستمی موسوم به سیستم انتقال ارزش بالا (Large Value Transfer System, LVTS) هستند. این سیستم، یک سیستم الکترونیکی است که با کمک آن نهادهای مالی می توانند با یکدیگر نقل و انتقال هایی با حجم زیاد انجام دهند. در انتهای روز حسابها بسته شده و بعضی بانک ها ذخایر اضافی خواهند داشت، درحالی که سایر بانکها مجبور خواهند بود که از بازار شبانه وام بگیرند تا معاملات روزمره خود را به اتمام برسانند. نرخ این وامهای شبانه تعیین کننده سود تضمین شده ای است که بانکهای خصوصی کانادایی حاضرند بر مبنای آن وام دهی شبانه یکروزه انجام دهند.

نرخ بهره وامهای کوتاه مدت شاخص بسیار مهمی است به این دلیل که منجر به تغییراتی در نرخ بهره های وامها و رهنها می شود. به این نکته توجه داشته باشید که [بانک کانادا](#) مستقیماً این نرخ را تعیین نمی کند ولی می تواند بر نرخ بهره وامهای شبانه از طریق کار دامنه عملیاتی تأثیر گذار باشد.

نرخ دامنه عملیاتی بانک کانادا

ببانک کانادا در سال ۱۹۹۴ م. نرخ دامنه عملیاتی خود را معرفی کرد. نرخ دامنه عملیاتی عبارت است از ابزار پولی اولیه بانک و شامل نیمی از یک درصد از سه درصد نرخ بهره تعیین شده توسط محدوده بالایی و پایینی و همچنین نقطه میانی است.

محدوده بالایی نرخ دامنه عملیات بانکی، نرخ بانکی نامیده میشود. این نرخ، مقداری است که مطابق آن بانک کانادا در انتهای فعالیت روزمره به بانکها و نهادهای مالی وام شبانه اعطا میکند. به این معنی که اگر یک نهاد مالی نیاز به پول داشته باشد تا عملیات مالی انجام شده توسط LVTS را تکمیل کند این نهاد مالی یا بانک میتواند این مبلغ را از [بانک کانادا](#) یا بانکهای دیگر به نرخ وام شبانه وامگیری کند.

محدوده پایینی نرخ دامنه عملیات بانکی، همان نرخ بهره ای است که مطابق آن، بانک کانادا به بانکها و نهادهای

مالی وام شبانه، جهت پر کردن عملیات مالی روزمره اعطا میکند و مقدار آن معمولاً نیمی از یک درصد پایینتر از مقداری است که بر اساس آن بانک کانادا وام میدهد .

نقطه میانی این دامنه، مهمترین معیاری است که بانک کانادا براساس آن وام میدهد؛ چراکه این نقطه در واقع نقطه هدف بانک کانادا برای وامهای کوتاهمدت (یک شبه) است. نقطه هدف معمولاً در وسط محدوده عملیاتی بانک واقع شده است. هنگامی که بانک کانادا نرخ هدف خود را تغییر میدهد، نرخهای دیگر نیز معمولاً از این تغییر متأثر میشوند. همین رابطه است که بانک کانادا را قادر میسازد تا در نرخ بهره شبانه، تأثیر بگذارد که به نوبه خود بر نرخ بهره وامهای بانکها نیز مؤثر خواهد بود.

باید به خاطر داشت که نرخ هدف برای بهره شبانه (که عبارت است از همان نرخ که بانک انتظار دارد برای نرخ کوتاه مدت خود مشاهده کند) همواره در میانه نرخ دامنه عملیاتی بوده و این دامنه نیز به اندازه نیمی از یک درصد است. از همین رو، اگر نرخ هدف فعلی برای بهره کوتاهمدت (یکروزه) به مقدار ۵٪ باشد، محدوده بالایی و پایینی این محدوده به ترتیب عبارت خواهند بود از ۲۵/۵٪ و ۴/۷۵٪. محدوده بالایی نرخ است که مطابق با آن، بانک به بازار شبانه وامدهی خواهد کرد و محدوده پایینی برای پرداخت سپردهها مبنا قرار میگیرد. در این صورت، دامنه عملیاتی عبارت خواهد بود از:

:

محدوده بالایی (نرخ بانکی وامهای یک شبه)	25/5%
نرخ بهره شبانه	00/5%
محدوده پایینی (نرخپرداختیه سپرده ها)	75/4%

در صورتی که [بانک کانادا](#) نرخ یکشبه هدف را تغییر دهد، این تغییر در کل دامنه عملیاتی مشاهده خواهد شد. در مورد مثال بالا افزایش ۲۵ واحدی در نرخ یکشبه هدف نتایج زیر را به دنبال خواهد داشت::

محدوده بالایی (نرخ بانکی وامهای یک شبه)	50/5%
نرخ بهره شبانه	25/5%
محدوده پایینی (نرخ پرداختی به	00/5%

شورای سیاستهای بلند مدت پولی

بانک کانادا از سال ۲۰۰۰ سیستمی را معرفی کرد که مطابق با آن در هر سال ۸ تاریخ از پیش تعیین شده برای اعلام سیاستهای کلیدی در مورد نرخهای شبانه هدف مشخص میشود و تاریخین اعلام معمولاً روزهای سهشنبه است و هر یک از جلسات در برنامه زمانی کاملاً مشخصی که با دقت اجرا میشود، برگزار شده، معمولاً به اعلام جزئیات سیاستگذاریها و نرخها منتهی میگردد. چندین بخش مختلف بانک کانادا در فراهمسازی هر یک از این اعلانهای قیمت همکاری میکنند. شرح وظایف هر یک از این بخشها به شرح ذیل است.:

ستاد طرح اقتصادی

گزارش ستاد طرح اقتصادی، اولین گزارش تحلیل آماری است که برای شورای نظارت آماده میشود. این گزارش جدیدترین اطلاعات موجود در مورد اقتصاد کانادا را مد نظر میگیرد و راهکارهای پیشنهادی را برای نرخهای شبانه که بتواند نرخ تورم را تحت کنترل نگه دارد و همواره نزدیک رقم ایدهآل ۲٪ باشد، طرح میکند. گزارش ستاد طرح اقتصادی، شاخصهای اقتصادی بینالمللی، نگاهی به شرایط اقتصادی کانادا و یک الگوی اقتصادی بر مبنای تمامی اطلاعات ارائه شده در گزارش را دربرمیگیرد

توسعه بین المللی

واحد بینالمللی بانک کانادا گزارشی برای شورای نظارت آماده میکند که در آن شرایط اقتصاد جهانی را مورد تحلیل قرار میدهد. شرایط بازارهای جهانی از این بابت حائز اهمیت است و کانادا به عنوان یکی از صادرکنندگان مطرح دنیا و نیز توان کشورهای خارجی برای ادامه خرید محصولات کانادایی و برای انجام ارزیابیها و پیشبینیهای سال آینده همواره باید ارزیابی شوند.

جنبه های کوتاه مدت اقتصاد کانادا

این گزارش شامل تحلیل جامعی از شرایط موجود اقتصاد کانادا است و شاخصهای پرکاربردتری مانند فروش اتومبیل، خرید منزل، اشتغال، حمل و نقل محصولات تولید شده، خردهفروشی، و معاملات کالاهای تجاری را در بر میگیرد. با توجه به شرایط ناپایدار این شاخصها، نتایج به دست آمده نیز ناپایدار بوده و فاکتورهایی که مثلاً شامل شرایط سخت جوی و خسارت نیروی انسانی باشند شامل محاسبه آسیب وارده خواهند شد. در صورت لزوم، این گزارش، به عنوان گزارش فوری از شرایط موجود که میتواند اطلاعاتی در مورد شکلگیری روندهای احتمالی به

دست دهد تلقی میشود..

الگوی اقتصادی

هدف از الگوی اقتصادی وارد کردن اطلاعات کسب شده از طریق نهادهای مذکور و گزارشها و پیشبینیهای مربوط در قالب یک الگوی کلان اقتصادی از اقتصاد کانادا است. این الگو نشان میدهد که تغییرات به چه شکلی بر اقتصاد کانادا از جمله نرخ تورم پیشبینی شده، تأثیر گذار هستند. این الگو یک مطالعه موردی واقعگرایانه از اقتصاد کشور است و به شورای نظارت در تعیین نرخ بهره مرجع مناسب کمک میکند . .

رؤوس گزارش طرح اقتصادی

شورای نظارت با در دست داشتن گزارش ستاد طرح اقتصادی و آخرین نتایج الگوی شبیهسازی حدود یک هفته پیش از تاریخ اعلام شده، مجموعهای از نتیجهگیریها را انجام میدهد. این جمعبندیها حول چهار محور و توسط چهار مجموعه ارائه میشود:

1- خطرات و راههای جایگزین

محتوای گزارش ستاد طرح اقتصادی در نام آن نهفته است: طرحی از شرایط آینده اقتصاد کانادا بر مبنای ارزیابی شرایط فعلی. درست مانند هر حالت مشابه، خطرات حقیقی مختلفی از تحلیل نادرست و یا خطرات جدی مانند شوکهای اقتصادی پیشبینی نشده میتواند موجب به دست آمدن نتایج نادرست شود. از همین رو سناریوی جایگزینی نیز تقدیم شورای نظارت می‌شود.

2- پیشبینی و بررسی منطقه‌ای

برای این که مناطق مختلف کشور مد نظر قرار گیرند و برای حصول اطمینان از این که سیاستگذاریها و تصمیمات اتخاذ شده تمامی جنبههای اقتصاد کشور را در گزارش بگنجانند، نمایندگان محلی بانک کانادا هر ساله پرسشنامههایی را گردآوری میکنند؛ پرسشنامههای مورد نظر شامل صدها شرکت است که برنامههای توسعه شرکتهای مختلف و اطلاعات بازار مربوط به آن را شامل شده و در قالب یک پیشبینی یکپارچه ملی که مشتمل بر اطلاعات اقتصادی کل کشور است ارائه میشود.

3- پول و اعتبار

الگوی اقتصادی که در گزارش ستادی استفاده میشود، نشاندهنده ارتباط بین نرخهای بهره و تغییرات محتمل در مخارج، توسط خانوارها و واحدهای تجاری در صورت تغییر نرخ بهره است. سایر جنبههایی که باید به موازات الگوی مخارج آینده مد نظر داشت عبارتند از: پساندازها و نحوه هزینه کردن اعتبارات .

دایرة تحلیل مالی و پولی بانک کانادا (Bank of Canada's Department of Monetary and Financial

Analysis) میزان اعتبارات را پیگیری کرده و وامهای اعطایی به واحدهای تجاری و خانوارها را مرور میکند تا

تغییرات لازم در تأمین پول در صورت تغییر نرخ بهره را برآورد کند.

4- نیازهای بازارهای مالی

دایرة بازارهای مالی بانک کانادا (Financial Markets Department) شرایط (mood) بازار را نسبت به انتظار بازار از بانک مرکزی در قبال نرخ بهره میسنجد. تغییر مورد انتظار، موجب نوسانات کمتری خواهد شد تا تغییر غیر محتمل و پیشبینی نشده. با داشتن تصویر واضحی از آنچه بازار انتظار دارد بانک مرکزی میتواند مواردی را که نیاز به رسیدگی دارند هنگام تغییر نرخ بهره با دقت شناسایی کند. هدف از این رویه ارائه پیغامی منطقی و سالم به منظور کاهش تشویش عمومی در مورد تغییر نرخ های بهره است.

رؤوس نهایی و توصیه ها

معمولاً آخرین جلسه در جمعه پیش از تاریخ اعلام سیاست های کلیدی نرخ ها برگزار می-شود. در این جلسه شورای نظارت با اعضای کمیته بازمینی سیاست های پولی، رؤسای چهار بخش تهیه کننده پیش نویس های گزارش و مدیران بخش های مالی واقع در مونتreal و تورنتو ملاقات می کنند.

شورای مشورتی حاکم

بر مبنای اطلاعات گردآوری شده در آخرین جلسه، شورای نظارت باید در مورد محتملترین خط مشی اقتصادی ممکن در آینده در قبال تورم به اجماع برسند. این افراد، خطرات مرتبط با دیدگاه مطرح شده را مشخص کرده، با در نظر گرفتن طرح اقتصادی برای تمامی مخاطرات ممکن، در مورد سطوح مناسب سیاست های کلیدی مشاوره می کنند.

شورای نظارت دوباره روز دوشنبه گرد هم آمده و در مورد سیاست های اتخاذ شده درباره نرخ ها تصمیم گیری خواهند کرد. بیانیه این گردهمایی ساعت ۹ صبح روز بعد منتشر می شود .

ارتباطات پیگیری کننده

بانک مرکزی گزارش سیاستهای پولی یا گزارش آخرین [تصمیمات سیاستهای پولی](#) را چهار بار در سال منتشر میکند. این گزارشها، جزئیات بیشتری از دیدگاههای شورای نظارت در مورد فعالیتها و تورم و خطراتی را که میتواند این تصمیمات را بیاعتبار کند، دربرمیگیرد. از هرکسی که قصد معامله با دلار کانادا در بازارهای فارکس را داشته باشد خواسته خواهد شد که این گزارشها را بر روی وب سایت بانک کانادا مطالعه کند..

خط مشی های شرایط سکوت

اعضای شورای نظارت بانک کانادا پیش از تاریخ هر یک از هشت برنامه کلیدی سیاستگذاری نرخها باید راهکار شرایط سکوت را مد نظر قرار دهند. این شرایط سکوت یا شرایط فاقد توضیح ایجاب میکند که اعضای شورای نظارت از هرگونه صحبت یا اظهار نظر در مورد چشمانداز اقتصادی خودداری کنند تا از هرگونه پیشبینیهای احتمالی در مورد عملیات سیاستهای مالی پیشگیری به عمل آید.

شرایط سکوت از روز چهارشنبه هفته پیش از اعلام نرخهای بهره شروع می-شود و هنگامیکه نرخها اعلام شدند خاتمه مییابد. شرایط سکوت مشابهی نیز در مورد اعلامهای سیاستهای پولی اعمال میشود .

توجه: ضمن اینکه شرایط سکوت برای اعضای شورای نظارت اعمال می شود، از تمامی نمایندگان بانکها نیز خواسته می شود که به شرایط سکوت متعهد باشند .

سیستم پولی کانادا

سیستم پولی کانادا شامل تعدادی بانک بزرگ (که از آنها به عنوان پنج بانک نیز نام برده میشود)، مجموعهای از بانکهای کوچکتر، اتحادیههای اعتباری و سایر نهادهای مالی است. بانک کانادا با سایر آژانسهای فدرال ایالتی و مؤسسات مالی همکاری میکند تا از سلامت و کارایی نظام مالی کانادا اطمینان حاصل کند، اما مستقیماً نظام مالی را تحت کنترل نمیگیرد. در سطح فدرال، مسائل مربوط به مصرفکنندگان و رگولاتورها (؟) در وهله اول توسط دفتر سرپرستی نهادهای مالی حل و بررسی می‌شوند.

وام دهنده در مقام راه حل نهایی

به منظور حصول اطمینان از تأمین نقدینگی توسط نظام بانکی کانادا، این بانک منابع مالی را برای نهادهای مالی، از طریق اعطای وام های شبانه، در نظر گرفته است. این شیوه، معمولترین روشی است که بانک کانادا برای حصول اطمینان از میزان نقدینگی از آن استفاده می کند؛ اما روش های معمولی دیگری نیز برای این کار ممکن است وجود داشته باشد که مطابق آنها در صورتی که نهاد مالی نیاز به کمک داشته باشد، به عنوان آخرین راه حل بانک کانادا در مقام وام دهنده عمل می کند.

1- بانک کانادا اعتبار عملیاتی لازم برای تسویه حساب با نهادهای مالی را از طریق برنامه کمک مالی اضطراری (ELA; Emergency Lending Assistance) فراهم می کند. این اقدام با این هدف صورت می‌گیرد که نهاد مالی که تعددی به شکل سپرده دارد اما دارایی های آنها به گونه ای سرمایه گذاری شده که liquidate بسختی مقدور است و با این خطر روبه رو هستند که نتوانند به تعهدات خود عمل کنند. (؟) ELA صرفاً وسیله ای است که توسط بانک کانادا در اختیار نهادهای مالی قرار می گیرد که بتوانند به تعهدات خود عمل کنند تا این که نهاد مالی بتواند سرمایه لازم برای تأمین نیازهای مشتریان را تبدیل کند. (؟) 2- در شرایط اضطراری، بانک کانادا این اختیار را دارد که سرمایه لازم برای خرید اوراق بهادار متعدد صادرشده از طرف نهاد مالی کانادایی یا خارجی را تأمین کند.

مدیریت پول و منابع پولی

بانک کانادا مسئولیت انحصاری تمامی امور مربوط به طراحی، تولید و توزیع تمامی اسکناسهای رایج در کانادا را به عهده دارد. بانک کانادا به عنوان تنها تأمین کننده اسکناس می باید توان تأمین بانک کانادا مسئولیت انحصاری همه امور مربوط به طراحی، تولید و توزیع اسکناسهای رایج در کانادا را به عهده دارد. بانک کانادا به عنوان تنها تأمینکننده اسکناس، میباید توان تأمین اسکناس کافی مورد نیاز نهادهای مالی و بانکهای کشور را داشته باشد. بانکها

و سایر نهادهای مالی، اسکناسهای خود را از طریق سیستم توزیع اسکناس که مسئولیت جمعآوری و انهدام اسکناسهای کهنه را که دیگر مناسب چرخه پولی نیستند برعهده دارد تأمین میکنند.

مدیریت بانکی و خزانه دولتی

دریافتکننده ارشد کانادا (Receiver General of Canada) غالب درآمدهای دولتی حاصل از مالیاتهای عمومی یا مالیات شرکتهای را دریافت میکند. وی همچنین مسئولیت پیشبینی اکثر هزینههای کشور را بر عهده دارد. وظیفه دیگر بانک کانادا، حصول اطمینان از موجودی کافی در صندوق حسابهای کاری به منظور تأمین نیازهای روزمره به پول نقد و نیز سرمایهگذاری پولهای اضافی در سپردههای مدتدار است.

مدیریت بانکی و خزانه داری دولتی

دولت، ذخایر ارزشهای خارجی را به منظور خرید و فروش ارز در بازار آزاد در اختیار دارد. در پاره ای از موارد بانک مرکزی ممکن است دلار کانادا را به طور مستقیم از طریق بازارهای فارکس و به منظور کمک به ثبات ارزش دلار و در اقدامی برای حرکت های احتمالی غیر معمول که می تواند تأثیر ناخوشایندی بر دلار کانادا داشته باشد به فروش برساند. باید توجه داشت که دخالت مستقیم به این شکل تقریباً بندرت اتفاق میافتد ولی در پاره ای از موارد این دخالت امری اجتناب ناپذیر است زیرا اقدام بلافاصله روی دلار می تواند برای رسیدن به اهداف بلند مدت و با هدف تنظیم نرخ بهره باشد و نیز میتواند نشانههای بلافاصله روی دلار داشته باشد.

مدیریت بدهیها

بانک کانادا، اطلاعات و تخصص مورد نیاز دولت برای خدمات رسانی و مدیریت بدهی های ملی و مدیریت آنها را در اختیار دولت قرار می دهد. غالباً بدهی ها به شکل صورتحساب خزانه داری (Treasury Bill) و یا به صورت اوراق قرضه قابل انتقال است که دولت در حراجی ها و در بازار آزاد به فروش می رساند. بانک مرکزی کانادا به معاملات این اوراق یاری رسانده و کمک مالی کم هزینه ای را برای دولت فراهم می کند.

بدهی چرخه بازار

بدهی چرخه بازار غالباً به شکل اوراق قرضه پس انداز (Saving Bonds) یا سایر انواع اوراق قرضه است که دولت از طریق یک شبکه فروش شامل نمایندگان فروش و همچنین مستقیماً توسط وب سایت های دولتی به فروش می رساند. بانک کانادا موظف به ارائه مشاوره به دولت کانادا و همچنین پیاده سازی و مدیریت عملیات مربوط و ارائه خدمات مربوط به فروش اوراق قرضه دولتی است.

لینکهای مرتبط

وب سایت بانک مرکزی کانادا

مراجع

1- وب سایت بانک مرکزی کانادا

بانک مرکزی سوئیس

بانک مرکزی سوئیس (SNB) یک بانک مرکزی مستقل است که تحت قانون اساسی کشور و با هدف ارائه بهترین خدمات برای منافع کشور فعالیت می کند .

محتویات [hide]

۱. ریشه های بانک مرکزی سوئیس

۱.۱. مالکیت بانک مرکزی سوئیس

۱.۲. استقلال بانک مرکزی سوئیس

۱.۳. پاسخگویی بانک مرکزی

سوئیس

۲. ماموریت بانک مرکزی سوئیس

۳. ثبات نظام بانکی

۴. نمایی از سیستم پارلمانی سوئیس

۴.۱. پاسخگویی بانک مرکزی

سوئیس

۴.۱.۱. شورای فدرال

۴.۱.۲. مجلس فدرال

۴.۱.۳. به روز رسانی عمومی

[۴.۲. ساختار نظارتی در بانک](#)

مرکزی سوئیس

[۴.۲.۱. شورای بانک](#)

[۴.۲.۲. هیات مدیره](#)

[۴.۲.۳. سایر بخشهای عملیاتی](#)

[۵. نحوه پیاده سازی سیاستهای پولی](#)

بانک سوئیس

[۵.۱. هدف و سنجش ثبات قیمت](#)

[۵.۲. پیش بینی تورم](#)

[۵.۳. تنظیم نرخ بهره](#)

[۵.۴. استفاده از ذخایر بانکی برای](#)

کنترل سطح نقدینگی

ریشه های بانک مرکزی سوئیس

بانک مرکزی سوئیس در سال ۱۹۰۶ م. و به موجب قانون فدرال سوئیس درباره بانک مرکزی تأسیس شد. اهداف و وظایف SNB با قانون بانک مرکزی مصوب ۲۰۰۳ م. شفاف سازی شد .

مالکیت بانک مرکزی سوئیس

بانک مرکزی سوئیس به صورت سهامی عام فعالیت کرده، در بازار سهام سوئیس (SWX) نیز فعالیت می کند؛ اما غالب سهام آن در اختیار بانک های سوئیس است. گردش تعداد سهام محدود به ۱۰۰۰۰۰ سهم بوده و هر سهم به طور متوسط CHF250 قیمت دارد که بهای کلی تقریباً معادل ۲۵ میلیون CHF را بالغ می شود. بانک مرکزی سوئیس به عنوان شرکت سهامی به سهامداران خود سود پرداخت می کند اما کل پرداختی به سهامداران نباید از ۶٪ سود ایالات (Cantons) که شامل کنفدراسیون سوئیس است، فراتر رود.

مفهوم ایالت در سوئیس شباهت زیادی به مفهوم ایالت در ایالات متحده آمریکا یا استان های کانادا - ایالت های خودمختار - دارد که در سوئیس در قالب یک کنفدراسیون از اعضا (ایالت) است که این کشور را تشکیل می دهند. این ایالت ها، شش ایالت کشور سوئیس هستند و قانون اساسی سوئیس تسریع می کند که تمامی مواردی که خارج از محدوده کنفدراسیون باشد به طور پیش فرض، مواردی که مربوط به ایالت های مستقل باشند قلمداد خواهند شد.

استقلال بانک مرکزی سوئیس

استقلال بانک مرکزی سوئیس از مسائل دولت در قانون اساسی و در اعلامیه تأسیس بانک مرکزی سوئیس قید شده است. قانون اساسی، بانک مرکزی را در برابر فشارهای غیرضروری محافظت کرده و از پیروی بانک مرکزی از دولت، از جمله اعضای شورای فدرال جلوگیری می کند. استقلال مالی بانک مرکزی شامل بودجه های عملیاتی و نظارت و کنترل انحصاری بر چرخه پول کشور است. قانون اساسی همچنین مانع اعطای وام به دولت از طرف بانک مرکزی می شود.

به منظور حفاظت اعضای شورای حاکم، نمایندگان بمدت ثابتی در بانک مرکزی خدمت خواهند کرد و جز در صورت ارتکاب جرائم جدی از سمت خود سلب نخواهند شد. به عبارت دیگر، دولت نمی تواند هیچ یک از این اعضا را صرفاً به دلیل این که فرد مذکور به درخواست دولت عمل نکرده، وی را برکنار کند. انتصاب افراد برای مدت ثابت راهکاری معمول است که بسیاری از دولت ها و بانک های مرکزی به منظور حفظ استقلال بانک مرکزی در پیش می گیرند.

پاسخگویی بانک مرکزی سوئیس

اقدامات صورت گرفته برای حصول اطمینان از استقلال بانک مرکزی، به معنی عدم پاسخگویی بانک مرکزی نیست. لازم است که بانک مرکزی سوئیس با انتشار گزارش های منظم، وضعیت اقتصادی کشور را برای شورای فدرال تشریح کند. بانک مرکزی سوئیس، گزارش سالیانه ای را نیز تقدیم مجلس فدرال می کند و در آن بر مواردی مانند سیاست های پولی و پیشرفت در ازای اهداف اقتصادی تأکید می ورزد ..

ماموریت بانک مرکزی

ماموریت بانک مرکزی سوئیس مشتمل بر مجموعه اهداف اقتصادی است. جدول زیر مشخص کننده این اهداف اولیه و رؤوس مطالب اهداف مورد انتظار است . .

هدف / انتظارات	هدف اقتصادی
اهداف کنترل قیمت بر مبنای محدود کردن افزایش شاخص قیمت مصرفکننده به کمتر از ۲٪ در سال اعمال میشوند..	ثبات قیمتها

تأمین پول	مأموریت ویژه بانک مرکزی سوئیس در مورد تولید و چاپ اسکناس و ضرب سکه است. واحد پول کشور سوئیس «فرانک سوئیس» است که به سوئیسی نیز خطاب میشود . .
عملیات مالی بدون پول	نقل و انتقالات پولی بین بانکهای سوئیس از طریق سیستم بین بانکی از طریق حسابهای مرتبط با بانک مرکزی امکانپذیر شدهاند ..
سرمایه گذاری ذخایر	بانک مرکزی سوئیس مسؤول حفظ ذخایر ملی به صورت طلا، ارز و سایر ابزارهای پرداخت بین المللی است. بانک مرکزی سوئیس اطمینان حاصل می کند که چنین پشتوانه ای به مقدار کافی به منظور دخالت های احتمالی در بازار آزاد فارکس و کسب اعتماد برای واحد پول ملی یا دخالت احتمالی در عملیات کلی بازارهای داخلی به منظور تأثیرگذاری بر ارزش فرانک سوئیس در بازارهای فارکس را در اختیار دارد ..
اطلاعات آماری	بانک مرکزی سوئیس اطلاعات شرایط فعلی را جمعآوری کرده و مجموعه گزارشهای تحلیلی را که مورد استفاده بانک و دولت است تهیه میکند که کارایی سیاستهای پولی واحد پول را ارزیابی کند ..

ثبات نظام بانکی

بانک سوئیس علاوه بر امور خاص و اهداف ذکر شده در جدول بالا، مسؤولیت بسیار مهم حصول اطمینان از ثبات نظام مالی سوئیس را نیز بر عهده دارد. همانگونه که در اعلامیه تأسیس بانک مرکزی آن نیز ذکر شده، بانک مرکزی سوئیس موظف است به گونهای عمل کند که با تثبیت قیمتها به عنوان مهمترین روش دستیابی به اهداف خود به بهترین شکل در خدمت منافع کشور باشد.

بانک مرکزی سوئیس به منظور دستیابی به ثبات قیمتها با همکاری کمیسیون فدرال بانکداری سوئیس (SFBC) فعالیت میکند. SFBC عضوی از بدنه دولت است که زیر نظر کنفدراسیون ولی مستقل از نظارت دولتی عمل

میکند.

نمایان سیستم پارلمان سوئیس

پیش از پرداختن به نحوه عملکرد بانک ملی سوئیس، داشتن شناخت مختصری از ساختار سیستم دولتی سوئیس ضروری است. باید توجه داشت که هدف از این توضیحات، تشریح مفصل ساختار سیاسی دولت سوئیس نیست و تنها تصویری کلی به منظور شناخت عناصر اداری و درک این که چگونه بانک مرکزی سوئیس به دولت و در نهایت مردم سوئیس پاسخگو است، ارائه میشود.

برای شروع باید گفت، مجلس فدرال معادل پارلمان سوئیس است و از دو بخش انتخابی تشکیل میشود:

- 1- شورای ملی: شورای ملی از ۲۰۰ عضو که توسط مردم انتخاب میشوند، تشکیل شده است. هر کانتون (معادل استان یا ایالت) نمایندگان انتخابی خود را به شورای ملی ارسال میکند. تعداد کرسیها بستگی به جمعیت کانتون دارد.
- 2- مجلس نمایندگان: که شامل ۴۶ عضو شورای منتخب است. هر کانتون یک یا دو عضو شورا برای منطقه خود به شورا ارسال میکند.

مجلس فدرال، بزرگترین مقام حاکم در فدراسیون سوئیس است. هر عضو شورای فدرال ناظر بر ۷ بخش فدرال که توسط مجلس فدرال انتخاب شدهاند، بر یکی از هفت بخش اجرایی فدرال نظام دولتی سوئیس نظارت دارد. هر یک از اعضای شورای فدرال در مقام مقایسه، چگونگی مسؤولیتها، قابل مقایسه با یک وزیر (Minister) در پارلمان بریتانیا و کانادا یا وزیر (Secretary) در کابینه آمریکا است.

پاسخگویی بانک مرکزی سوئیس

- شورای فدرال

بانک مرکزی سوئیس به طور مرتب با شورای فدرال ملاقات کرده و اطمینان حاصل میکند که این نهاد بلندپایه دولتی کاملاً در جریان عملیات و پیشرفتهای بانک قرار دارد.

- مجلس فدرال

بانک مرکزی سوئیس موظف است که برای نهاد بزرگتر شورای فدرال گزارش سالیانهای که نشاندهنده میزان پیشرفت بانک مرکزی در قبال اهداف پولی تعیین شده باشد، ارائه دهد.

- به روز رسانی عمومی

بانک مرکزی سوئیس موظف است گزارشهایی را آماده کرده، در اختیار عموم قرار دهد. بانک مرکزی موظف است که هر سه ماه عملیات اقتصادی بانک مرکزی و فهرستی از برنامههای بانک مرکزی برای سه ماه آتی را بطور خلاصه در اختیار عموم قرار دهد. این گزارش همچنین شامل خلاصه سیاستهای پولی بانک برای سه ماهه بعدی است.

ساختار نظارتی در بانک مرکزی سوئیس

بانک مرکزی سوئیس از دو دفتر اولیه که در برن و زوریخ واقع شده اند تشکیل شده است. تشکیلات مربوط به توزیع پول در زوریخ و ژنو قرار دارد و ادارات محلی در شهرهای بازل، لوزان، لوگانو، لوسرن و سن گالن واقع شده اند.

-شورای بانک

اولین نهاد نظارتی یعنی شورای بانک، از یازده عضو تشکیل شده است که شورای فدرال، شش نفر از این عده از جمله مدیر بانک و معاون مدیر بانک را تعیین می کند. پنج عضو دیگر طی جلسه سالیانه سهامداران انتخاب می شوند.

-هیأت مدیره

هیأت مدیره شامل سطح بالای نظارتی بانک مرکزی سوئیس می شود. این هیأت، مسؤولیت کامل هدایت سیاست های پولی بانک و برنامه ریزی راهبردی کلی بانک مرکزی را بر عهده دارد. اعضای هیأت مدیره بانک مرکزی توسط شورای فدرال و بمدت شش سال تعیین می شوند که ممکن است در انتهای مدت خدمت خود دوباره دوره خدمت آنها تمدید شود.

-سایر بخش های عملیاتی:

بانک مرکزی سوئیس به سه بخش دیگر (بخش یک، بخش دو و بخش سه) تقسیم می شود. بخش یک و بخش سه در زوریخ و بخش دو در برن واقع شده اند. هر یک از این بخش ها مسؤولیت های مختلفی دارند.

-بخش یک: امور بین المللی، اقتصادی، حقوقی، منابع انسانی و ارتباطات.

-بخش دو: صندوق پول و امور مالی، چشم انداز ثبات مالی و امنیت.

-بخش سه: بازار پول و بازار ارزها، مدیریت دارایی، مدیریت ریسک، عملیات مالی و فناوری اطلاعات.

بانک سوئیس از اول ژانویه ۲۰۰۷ م. حدود ۳۵۰ نفر کارمند برای انجام امور مختلف استخدام کرده است.

نحوه پیاده سازی سیاستهای پولی بانک سوئیس

بانک سوئیس سیاستهای پولی مشتمل را در سه زمینه حیاتی دنبال میکند:

1- تعریف و پذیرش ثبات قیمت و اهداف ثبات.

2- بهکارگیری برآورد تورم برای تعیین تصمیمات مرتبط با سیاستهای پولی.

3- استفاده از نرخ بهره پیشنهادی بین بانکی لندن (LIBOR) سه ماهه به عنوان مرجع تنظیم نرخ بهره.

هدف و سنجش ثبات قیمت

بر خلاف آن عده از حوزههای نظارتی و حقوقی که نرخ هدف تورم را به عنوان معیار انتخاب موفقیت سیاستهای

پولی مدنظر قرار میدهند، بانک مرکزی سوئیس، ثبات قیمتها را به عنوان اولین نیازمندی برای این امر در نظر میگیرد. این بانک، به منظور تعیین ثبات قیمت، سطح هدفی را بر مبنای شاخص قیمت مصرف-کننده (CPI) در نظر گرفته است که مشخص کند بانک مرکزی تا چه اندازه در اجرای سیاستهای پولی خود موفق بوده است. در این صورت مأموریت بانک محدودسازی افزایش سال به سال CPI به میزان ۲٪ یا کمتر در هر سال است.

پیش بینی تورم

با وجودی که بانک مرکزی سوئیس نرخ بهره هدف تعریف شده ای ندارد؛ اما از این نرخ به عنوان شاخص شرایط اقتصادی آینده استفاده می کند. بانک مرکزی بویژه از برآورد تورم و اطلاعات حاصل از آن برای تغییراتی در سیاست های پولی متناسب با اهداف تعیین شده برای CPI استفاده می کند. بانک مرکزی سوئیس بر مبنای برآورد تورم می تواند تعیین کند که سیاست انبساط یا انقباض کدام یک بهترین راهکار برای حفظ CPI در محدوده قابل قبول است. باید توجه داشت که گرچه بانک مرکزی سوئیس ممکن است پیش بینی تورم را مد نظر قرار دهد اما هیچ گونه حکم یا مسؤولیتی در قبال دستیابی به سطح تورم خاصی ندارد. برای بانک مرکزی سوئیس فقط اهداف شاخص قیمت مصرف کننده به عنوان مسؤولیت لازم الاجرا تلقی می شود.

تنظیم نرخ بهره

بانک مرکزی سوئیس از توان خود برای تأثیرگذاری بر نرخ بهره و اجرای سیاست های پولی خود استفاده می کند. این امر شباهت بسیاری به نحوه عملکرد بسیاری از بانک های مرکزی دیگر از جمله خزانه داری فدرال ایالات متحده و بانک مرکزی انگلستان دارد که از امکانات بازار آزاد برای تأثیرگذاری بر نرخ بهره استفاده می کنند. اما نحوه عملکرد بانک مرکزی سوئیس تفاوت هایی نیز با این بانک ها دارد؛ از جمله این که بانک مرکزی سوئیس مستقیماً نرخ بهره ای تعیین نمی کند. بانک انگلستان و صندوق خزانه داری فدرال به اقتضای شرایط اقتصادی خود در عملیات بازار آزاد کاملاً فعال است. صندوق فدرال، نرخ بهره را برای برنامه تسهیلات تنزیل (Discount Window) تعیین می کند؛ یکی از ابزارهای سیستم پولی که معمولاً تحت کنترل بانک های مرکزی است و بر اساس آن بانک مرکزی به بانک ها و نهادهای مالی به منظور رفع نیازها و کمبودهای نقدینگی ناشی از اشکال در مبادلات داخلی یا خارجی بانک یا نهاد مالی وام های عمدتاً کوتاه مدت عرضه می کند و بانک مرکزی انگلستان نرخ بهره را برای وام های کوتاه اعطایی به بانک های بازرگانی معین می کند. در هر دو حالت، تعیین این نرخ های تعیین کننده شرایط بازار، پیامی به بازار و روابط بین بانکی مخابره می کند بر این اساس نرخ های تجاری تعیین می شوند. روند کاری بانک مرکزی سوئیس متفاوت با این رویه ها است و کاملاً وابسته به عملیات بازار آزاد می باشد تا فرانک سوئیس را در بازارهای ارزهای بین المللی و فشارهای عرضه و تقاضا مدیریت کند.

روند عملکرد بانک مرکزی سوئیس برای اجرای سیاست های پولی خود همیشه به این شکل نبوده است. از سال ۱۹۹۹ بانک مرکزی سوئیس تصمیم گرفت که انعطاف بیشتری در قبال مقابله با تغییرات اقتصادی داشته باشد، بدون این که مجبور باشد سیاست های پولی خود را به منظور عکس العمل نشان دادن در برابر شرایط متغیر بازار

به شکل علنی تغییر دهد. در همان زمان بود که بانک مرکزی سوئیس نرخ سه ماهه - LIBOR نرخ بهره پیشنهادی بین بانکی لندن - را برای تنظیم نرخ بهره در نظام اقتصادی سوئیس اعمال کرد. LIBOR نرخ بهره ای است که مطابق با آن بودجه در بازار بین بانکی لندن معامله می شود. پیش بینی سه ماهه، زمان کافی در اختیار بانک مرکزی قرار می دهد که با خرید و فروش فرانک در معاملات مخزن (Repo Transaction) بر نرخ معاملات فعلی فرانک بر ارائه فرانک در بازار آزاد کنترل و نظارت داشته باشد.

استفاده از ذخایر بانکی برای کنترل سطح نقدینگی

بانک مرکزی سوئیس علاوه بر استفاده از معاملات مخزن برای کنترل نقدینگی در سیستم اقتصادی کشور، میتواند با استفاده از تعیین میزان اعتباری که بانکها باید به صورت ذخیره در اختیار داشته باشند نیز تأثیر گذارد. این ذخایر میتوانند به شکل سکه، اسکناس و یا سپرده دیداری (Sight Deposit) باشند. بانک مرکزی سوئیس نیازمندیهای لازم برای ارزشگذاری ذخایر را بر مبنای درصدی از داراییهای هریک از بانکهای تجاری محاسبه میکند. حداکثر مقدار ذخیره تعیینشده بانک مورد نظر میتواند ۴٪ کل دارایی آن بانک باشد.

لینکهای مرتبط

[سیاست پولی و نقش بانک مرکزی](#)

[فهرست برنامه های ۲۰۰۸، انجمن بانک ملی سوئیس](#)

مراجع

[1- وب سایت بانک ملی سوئیس](#)

[2- کمیسیون بانک فدرال سوئیس](#)

بانک حل دعاوی بین المللی

پس از جنگ جهانی اول و به عنوان بخشی از قرارداد ورسال (Versailles) 1919، آلمان وادار به پرداخت هزینه های عملیاتی شد. در جریان یک سری از مذاکرات که در سال ۱۹۳۰م. در شهر لاهه به منظور مطرح کردن جزئیات پرداخت ها انجام شد، بانک حل دعاوی بین المللی با مسئولیت اداره و نظارت بر این پرداخت ها رسماً

تأسیس شد.

از آنجا که بانک حل دعاوی بین المللی به منظور فعالیت در قالب نهاد بی طرف تأسیس شده بود، تصمیم بر آن شد که دفتر مرکزی آن در سوئیس در شهر «بازل» واقع شود و در طول جنگ بی طرف باقی بماند. دلیل این امر آن بود که از احتمال اعمال نظر هر یک از قدرت های برتر که در مالکیت این سازمان جدید سپیم بودند کاسته می شد.

از زمان تأسیس بانک حل دعاوی بین المللی (BIS) تاکنون تغییرات بسیاری از جمله فلسفه تأسیس BIS صورت گرفته است. با این حال، با تغییراتی در این حرفه همراه بوده، همچنان نقش مهمی در روابط مالی بین المللی ایفا می کند. امروزه نقش این بانک به این شکل تبیین می شود: «تقویت همکاری میان بانک های مرکزی و سایر سازمان ها در دستیابی به ثبات مالی و پولی». به منظور دستیابی به این هدف، BIS مستقیماً با استفاده از مجموعه خدماتی که برای جامعه مالی بین المللی و به طور غیرمستقیم به عنوان میزبان مجموعه همایش ها و گروه های کاری که ارائه می دهد، عمل می کند. وان میزبان مجموعه همایشها و گروههای کاری که ارائه می کند عمل می کند.

[\[hide\]](#) محتویات

ثبات اقتصادی

به منظور نیل به هدف گسترش همکاری با هدف ثبات اقتصادی، BIS جلسات متعدد و منظمی برگزار می کند که «جلسات عمومی» نامیده می شود. نمایندگان بانک های مرکزی کشورهای عضو، اعضای شرکت کننده در این جلسات هستند. در ژانویه ۲۰۰۸، BIS تعداد ۵۵ کشور را به عنوان اعضای این بانک اعلام کرد BIS، حامی و سازمان دهنده کار گروه هایی در زمینه های دیگر است؛ گروه هایی مانند مدیریت صندوق های ذخیره، مشارکت در حسابرسی و فناوری اطلاعات و مخابرات. لیست کامل اعضا را می توان روی وب سایت BIS مشاهده کرد.

[۲]

جلسات عمومی

جلسات عمومی BIS که شش بار در سال برگزار می شود و در آنها از تمامی اعضا خواسته می شود که در آن شرکت کنند، مهمترین واقعه بین تمامی جلسات و سمینارهایی است که BIS سازماندهی می کند. جلسات عمومی، تالار گفتگوی آزادی فراهم می سازد که در آن چالش های دنیای اقتصاد و بازارهای مالی جهان را ارزیابی می کند.

اعضا، آزاد هستند که رای خود را دربارهٔ مواردی که در جلسات عمومی عنوان می شود مطرح کنند، اما بنا به ساختار خصوصی BIS، تعداد آرای مجاز هر عضو به مقدار سهم اعضا بستگی دارد.

گروه ۱۰

گروه ۱۰، ده کشور پیشرو دنیا در صنعت را در برمی گیرد که شامل کشورهای زیر است:

- بلژیک
- کانادا
- فرانسه
- آلمان
- ایتالیا
- ژاپن
- هلند
- سوئیس
- انگلستان

• ایالات متحده امریکا

وزرای اقتصاد و رهبران بانک های مرکزی گروه ۱۰ به طور معمول یک بار در سال در بازل گرد هم می آیند و سیاست های اقتصادی و پولی را مورد بحث قرار می دهند. مضاف بر این، نمایندگان سطح پایین تر گروه ۱۰ در زمان لزوم جلسات ملاقات های بیشتری برپا می کنند.

گروه های کاری و جلسات متخصصین

BIS، علاوه بر جلسات عمومی و جلسات گروه ۱۰ به طور منظم جلساتی با شرکت مقامات ارشد بانک های مرکزی برگزار می کند که هر یک از این جلسات به موضوع خاصی اختصاص دارد. بعضی از مهمترین گروه های شرکت کننده در این جلسات عبارتند از:

- کمیتهٔ نظام مالی جهانی

این کمیته، به ریاست «دونالد ال کان» (Donald L. Kohn) که معاون شورای حکام خزانه داری فدرال ایالات متحده آمریکاست اداره می شود. وظیفهٔ این کمیته، بازبینی وضعیت اقتصاد جهانی با هدف بهبود عملکردها و حصول اطمینان از برقراری ثبات در اقتصاد جهانی است.

- کمیته نظام حل و فصل و پرداخت

این کمیته، با همکاری اعضای BIS فعالیت می کند و وظیفهٔ آن ارتقا و توسعهٔ روابط بین بانکی است. در این جلسات

به اشتراک گذاری اطلاعات، در مورد راهکارهای داخلی و عملیات تسویه حساب ها مورد بحث قرار می گیرد تا عملیات فرامرزی و چند ارزی به شکل راحت تری انجام شود.

- انستیتو ثبات مالی

انستیتو ثبات مالی (FSI) که در سال ۱۹۹۹ با هدف اشاعه دستورالعمل های توسعه نظام مالی جهانی تأسیس شد، با کمیته نظارتی بانکداری بازل همکاری نزدیکی دارد. هدف اولیه FSI عبارت است از «ارتقای استانداردها و شیوه های نظارتی سالم در جهان» و «حمایت از اجرای کامل استانداردها در تمامی کشورها». خدمات بانکی برای بانک های مرکزی

- کمک مالی اضطراری

BIS سابقه طولانی همکاری با بانک های مرکزی و راهنمایی و حمایت از اقتصاد بازارها در مواجهه با بحران های مالی دارد. BIS این اختیار را دارد که در شرایط ضروری و به منظور نیل به ثبات در نظام مالی جهانی مبالغی به صورت وام اضطراری کوتاه مدت اعطا کند. BIS هنگام تقسیم منابع پولی از بین سپرده های بسیاری از بانک های مرکزی کشورهای مختلف عضو می پذیرد. از همین رو عملکرد BIS تحت نظارت و از طرف آن عضوی خواهد بود که امکانات مالی مورد نیاز BIS را فراهم کرده است.

- تحلیل های آماری

BIS تحقیقات گسترده ای در زمینه سرمایه های چند ملیتی و قوانین بین المللی انجام می دهد. BIS در قالب مخزن اصلی اطلاعات گردآوری شده عمل کرده، این اطلاعات را در اختیار کشورهای عضو قرار می دهد. از این تحقیقات و تحلیل های آماری حاصل از آنها برای تدوین و نشر فضانامه های تحلیلی و گزارش های سالیانه متعدد و همچنین برای تهیه گزارش های تحقیقی و نشریات حرفه ای مختلفی استفاده می شود.

مشکلات نظارتی و تطابقی

نیمه دوم قرن بیستم شاهد رشد فزاینده تجارت بین المللی بود. گسترش ارتباطات و مخابرات منجر به کاربرد وسیع کامپیوترها به منظور انجام عملیات تجارت بین المللی شد. با این که بیشتر کشورها قوانینی برای انجام امور بانکی در محدوده داخل کشور خود دارند، اما در تبادلات مالی بین المللی و بویژه تبادلات الکترونیکی ضعف عمده ای احساس می شود.

اشراف به وجود این ایراد، مدت زیادی طول نکشید و این امر یکی از نقاط عطف در راه دستیابی به استانداردهای بین المللی بود. نظام بانکی ایالات متحده آمریکا تحت تأثیر سقوط بانک «فرانکلین نشنال» (Franklin National) واقع شد. بانک فرانکلین نشنال که در «لانگ آیلند» (Long Island) واقع شده بود، بیستمین بانک بزرگ آمریکایی بود اما به دلیل ضعف عمده در ساختار مدیریتی و تقلب مقامات بانک، در تاریخ اکتبر ۱۹۷۴ دچار ورشکستگی شد. در آن زمان این بزرگترین شکست مالی در تاریخ آمریکا بود.

مورد بانک فرانکلین نشنال در کنار موارد برجسته و متعدد دیگر جهانی، منجر به تأسیس کمیته نظارت بانکی بازل شد. پروتکل بازل که در سال ۱۹۹۸ در بازل مرکز BIS تنظیم شد خاطر نشان می کند که استاندارد اجباری

ارزیابی ریسک و شفافیت عملکرد امری ضروری است. هدف موافقت نامهٔ بازل، کاهش آن دسته تقلباتی است که موجب سقوط بانک فرانکلین نشنال شد. در سال ۲۰۰۶ موافقت نامهٔ بازل -۲ به عنوان متمم موافقت نامه اولیه به تصویب رسید.